2023/2225

2023.10.30.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/2225 IRÁNYELVE

(2023. október 18.)

a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) uniós szintű szabályokat határoz meg a fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozóan.

(2) A Bizottság 2014-ben jelentést nyújtott be a 2008/48/EK irányelv végrehajtásáról. A Bizottság 2020-ban előterjesztette az említett irányelv végrehajtásáról szóló második jelentést, valamint az említett irányelv célravezető és hatásos szabályozás tekintetében történő értékelésének eredményeit tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentumot, amely értékelés a releváns érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultációt is magában foglalt.

(3) Az említett jelentések és konzultációk rámutattak, hogy a 2008/48/EK irányelv részben eredményes volt a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása és az egységes hitelpiac kialakításának előmozdítása terén, valamint hogy e célkitűzések továbbra is relevánsak. Annak okai, hogy az említett irányelv miért csak részben volt eredményes, magából az irányelvből – például egyes cikkek pontatlan megfogalmazásából – és külső tényezőkből, mint például a digitalizációval kapcsolatos fejleményekből, a tagállamok általi gyakorlati alkalmazásból és végrehajtásból, valamint abból erednek, hogy az említett irányelv nem szabályozza a fogyasztóihitel-piac bizonyos vetületeit.

(4) A digitalizáció hozzájárult bizonyos piaci fejleményekhez, amelyek a 2008/48/EK irányelv elfogadásakor még nem voltak előre láthatók. Valójában az említett irányelv elfogadása óta tapasztalt gyors technológiai fejlődés jelentős változásokat – mint például az új termékek megjelenése, valamint a fogyasztói magatartás és preferenciák alakulása – hozott a fogyasztóihitel-piacon, mind a kínálati, mind a keresleti oldalon.

(5) A 2008/48/EK irányelv egyes rendelkezéseinek pontatlan megfogalmazása, amely lehetővé tette a tagállamok számára, hogy az említett irányelvben előírtakon túlmutató, eltérő rendelkezéseket fogadjanak el, a fogyasztói hitelmegállapodások számos vetülete tekintetében széttagolt szabályozási keretet eredményezett az Unióban.

(6) Az említett tagállami különbségek nyomán kialakult ténybeli és jogi helyzet egyes esetekben a hitelezők közötti verseny torzulásához vezet az Unióban, és akadályokat hoz létre a belső piac működésében. A helyzet korlátozza a fogyasztók azon képességét, hogy kiaknázzák a határokon átnyúló hitelek fokozatosan növekvő kínálatát, amely a digitalizáció eredményeként várhatóan tovább fog bővülni. Az említett torzulások és korlátozások viszont következményekkel járhatnak a termékek és szolgáltatások iránti kereslet csökkenése szempontjából. A helyzet továbbá a fogyasztók nem megfelelő és nem egyenlő szintű védelméhez vezet az egész Unióban.

([1]) HL C 105., 2022.3.4., 92. o.
([2]) Az Európai Parlament 2023. szeptember 12-i álláspontja (még nem tették közzé a Hivatalos Lapban) és a Tanács 2023. október 9-i álláspontja.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

(7) Az elmúlt években a fogyasztóknak ajánlott hitelek jelentősen fejlődtek és diverzifikálódtak. Új hiteltermékek jelentek meg – különösen az online környezetben –, és az igénybevételük továbbra is alakulóban van. Ez jogbizonytalansághoz vezetett a 2008/48/EK irányelvnek az ilyen új termékekre történő alkalmazását illetően.

(8) Ezen irányelv kiegészíti a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([4]) meghatározott szabályokat. A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy ezen irányelv rendelkezéseinek és az említett irányelv rendelkezéseinek ütközése esetén *lex specialis*-ként ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni.

(9) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikkével összhangban a belső piac egy olyan térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek és a szolgáltatások szabad mozgása. Egy, a fogyasztói hitelekre vonatkozó, átláthatóbb és hatékonyabb jogi keret kialakításának erősítenie kell a fogyasztói bizalmat és a fogyasztóvédelmet, valamint elő kell segítenie a határokon átnyúló tevékenységek fejlődését.

(10) A fogyasztói hitelek belső piaca működésének javítása érdekében több kulcsfontosságú területen is harmonizált uniós keretet szükséges létrehozni. Figyelemmel a fogyasztói hitelek fejlődő piacára – különösen az online környezetben – és az uniós polgárok növekvő mobilitására, az előretekintő uniós jogalkotás, amely képes a jövőbeli hitelezési formákhoz alkalmazkodni, és amely a tagállamok számára a végrehajtás terén megfelelő mértékű rugalmasságot biztosít, segíteni fogja az egyenlő versenyfeltételek kialakítását a vállalkozások számára.

(11) Az EUMSZ 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedések révén hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 38. cikke továbbá előírja, hogy az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.

(12) Fontos, hogy a fogyasztók magas szintű védelemben részesüljenek. Így lehetségesnek kell lennie, hogy a hitelajánlatok szabad mozgása mind a hitelajánlók, mind a hiteligénylők számára optimális körülmények között valósuljon meg, kellő figyelmet fordítva a tagállamok sajátos körülményeire.

(13) Teljes harmonizációra van szükség annak biztosításához, hogy az Unióban valamennyi fogyasztó érdekei magas szintű és egyenlő védelmet élvezzenek, valamint hogy egy jól működő belső piacot lehessen létrehozni. A tagállamok számára ezért nem szabad lehetővé tenni, hogy az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő nemzeti rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, kivéve, ha ezen irányelv másként rendelkezik. Ilyen korlátozás azonban csak olyan esetekben alkalmazandó, amelyek tekintetében harmonizált rendelkezések szerepelnek ebben az irányelvben. Ilyen harmonizált rendelkezések hiányában meg kell őrizni a tagállamok azon szabadságát, hogy fenntartsák nemzeti jogszabályaikat, vagy újakat vezessenek be. Ennek megfelelően a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a termékértékesítő vagy szolgáltató és a hitelező egyetemleges felelősségére vonatkozóan fenntartsák nemzeti rendelkezéseiket, vagy újakat vezessenek be. A tagállamok számára biztosítani kell továbbá, hogy nemzeti rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be az adásvételi vagy szolgáltatásnyújtási szerződés abban az esetben történő felmondásáról, ha a fogyasztó a hitelmegállapodástól való elállás jogát gyakorolja. E tekintetben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nyílt végű hitelmegállapodások esetében megállapíthassanak egy minimális időszakot, amelynek a törlesztés megkezdésének a hitelező által kikötött időpontja és a hitel visszafizetésének határideje között el kell telnie.

(14) Az ezen irányelvben meghatározott fogalommeghatározások kijelölik a harmonizáció terjedelmét. A tagállamok ezen irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettségét ezért az irányelvnek az említett fogalommeghatározások által meghatározott hatályára kell korlátozni. Ezen irányelv azonban nem érintheti rendelkezéseinek a tagállamok általi – az uniós jognak megfelelő – alkalmazását az olyan területekre, amelyek kívül esnek az irányelv hatályán. A tagállamok ily módon fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó hitelmegállapodásokra vonatkozóan olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek megfelelnek ezen irányelvnek vagy ezen irányelv egyes rendelkezéseinek, például olyan hitelmegállapodásokra vonatkozóan, amelyek megkötésekor a fogyasztó köteles a hitelezőnél megőrzésre biztosítékként letétbe helyezni egy tárgyat, és amelyek esetében a fogyasztó felelőssége szigorúan az említett letétbe helyezett tárgyra korlátozódik, vagy a több mint 100 000 EUR teljes hitelösszegű hitelmegállapodásokra vonatkozóan. Továbbá, a tagállamok ezen irányelvet a kapcsolt hitelmegállapodásnak az ezen irányelvben meghatározott fogalmába nem tartozó kapcsolt hitelekre is alkalmazhatják. Így ezen irányelvnek a kapcsolt hitelmegállapodásokra vonatkozó rendelkezései alkalmazhatók olyan hitelmegállapodásokra, amelyek csak részben szolgálnak adásvételi vagy szolgáltatásnyújtási szerződés finanszírozására.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

(15) A 2008/48/EK irányelvet több tagállam is alkalmazta az irányelv hatálya alá nem tartozó területekre a fogyasztóvédelem szintjének emelése céljából, míg más tagállamok a piaci sajátosságokból eredően eltérő nemzeti szabályokkal szabályozzák az említett területeket, ezáltal fennmaradtak bizonyos eltérések a különböző tagállamok nemzeti joga között az említett hiteltípusokra vonatkozóan. Valójában a 2008/48/EK irányelv hatálya alá nem tartozó több hitelmegállapodás káros lehet a fogyasztókra nézve, ideértve a rövid lejáratú, magas költségű hitelmegállapodásokat is, amelyek összege jellemzően alacsonyabb, mint az említett irányelvben meghatározott 200 EUR összegű minimális küszöbérték. Ebben az összefüggésben, valamint a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása és a határokon átnyúló fogyasztói hitelek piacának segítése érdekében ezen irányelv hatályának ki kell terjednie néhány, a 2008/48/EK irányelv hatálya alól kizárt megállapodásra, így például a kevesebb, mint 200 EUR teljes hitelösszegű fogyasztói hitelmegállapodásokra. Hasonlóképpen, a fokozott átláthatóság és a jobb fogyasztóvédelem – és ennek eredményeként a nagyobb fogyasztói bizalom – biztosítása érdekében más – az általuk okozott magas költségek vagy a fizetés elmulasztása esetén fizetendő magas díjak miatt – potenciálisan káros termékeknek is ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. Ennyiben ezen irányelv hatálya alól nem zárhatók ki a vételi opciót magukban foglaló bérleti vagy lízingmegállapodások, a folyószámlahitel formájában fennálló hitelmegállapodások, amelyek alapján a hitelt egy hónapon belül vissza kell fizetni, az olyan hitelmegállapodások, amelyek alapján a hitelt kamat- és díjmentesen nyújtják, valamint az olyan hitelmegállapodások, amelyek értelmében a hitelt három hónapon belül kell visszafizetni és kizárólag jelentéktelen összegű díjakat kell fizetni. Azonban az említett hitelmegállapodások némelyike esetében, amelyeket kizártak a 2008/48/EK irányelv hatálya alól, és amelyekre ezen irányelv hatályának ki kell terjednie, nevezetesen a kevesebb, mint 200 EUR teljes hitelösszegű hitelmegállapodások, a kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül és a fogyasztó által késedelmes fizetések miatt fizetendő, csupán korlátozott mértékű díjakkal nyújtott hitelek, valamint a három hónapon belül visszafizetendő, kizárólag jelentéktelen összegű díjak fizetésével járó hitelek esetében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy kizárják ezen irányelv meghatározott és korlátozott számú olyan rendelkezésének az alkalmazását, amelyek a reklámozáshoz, a szerződéskötés előtti tájékoztatáshoz és a szerződéskötéskor nyújtandó tájékoztatáshoz kapcsolódnak, elkerülendő azt, hogy a hitelezőkre szükségtelen terhek háruljanak, figyelembe véve a piaci sajátosságokat és az említett hitelmegállapodások konkrét sajátosságait – így például a rövidebb futamidejüket –, egyúttal biztosítva a magasabb szintű fogyasztóvédelmet.

(16) Az olyan „vásárolj most, fizess később” rendszereket, amelyek esetében a hitelező kizárólag azzal a céllal nyújt hitelt a fogyasztónak, hogy az az értékesítő által nyújtott termékeket vagy szolgáltatásokat vásároljon meg, és amelyek olyan új digitális pénzügyi eszközök, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára a vásárlást és a megvásárolt tételek időben elnyújtott kifizetését, gyakran kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül nyújtják, és ezért azokra is ki kell terjednie ezen irányelv hatályának.

(17) Egyes halasztott fizetési konstrukciókat, amelyek esetében a termékértékesítő vagy a szolgáltató időt biztosít a fogyasztónak a termék vagy a szolgáltatás kamatmentes és – a késedelmes fizetések miatt a nemzeti joggal összhangban kiszabott korlátozott mértékű díjak kivételével – bármely egyéb díj nélküli kifizetésére, ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól, feltéve, hogy nincs a termékre vagy szolgáltatásra hitelt kínáló harmadik fél – mint például a „vásárolj most, fizess később” rendszerek esetében –, és hogy a fizetést a termék átadásától vagy a szolgáltatás nyújtásától számított 50 napos korlátozott időkeretben teljes egészében teljesíteni kell. Valójában az ilyen halasztott fizetési konstrukciók olyan üzleti gyakorlatok, amelyeket általánosan arra használnak, hogy lehetővé tegyék a fogyasztók számára, hogy csak azután fizessenek, hogy megkapták a termékeket vagy szolgáltatásokat, amelyek kedvezőek a fogyasztók számára, például orvosi számlák halasztott fizetése esetén, amikor a kórházak időt adnak a fogyasztóknak az egészségügyi költségeik kifizetésére. Az említett kizárást korlátozni kell egyes jelentős ügyfélkörrel bíró, nagy online termékértékesítők vagy szolgáltatók esetében, ahol is nincs hitelt kínáló vagy vásárló harmadik fél, és ahol a fizetést a termékek átadásától, illetve a szolgáltatások nyújtásától számított 14 napon belül teljes egészében teljesíteni kell, kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül és a késedelmes fizetések miatt a nemzeti joggal összhangban kiszabott, a fogyasztó által fizetendő, csupán korlátozott mértékű díjakkal. Az ilyen nagy online értékesítők – tekintetbe véve finanszírozási kapacitásukat és azon képességüket, hogy a fogyasztókat az impulzív vásárlás, és potenciálisan a túlfogyasztás felé tudják terelni – egyébként képesek lennének arra, hogy rendkívül széleskörűen ajánljanak fel halasztott fizetést, anélkül, hogy a fogyasztók biztosítékokat élveznének, továbbá más termékértékesítők vagy szolgáltatók vonatkozásában képesek volnának a tisztességes verseny gyengítésére. Az ilyen korlátozás mindig lehetővé tenné a fogyasztók számára a kényelmes, két héten belüli fizetést, annak biztosítása mellett, hogy ha nagy online termékértékesítők vagy szolgáltatók nagy összegben és hosszabb futamidőre kívánnak hitelt nyújtani, ezen irányelv hatálya alá tartozzanak.

(18) Amint azt az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) (17) preambulumbekezdése kifejti, a halasztott fizetésű betéti kártyák olyan, a piacon általánosan rendelkezésre álló hitelkártyák, amelyek használatakor a kártyabirtokos számlájáról az ügyletek teljes összegét egy előre meghatározott konkrét időpontban, általában havonta egyszer vonják le, kamat felszámítása nélkül. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy ezen irányelv hatálya alól mentesítsenek egyes, halasztott fizetésű betéti kártya formájában létrejövő hitelmegállapodásokat – mivel az ilyen hitelmegállapodások segíthetik a háztartásokat abban, hogy jobban hozzáigazítsák költségvetésüket egy adott havi jövedelemhez –, amennyiben a hitelt 40 napon belül vissza kell fizetni, és azt kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül és a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó, csupán korlátozott mértékű díjakkal valamely hitelintézet vagy pénzforgalmi intézmény nyújtja. Az említett mentesítés nem érintheti a folyószámlahitelekre vagy a túllépésre vonatkozó releváns rendelkezések alkalmazását, amelyeket akkor kell alkalmazni, ha a törlesztés összege meghaladja a folyószámla pozitív egyenlegét.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

(19) Azon bérleti és lízingmegállapodásokat – így például a tisztán bérleti megállapodásokat –, amelyek esetében a megállapodás tárgyának tekintetében sem magában a megállapodásban, sem más különálló megállapodásban nem állapítják meg a fogyasztó általi megvásárlás kötelezettségét vagy lehetőségét, nem kell ezen irányelv hatálya alá vonni, tekintve, hogy azok nem járnak a tulajdonnak a szerződés lejártakor történő esetleges átruházásával.

(20) Ezen túlmenően, valamennyi 100 000 EUR-ig terjedő hitelmegállapodást ezen irányelv hatálya alá kell vonni. Az ezen irányelvben a hitelmegállapodásokra megállapított felső küszöbértéknek magasabbnak kell lennie a 2008/48/EK irányelvben megállapítottnál, a 2008 óta bekövetkezett és a következő években jelentkező infláció hatásait tükrözni hivatott indexálás figyelembevétele érdekében.

(21) Azon hitelmegállapodások esetében, amelyek a hitelező és a fogyasztó közötti rendelkezéseket állapítanak meg a halasztott fizetés vagy a visszafizetés módjai tekintetében, amikor a fogyasztó már nem teljesít vagy valószínűleg nem teljesít az eredeti hitelmegállapodás tekintetében – amennyiben az ilyen rendelkezések valószínűleg a nemteljesítéssel kapcsolatos bírósági eljárás lehetőségének elkerüléséhez vezetnek, és a feltételeik nem kevésbé kedvezőek az eredeti hitelmegállapodásban meghatározottoknál –, a tagállamok dönthessenek úgy, hogy ezen irányelvnek csupán korlátozott számú rendelkezését alkalmazzák, többek között mentesítve a hitelezőket a hitelképesség-vizsgálat elvégzésének kötelezettsége alól. Ez nem jelenti azt, hogy a fizetési nehézségekkel küzdő fogyasztók nem köthetnek olyan új hitelmegállapodást, amelynek segítségével könnyebben vissza tudnák fizetni eredeti hitelüket. Valószínűnek volna tekinthető a fogyasztók nemteljesítése például olyan helyzetekben, amikor elveszítették az állásukat.

(22) 2008 óta a közösségi finanszírozás a fogyasztók számára jellemzően kis összegű kiadások vagy befektetések céljából elérhető finanszírozási formává fejlődött. A közösségi finanszírozási hitelszolgáltató egy nyilvánosan hozzáférhető digitális platformot működtet azzal a céllal, hogy kapcsolatba hozza a – önálló foglalkozása vagy gazdasági tevékenyége körében vagy körén kívül eljáró – leendő hitelezőket a finanszírozási forrást kereső fogyasztókkal, vagy megkönnyítse a kapcsolatfelvételüket. Az ilyen finanszírozás a fogyasztói hitel formáját öltheti. Amennyiben a közösségi finanszírozási hitelszolgáltatók közvetlenül nyújtanak hitelt a fogyasztóknak, ezen irányelv hitelezőkre vonatkozó rendelkezéseit rájuk is alkalmazni kell. Amennyiben a közösségi finanszírozási hitelszolgáltatók az önálló foglalkozásuk vagy gazdasági tevékenységük körében eljáró hitelezők és a fogyasztók közötti hitelnyújtást könnyítik meg, a hitelezőkre vonatkozó, ezen irányelv szerinti kötelezettségeket az említett hitelezőkre is alkalmazni kell. Ilyen helyzetben a közösségi finanszírozási hitelszolgáltatók hitelközvetítőként járnak el, ezért a hitelközvetítőkre vonatkozó, ezen irányelv szerinti kötelezettségeket rájuk is alkalmazni kell.

(23) Az olyan egyedi típusú hitelmegállapodások esetében, amelyekre ezen irányelvnek csak néhány rendelkezése alkalmazandó, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy szabadon szabályozzák nemzeti jogszabályaikban az ilyen típusú hitelmegállapodásokat az ezen irányelv által nem harmonizált egyéb szempontok tekintetében.

(24) A folyamatos szolgáltatásnyújtással vagy azonos jellegű termékek értékesítésével kapcsolatos olyan megállapodások, amelyek értelmében a fogyasztó részletekben fizet a teljes időtartam alatt, az érintett szerződő felek érdekeit, valamint az ügyletek feltételeit és teljesítését tekintve jelentős mértékben különbözhetnek az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelmegállapodásoktól. Ezért ezen irányelv alkalmazásában az ilyen megállapodások nem tekintendők hitelmegállapodásnak. Az ilyen megállapodások magukban foglalják például az olyan biztosítási szerződéseket, amelyek értelmében a biztosítást havi részletekben fizetik.

(25) Az ingatlanfedezettel biztosított hitelnyújtásra vonatkozó hitelmegállapodásokat, valamint az olyan hitelmegállapodásokat, amelyek célja földterület vagy meglévő vagy tervezett épület – ideértve az önálló foglalkozásra vagy gazdasági tevékenységre használt helyiségeket is – tulajdonjoga megszerzésének vagy fenntartásának finanszírozása, ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól, mivel ezeket a megállapodásokat a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) szabályozza. Azonban a lakóingatlanok felújítását célzó azon hiteleket, amelyek esetében a teljes összeg meghaladja a 100 000 EUR-t, és amelyeket sem ingatlanra bejegyzett jelzáloggal, sem valamely tagállamban általánosan alkalmazott más, hasonló ingatlanalapú biztosítékkal, sem ingatlanhoz kapcsolódó joggal nem fedeznek, nem indokolt kizárni ezen irányelv hatálya alól.

(26) Ezen irányelvet attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a hitelező jogi vagy természetes személy-e. Ezen irányelv azonban nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy a fogyasztói hitelek nyújtását kizárólag jogi személyekre vagy egyes jogi személyekre korlátozzák.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

(27) Ezen irányelv bizonyos rendelkezéseit a hitelközvetítőkre, azaz olyan természetes és jogi személyekre kell alkalmazni, akik vagy amelyek önálló foglalkozásuk vagy gazdasági tevékenységük körében eljárva, díjazás ellenében kínálnak vagy ajánlanak fogyasztóknak hitelmegállapodásokat, a hitelmegállapodást előkészítő tevékenységgel segítik a fogyasztókat vagy hitelmegállapodásokat kötnek a fogyasztókkal a hitelező nevében.

(28) A fogyasztóknak nyújtott tájékoztatást – így például a megfelelő magyarázatot, a szerződéskötés előtti tájékoztatást, az általános tájékoztatást és az adatbázisokba való betekintésre vonatkozó tájékoztatást – díjmentesen kell nyújtani. Különös figyelmet kell fordítani a fogyatékossággal élő személyek igényeire.

(29) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen a Charta által elismert alapelveket. Így különösen, ezen irányelv teljes mértékben tiszteletben tartja a Charta alapján a személyes adatok védelméhez, a tulajdonhoz, a megkülönböztetésmentességhez, a család és a munka védelméhez, valamint a fogyasztók védelméhez való jogot.

(30) Ezen irányelv nem sértheti az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([7]), amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi hitelező és hitelközvetítő által végzett személyesadat-kezelésre alkalmazandó, és nem sértheti különösen a személyes adatok kezeléséhez kapcsolódó, az említett rendelet 5. cikkében meghatározott elveket, ideértve az adattakarékosságot, a pontosságot és a célhoz kötöttséget.

(31) Az Unióban jogszerűen tartózkodó fogyasztókat nem érheti megkülönböztetés az állampolgárságuk vagy a lakóhelyük alapján, vagy bármely, a Charta 21. cikkében említett alapon, amikor hitelmegállapodást kérelmeznek, kötnek vagy tartanak fenn az Unióban. Ez nem érinti az eltérő hitelhez jutási feltételek ajánlásának lehetőségét, amennyiben az említett eltérő feltételeket objektív kritériumok megfelelően indokolják. Ezen túlmenően, ez nem értelmezhető úgy, hogy kötelezettséget keletkeztetne a hitelezők vagy a hitelközvetítők számára arra, hogy olyan területeken is nyújtsanak szolgáltatásokat, ahol nem folytatnak üzleti tevékenységet.

(32) A fogyasztók számára védelmet kell biztosítani a tisztességtelen vagy megtévesztő gyakorlatokkal szemben, különösen a hitelező vagy a hitelközvetítő által nyújtott tájékoztatás tekintetében, összhangban a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([8]). Az említett irányelv továbbra is alkalmazandó a hitelmegállapodásokra, és olyan „biztonsági hálóként" működik, amely biztosítja, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni fogyasztóvédelem magas szintjét valamennyi ágazatban fenn lehessen tartani, többek között más uniós jogszabályok kiegészítése révén.

(33) Külön rendelkezéseket kell megállapítani a hitelmegállapodásokkal kapcsolatos reklámokra és az általános tájékoztatás bizonyos olyan elemeire vonatkozóan, amelyeket a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani különösen annak érdekében, hogy a különböző ajánlatokat összehasonlíthassák. Az ilyen általános tájékoztatást egyértelműen, tömören és feltűnő módon, reprezentatív példával szemléltetve kell nyújtani. A hitelező által választott ilyen reprezentatív példában a hitel teljes összegének és a futamidőnek a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a hitelező által reklámozott hitelmegállapodás jellemzőinek. Az általános tájékoztatást előre soroltan és feltűnő módon, világosan és figyelemfelkeltő formában kell megjeleníteni. A tájékoztatásnak jól olvashatónak kell lennie, valamint igazodnia kell bizonyos adathordozók, így például a mobiltelefon-képernyők műszaki korlátaihoz. A digitális csatornákon a reprezentatív példában szereplő általános tájékoztatás egy része kattintás, görgetés vagy lapozás révén is nyújtható. A fogyasztókkal azonban – még kattintási, görgetési vagy lapozási megoldás alkalmazása esetén is – meg kell ismertetni a reklámokba foglalandó, a hitelmegállapodásokra vonatkozó minden általános tájékoztatást, mielőtt hozzáférhetnének a hitelajánlatokhoz. Az általános tájékoztatást továbbá a hitelmegállapodásra vonatkozó bármely kiegészítő tájékoztatástól egyértelműen el kell különíteni. Az átmeneti kedvezményes feltételeket – mint például a hitelmegállapodás első hónapjaira vonatkozó alacsonyabb „csalogató" hitelkamatlábat – egyértelműen ilyenként kell megjelölni. A fogyasztók számára minden lényeges információt egyszerre láthatóvá kell tenni, még akkor is, ha azokat mobiltelefon képernyőjén nézik.

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról") (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

A fogyasztóval közölni kell a hitelező és adott esetben a hitelközvetítő telefonszámát és e-mail-címét is annak érdekében, hogy a fogyasztó gyorsan és hatékonyan felvehesse a kapcsolatot a hitelezővel vagy a hitelközvetítővel. Amennyiben nem lehetséges a teljes hitelösszeget a teljes rendelkezésre bocsátott összegként megjelölni, meg kell határozni egy felső összeghatárt, különösen, ha a hitelmegállapodás a fogyasztónak korlátozott összegű lehívási szabadságot ad. A felső összeghatárnak azt a legmagasabb hitelösszeget kell megjelölnie, amely a fogyasztó rendelkezésére bocsátható. Annak elősegítése érdekében, hogy a fogyasztók jobban megértsék a hitelmegállapodásokra vonatkozó reklámokban közzétett információkat, az olyan különleges és indokolt esetekben, amikor a használt adathordozó nem teszi lehetővé az említett információ vizuális megjelenítését – így például a rádiós reklámokban –, csökkenteni kell a közzétett információk mennyiségét. Ezen túlmenően, a hitelmegállapodásokkal kapcsolatos, a hitelköltségekről szóló információt nem tartalmazó reklámok tekintetében a tagállamok számára biztosítani kell, hogy nemzeti jogszabályaikban továbbra is szabadon szabályozhassák a tájékoztatási követelményeket. Annak érdekében, hogy csökkenjen az olyan esetek száma, amikor visszaélésszerűen értékesítenek hitelt olyan fogyasztóknak, akik azt nem engedhetik meg maguknak, valamint a fenntartható hitelezés előmozdítása érdekében a hitelmegállapodások reklámozásának minden esetben egyértelmű és feltűnő figyelmeztetést kell tartalmaznia, hogy felhívják a fogyasztók figyelmét arra, hogy a hitelfelvétel pénzbe kerül. A magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében egyes reklámokat, amelyek oly módon ösztönzik hitelfelvételre a fogyasztókat, hogy azt sugallják, a hitel javítani fogja a pénzügyi helyzetüket, vagy azt állítják, hogy az adatbázisokban nyilvántartott hitel mindössze csekély hatással van a hitelkérelem elbírálására, vagy egyáltalán nincs hatással arra, be kell tiltani. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára az olyan reklámok betiltását is, amelyek megítélésük szerint kockázatosak a fogyasztók számára, mint például a hitelhez jutás egyszerűségét vagy gyorsaságát kiemelő reklámok.

(34) Tartós adathordozót – beleértve a dokumentumok papíralapú és interoperábilis, hordozható és géppel olvasható digitális változatait is – kell igénybe venni annak érdekében, hogy információkat lehessen személyesen a fogyasztónak címezni, és az adathordozónak lehetővé kell tennie, hogy a fogyasztó az információkat a jövőben is hozzáférhető módon és az információ céljának megfelelő ideig tárolhassa, hogy a tárolt információkat változatlan formában meg lehessen jeleníteni, továbbá biztosítania kell az információk olvashatóságát, hogy azok olvashatók és hivatkozhatók legyenek. A fogyasztók számára biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy megválasszák a tartós adathordozók azon típusát, amelyen a szerződéskötést megelőző szakaszban és a szerződés megkötését követően információt kívánnak kapni, és amelyen megteszik az elállásukra vonatkozó értesítést. Azonban nem lehet a fogyasztók számára lehetővé tenni, hogy olyan típusú tartós adathordozókon tegyék meg az elállásukra vonatkozó értesítést, és kérjék a hitelezőktől vagy adott esetben a hitelközvetítőktől információk nyújtását, amelyek nem általánosan használtak.

(35) A reklámozás hajlamos egy vagy több konkrét termékre összpontosítani, a fogyasztók számára ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy döntéseiket a kínált hiteltermékek választékának teljes ismeretében hozzák meg. E tekintetben az általános tájékoztatásnak fontos szerepe van abban, hogy bővüljenek a fogyasztóknak a rendelkezésre álló termékek és szolgáltatások széles körével és legfontosabb jellemzőivel kapcsolatos ismeretei. A fogyasztók számára ezért lehetővé kell tenni, hogy bármikor hozzáférjenek a rendelkezésre álló hiteltermékekre vonatkozó általános tájékoztatáshoz. Ez nem sértheti a fogyasztók szerződéskötés előtti, személyre szabott tájékoztatására vonatkozó kötelezettséget.

(36) Annak érdekében, hogy a fogyasztók a tények teljes ismeretében hozhassák meg döntéseiket, a hitelmegállapodás megkötése előtt megfelelő időben és nem azzal egyidejűleg megfelelő, szerződéskötés előtti tájékoztatást kell kapniuk – beleértve a hitel feltételeire és költségeire, valamint a saját kötelezettségeikre vonatkozó információkat és azok megfelelő magyarázatát –, amelyet a számukra alkalmas időpontban és módon alaposan megfontolhatnak. Ez annak biztosítását szolgálja, hogy a fogyasztóknak elegendő idejük legyen a szerződéskötés előtti tájékoztatás elolvasására és megértésére, az ajánlatok összehasonlítására és a megalapozott döntés meghozatalára. Egy ilyen követelmény nem sértheti a 93/13/EGK tanácsi irányelvet ([9]).

(37) A szerződéskötés előtti tájékoztatást az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című, az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott űrlapon keresztül kell biztosítani. A fogyasztóknak a különböző ajánlatok megértésében és összehasonlításában való segítése érdekében az említett űrlap első oldalán feltűnő módon fel kell tüntetni a hitel legfőbb elemeit, lehetővé téve, hogy a fogyasztók valamennyi lényeges információt egyszerre lássák, akár egy mobiltelefon képernyőjén is. Abban az esetben, ha nem lehet valamennyi legfőbb elemet feltűnő módon egy oldalon megjeleníteni, az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlap első részében, legfeljebb két oldalon kell azokat megjeleníteni. Az említett űrlapon feltüntetett információknak világosnak és jól olvashatónak kell lenniük, valamint igazodniuk kell bizonyos adathordozók, így például a mobiltelefon-képernyők műszaki korlátaihoz. Az információkat megfelelő és alkalmas módon kell megjeleníteni a különböző csatornákon annak biztosítása érdekében, hogy minden fogyasztó egyenlő alapon és az (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([10]) összhangban férhessen hozzá az információkhoz.

([9]) A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

(38) Az ajánlatok lehető legnagyobb mértékű átláthatósága és összehasonlíthatósága érdekében a szerződéskötés előtti tájékoztatásnak magában kell foglalnia különösen a hitelre alkalmazandó teljeshiteldíj-mutatót, amelyet az Unió egész területén azonos módon kell meghatározni. Mivel a teljeshiteldíj-mutató ebben a szakaszban csak példával jelezhető, az ilyen példának reprezentatívnak kell lennie. Ezért meg kell felelnie például a vizsgált hitelmegállapodás-típus tekintetében nyújtott hitel átlagos időtartamának és teljes összegének, és adott esetben a vásárolt termékeknek. A reprezentatív példa meghatározásakor az egyes hitelmegállapodás-típusoknak egy bizonyos piacon tapasztalható gyakoriságát is figyelembe kell venni. A hitelkamatláb, a részletek gyakorisága és a kamatok tőkésítése tekintetében a hitelezőknek az érintett fogyasztói hitelekre vonatkozó szokásos számítási módszereiket kell alkalmazniuk. Abban az esetben, ha a szerződéskötés előtti tájékoztatásra kevesebb mint egy nappal azt megelőzően kerül sor, hogy a fogyasztót köti valamely hitelmegállapodás vagy ajánlat, a hitelezőnek és adott esetben a hitelközvetítőnek – a szerződés megkötését vagy adott esetben a kötelező erejű hitelajánlatnak a fogyasztó általi benyújtását követő egy és hét nap között – emlékeztetnie kell a fogyasztót a hitelmegállapodástól való elállás lehetőségéről.

(39) A hitel fogyasztó által viselt teljes költségének minden költséget magában kell foglalnia, ideértve a kamatot, a jutalékot, az adókat, a hitelközvetítői díjat és bármely olyan egyéb díjat, amelyet a fogyasztónak a hitelmegállapodás vonatkozásában – a közjegyzői költségeket kivéve – meg kell fizetnie. A hitelező tényleges költségismeretét objektív módon kell megbecsülni, az ezen irányelvben meghatározott, szakmaiságra vonatkozó követelményeket is figyelembe véve.

(40) Azon hitelmegállapodások, amelyek keretében a hitelkamatlábat a hitelmegállapodásban szereplő referencia-kamatláb változásaival összhangban rendszeres időközönként felülvizsgálják, nem tekinthetők rögzített hitelkamatlábú hitelmegállapodásoknak.

(41) A tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy szabadon tartsanak fenn vagy vezessenek be olyan nemzeti rendelkezéseket, amelyek megtiltják a hitelezőnek, hogy a fogyasztótól a hitelmegállapodással kapcsolatban bankszámla nyitását vagy egy másik kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó megállapodás megkötését, vagy az ilyen bankszámlák vagy egyéb kapcsolódó szolgáltatások költségeinek vagy díjainak megfizetését követelje. Azon tagállamokban, amelyekben az ilyen kombinált ajánlatok megengedettek, a fogyasztókat a hitelmegállapodás megkötését megelőzően tájékoztatni kell minden olyan kapcsolódó szolgáltatásról, amely elsősorban vagy a meghirdetett feltételek alapján a hitel megszerzéséhez kötelező. Az említett kapcsolódó szolgáltatások költségeit – különösen a biztosítási díjakat – bele kell számítani a hitel teljes költségébe. Alternatív módon, ha az ilyen költségek összege előzetesen nem határozható meg, a fogyasztóknak a szerződéskötést megelőző szakaszban megfelelő tájékoztatást kell kapniuk a költségek létezéséről. A hitelezőkről vélelmezni kell, hogy ismerik a saját maguk által vagy egy harmadik fél nevében a fogyasztóknak ajánlott kapcsolódó szolgáltatások költségeit, kivéve, ha azok ára a fogyasztók sajátos jellemzőitől vagy helyzetétől függ.

(42) Egyes hitelmegállapodás-típusok esetében azonban – a fogyasztóvédelem megfelelő szintjének a hitelezők vagy adott esetben a hitelközvetítők túlzott megterhelése nélküli biztosítása érdekében – helyénvaló korlátozni a szerződéskötés előtti tájékoztatásra vonatkozóan előírt követelményeket, figyelembe véve az ilyen típusú hitelmegállapodások sajátos jellegét.

(43) A fogyasztóknak – mielőtt hitelmegállapodást kötnek – átfogó tájékoztatást kell adni, tekintet nélkül arra, hogy a hitel forgalmazásában részt vesz-e hitelközvetítő. Ezért általában a szerződéskötés előtti tájékoztatásra vonatkozó követelményeket a hitelközvetítőre is alkalmazni kell. Amennyiben azonban a termékértékesítők vagy a szolgáltatók kiegészítő jelleggel végeznek hitelközvetítést, nem helyénvaló az ezen irányelv szerinti, a szerződéskötés előtti tájékoztatásra vonatkozó jogi kötelezettséget előírni számukra. A termékértékesítők vagy a szolgáltatók például akkor tekinthetők úgy, hogy kiegészítő jelleggel végeznek hitelközvetítést, ha hitelközvetítői tevékenységük nem az önálló foglalkozásuk vagy gazdasági tevékenységük fő célja. A fogyasztóvédelem az említett esetekben is megfelelő szinten valósul meg, mivel a hitelező feladata kell, hogy legyen annak biztosítása, hogy a fogyasztó a szerződéskötés előtt akár a hitelközvetítő részéről – amennyiben a hitelező és a hitelközvetítő így állapodik meg –, akár más megfelelő módon teljes körű tájékoztatásban részesüljön.

(44) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szabályozzák a hitelező vagy adott esetben a hitelközvetítő által a hitelmegállapodás megkötése előtt a fogyasztónak nyújtandó tájékoztatás potenciálisan kötelező jellegét és azon időszakot, amely alatt a hitelezőt a nyújtott tájékoztatás köti.

(45) A szerződéskötés előtti tájékoztatás ellenére a fogyasztónak még mindig szüksége lehet kiegészítő segítségre ahhoz, hogy eldöntse, hogy a kínált termékek választékából melyik hitelmegállapodás a legmegfelelőbb az igényei és pénzügyi helyzete szempontjából. Ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezők, valamint adott esetben a hitelközvetítők az általuk a fogyasztónak kínált hiteltermékek tekintetében a hitelmegállapodás megkötése előtt megadják az ilyen segítséget azáltal, hogy díjmentesen megfelelő magyarázatot nyújtanak a releváns információkról, azon belül is különösen a fogyasztóknak személyre szabottan kínált termékek alapvető jellemzőiről, oly módon, hogy a fogyasztó megérthesse, hogy e termékek milyen következményekkel járhatnak az anyagi helyzetére nézve, beleértve azon jogi és pénzügyi következményeket is, amelyek a szerződéses kötelezettségek nem megfelelő teljesítéséből eredhetnek. A hitelezőknek és adott esetben a hitelközvetítőknek ahhoz kell igazítaniuk az ilyen magyarázat közlésének módját, hogy milyen körülmények között kínálják a hitelt, továbbá ahhoz, hogy a fogyasztónak – figyelembe véve a hitelekkel kapcsolatos ismereteit és tapasztalatait, valamint az egyes hiteltermékek jellegét – mennyire van szüksége segítségre. Az ilyen magyarázat önmagában nem jelenthet személyre szabott ajánlást. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a hitelezők és – adott esetben – a hitelközvetítők számára annak dokumentálását, hogy milyen formában és mikor nyújtottak ilyen magyarázatot a fogyasztónak.

(46) Ahogyan azt a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról szóló rendeletre (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) irányuló, 2021. április 21-én közzétett bizottsági javaslat kiemelte, a mesterségesintelligencia- (MI-) rendszerek a gazdaság és a társadalom számos ágazatában könnyen alkalmazhatók, többek között a határokon átnyúlóan is, és az egész Unióban forgalomban lehetnek. Ebben az összefüggésben a hitelezőknek és a hitelközvetítőknek – amikor automatizált döntéshozatal alapján egyes fogyasztók vagy fogyasztói kategóriák számára személyre szabják az ajánlataik árait – egyértelműen tájékoztatniuk kell a fogyasztókat arról, hogy a nekik felajánlott ár személyre szabására személyes adatok – köztük származtatott adatok – automatizált kezelése alapján került sor, annak érdekében, hogy a fogyasztók a vásárlásra vonatkozó döntésük során figyelembe vehessék a potenciális kockázatokat. Az (EU) 2016/679 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében a hitelezőknek és a hitelközvetítőknek arról is tájékoztatniuk kell az ajánlatot megkapó fogyasztókat, hogy az ajánlat személyre szabásához felhasznált adatok milyen forrásokból származnak.

(47) Fontos megakadályozni az olyan gyakorlatokat – így például bizonyos termékek összekapcsolását –, amelyek arra ösztönözhetik a fogyasztókat, hogy az érdekeiknek nem teljesen megfelelő hitelmegállapodást kössenek, nem korlátozva ugyanakkor a csomagban történő értékesítést, amely a fogyasztók számára előnyös lehet. A tagállamoknak azonban továbbra is szorosan figyelemmel kell kísérniük a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacát annak biztosítására, hogy a csomagban történő értékesítés gyakorlata ne korlátozza a fogyasztók választási lehetőségeit, és ne torzítsa a versenyt. Az árukapcsolás főszabályként nem engedélyezhető, kivéve, ha a hitelmegállapodással együtt ajánlott pénzügyi szolgáltatás vagy termék külön nem lenne kínálható, mivel teljes egészében a hitel szerves részét képezi, például folyószámlahitel esetén. Míg – az arányossággal kapcsolatos megfontolásokat figyelembe véve – a hitelező számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy a fogyasztó a hitel törlesztésének garantálása vagy a biztosíték értékének biztosítása céljából releváns biztosítási kötvénnyel rendelkezzen, a fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy a biztosítóját maga választhassa meg. Ez nem sértheti a hitelező által meghatározott hitelfeltételeket, feltéve, hogy az említett biztosító által nyújtott biztosítási kötvény a hitelező által javasolt vagy kínált biztosítási kötvényével egyenértékű garanciaszinttel rendelkezik. Ezenkívül a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy teljesen vagy részben egységesítsék a biztosítási szerződések által nyújtandó fedezetet, megkönnyítendő a különböző ajánlatok összehasonlítását azon fogyasztók számára, akik ilyen összehasonlításokat kívánnak elvégezni. Annak érdekében, hogy a fogyasztónak több idő álljon rendelkezésére a biztosítási ajánlatok összehasonlítására egy biztosítási kötvény megvásárlása előtt, a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy a fogyasztónak legalább három napot kell adni a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó biztosítási ajánlatok összehasonlítására, anélkül, hogy az ajánlatot megváltoztatnák, és a fogyasztót erről tájékoztatni kell. A fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy e háromnapos időszak letelte előtt is köthessenek biztosítási kötvényt, ha azt kifejezetten kérik.

(48) A kórtörténetük miatt sok, hosszan tartó remisszióban lévő ráktúlélő gyakran tisztességtelen bánásmódot tapasztal a pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén. Gyakran megfizethetetlenül magas biztosítási díjakkal kell szembenézniük, akkor is, ha évek, sőt évtizedek óta gyógyultnak számítanak. Annak érdekében, hogy a rákot túlélő fogyasztók részére egyenlő hozzáférést biztosítsanak a hitelmegállapodásokhoz kapcsolódó biztosításhoz, a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy a fogyasztók gyógykezelésének végét követő releváns időszak elteltével a biztosítási kötvények ne alapulhassanak a fogyasztók onkológiai betegségeinek diagnózisára vonatkozó személyes adatokon. A tagállamok által meghatározott ilyen időszak nem haladhatja meg a fogyasztó gyógykezelésének végétől számított 15 évet.

(49) A hitelmegállapodásokat és a kapcsolódó szolgáltatásokat világos és átlátható módon kell bemutatni. Nem megengedhető a fogyasztó egyetértésének vélelmezése hitelmegállapodások megkötésével vagy kapcsolódó szolgáltatások megvásárlásával. A fogyasztó minden ilyen egyetértésének olyan egyértelmű és a megerősítést félreérthetetlenül kifejező cselekménynek kell lennie, amely a fogyasztó jóváhagyásának önkéntes, konkrét, megfelelő tájékoztatáson alapuló és egyértelmű kinyilvánítása. Ebben az összefüggésben a hallgatás, a cselekvés hiánya vagy valamely alapértelmezett opció – mint például az előre kipipált jelölőnégyzetek – nem tekinthető a fogyasztó egyetértésének.

(50) A személyre szabott ajánlás formájában történő tanácsadás – azaz tanácsadási szolgáltatások – nyújtása olyan tevékenység, amely más hitelnyújtási vagy hitelközvetítési tevékenységekkel ötvözhető. Ezért ahhoz, hogy a fogyasztók abban a helyzetben legyenek, hogy megértsék a számukra nyújtott szolgáltatások jellegét, fel kell őket világosítani arról, hogy mi minősül ilyen tanácsadási szolgáltatásnak, és arról, hogy részesülnek-e, illetve részesülhetnek-e tanácsadási szolgáltatásban. Tekintve, hogy a fogyasztók nagy jelentőséget tulajdonítanak a „tanácsadás" és a „tanácsadó" kifejezések használatának, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy megtiltsák e kifejezések vagy hasonló kifejezések használatát, amennyiben hitelezők vagy hitelközvetítők nyújtanak ilyen tanácsadási szolgáltatásokat a fogyasztóknak. Helyénvaló biztosítani, hogy a tagállamok biztosítékokat vezessenek be arra az esetre, ha a tanácsadást függetlenként írják le annak biztosítására, hogy a figyelembe vett termékek köre és a díjazási rendelkezések megfeleljenek a fogyasztók ilyen tanácsadáshoz fűzött várakozásainak. Azért, hogy a fogyasztó számára érthető legyen, hogy min alapul a részére adott ajánlás, tanácsadási szolgáltatások nyújtásakor a hitelezőknek vagy a hitelközvetítőknek jelezniük kell, hogy az ajánlás alapját kizárólag saját termékkínálatuk képezi-e, vagy a piacon jelen levő termékek széles skálája. Ezenkívül a hitelezőnek és a hitelközvetítőnek jeleznie kell a fogyasztó által a tanácsadási szolgáltatásokért fizetendő díj összegét, vagy – amennyiben annak összege a tájékoztatás idején nem állapítható meg – a díj kiszámítására alkalmazott módszert. A tanácsadást mindig a fogyasztó érdekeit szem előtt tartva kell végezniük olyan tanácsadóknak, akik tájékozódnak a fogyasztók igényeiről és körülményeiről, és a fogyasztók igényeinek, pénzügyi helyzetének és személyes körülményeinek megfelelő hitelmegállapodásokat ajánlanak, szem előtt tartva a nemteljesítés és a hátralékok minimalizálásának célját is. Ezenkívül a tanácsadás során kellően nagy számú hitelmegállapodást kell figyelembe venni a tanácsadó termékkínálatán belül.

(51) Az olyan hitelnyújtás, amelyet nem a fogyasztó kezdeményezett, egyes esetekben a fogyasztó számára káros gyakorlatokkal hozható összefüggésbe. E tekintetben meg kell tiltani a kéretlen hitelnyújtást, ideértve a fogyasztóknak küldött, nem kért, előzetesen jóváhagyott hitelkártyákat, új folyószámlahitel vagy túllépés egyoldalú bevezetését, vagy a fogyasztó folyószámlahitelére, túllépésére vagy hitelkártyával történő fizetésére vonatkozó összeghatár egyoldalú megemelését. Szintén meg kell tiltani a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) 2. cikkének 8. pontjában meghatározott, üzlethelyiségen kívül kötött szerződések keretében történő kéretlen hitelnyújtást. A kéretlen hitelnyújtás tilalma nem akadályozhatja meg a hitelezőket és a hitelközvetítőket abban, hogy hitelt reklámozzanak vagy kínáljanak valamely kereskedelmi kapcsolat keretében a fogyasztóvédelemről szóló uniós jogszabályokkal, valamint az uniós jognak megfelelő nemzeti intézkedésekkel összhangban, beleértve hitelnek az értékesítési ponton történő, termékek vagy szolgáltatások megvásárlásának finanszírozása céljából történő reklámozását és ajánlatát.

(52) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy lehetővé tegyék a fogyasztók számára, hogy a nemzeti jognak megfelelően arányos és hatékony jogorvoslatot vegyenek igénybe a hitelezőkkel vagy a hitelközvetítőkkel szemben az ezen irányelvnek való meg nem felelés esetén. Az említett jogorvoslatok magukban foglalhatják kártérítés nyújtását, és a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének csökkentését vagy a hitelmegállapodás megszüntetését.

(53) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy – hitelpiacuk sajátos jellemzőit figyelembe véve – a hitelviszony valamennyi szakasza folyamán felelősségteljes gyakorlatot mozdítsanak elő. Lehetővé kell tenni, hogy az említett intézkedések magukban foglalják például a fogyasztók tájékoztatását és ismereteinek bővítését, ideértve a nemteljesítéshez és a túlzott eladósodottsághoz kapcsolódó kockázatokra való figyelmeztetést is. A bővülő hitelpiacon különösen fontos az, hogy a hitelezők ne folytassanak felelőtlen hitelezést, vagy ne adjanak hitelt előzetes hitelképesség-vizsgálat nélkül. A tagállamoknak gyakorolniuk kell a szükséges felügyeletet, hogy elkerülhető legyen az ilyen magatartás a hitelezők részéről, és meg kell határozniuk az ilyen magatartás esetén alkalmazandó szankciókat. A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([12]) hitelkockázatra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül, a hitelezőknek kell viselniük a felelősséget a fogyasztók hitelképességének egyenként történő ellenőrzéséért. Ennek érdekében a hitelezők számára lehetővé kell tenni, hogy ne csak a fogyasztó által a szóban forgó hitelmegállapodás előkészítése során megadott információkat használják fel, hanem egy, már hosszabb ideje fennálló kereskedelmi kapcsolat során szolgáltatott információkat is. A fogyasztóknak szintén körültekintően és szerződéses kötelezettségeik betartásával kell eljárniuk.

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(54) Alapvető fontosságú a hitelmegállapodás megkötése előtt megvizsgálni és ellenőrizni a fogyasztó hitelvisszafizetési képességét és hajlandóságát. A hitelképesség-vizsgálatnak arányosnak kell lennie, és azt a fogyasztó érdekében, a felelőtlen hitelezési gyakorlatok és a túlzott eladósodottság megelőzése érdekében kell elvégezni, és e vizsgálat során figyelembe kell venni minden olyan szükséges és releváns tényezőt, amely befolyásolhatja a fogyasztónak a hitel visszafizetésére vonatkozó képességét. A törlesztési ütemtervet a fogyasztó sajátos igényeihez és törlesztési képességéhez kell szabni. Azokban az esetekben, amikor a hitelkérelmet egynél több fogyasztó közösen nyújtja be, a hitelképesség-vizsgálat az együttes törlesztési képesség alapján is elvégezhető. Egy pozitív vizsgálat nem sértheti a hitelezőnek a hitel nyújtásával kapcsolatos szabadságát. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy további iránymutatást adjanak ki a fogyasztó hitelképességének vizsgálatára szolgáló további kritériumokról és módszerekről, például a hitelfedezeti arányra vagy a hitel/jövedelem arányra vonatkozó korlátok meghatározásával.

(55) A hitelképesség-vizsgálatnak a pénzügyi és anyagi helyzetre vonatkozó információkon kell alapulnia. Az ilyen információknak a hitel jellegéhez, időtartamához, értékéhez és a fogyasztót érintő kockázataihoz képest szükségeseknek és arányosaknak kell lenniük, összhangban az (EU) 2016/679 rendeletben foglalt, adattakarékosságra vonatkozó elvvel, továbbá relevánsaknak, teljeseknek és pontosaknak kell lenniük. Az említett információknak magukban kell foglalniuk legalább a fogyasztó jövedelmét és kiadásait, ideértve a fogyasztó aktuális kötelezettségeinek – többek között a fogyasztó és a fogyasztó háztartása megélhetési költségeinek, valamint a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeinek – a megfelelő mérlegelését is. Az említett információk nem foglalhatják magukban a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit, mint például az egészségügyi adatokat, a rákbetegséggel kapcsolatos adatokat is beleértve, sem a közösségi hálózatokról szerzett információkat. Az Európai Bankhatóságnak a hitelnyújtásra és hitelmonitoringra vonatkozó, 2020. május 29-i iránymutatása iránymutatást nyújt arra vonatkozóan, hogy milyen adatkategóriák használhatók fel a személyes adatok hitelképességi célokból történő kezelése céljából, amely magában foglalja a jövedelem vagy más törlesztési források igazolását, valamint a pénzügyi eszközökre és kötelezettségekre vagy egyéb pénzügyi kötelezettségvállalásokra vonatkozó információkat. A hitelképesség-vizsgálat megkönnyítése érdekében a fogyasztóknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a pénzügyi és anyagi helyzetükről. A hitelt csak akkor lehet a fogyasztó rendelkezésére bocsátani, ha a hitelképesség-vizsgálat eredménye arra utal, hogy valószínűsíthető a hitelmegállapodásból eredő kötelezettségeknek a megállapodásban előírt módon történő teljesítése. Annak vizsgálatakor, hogy a fogyasztó képes-e teljesíteni a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeit, a hitelezőnek figyelembe kell vennie a releváns tényezőket és sajátos körülményeket, például – de nem kizárólag – a tanulmányok finanszírozására vagy rendkívüli egészségügyi költségek fedezésére ezen irányelvvel összhangban nyújtott hitel esetében elegendő bizonyíték meglétét arra vonatkozóan, hogy az ilyen hitel a fogyasztót a jövőben jövedelemhez segíti, vagy olyan biztosítékok vagy más formájú garanciák meglétét, amelyeket a fogyasztó a hitel biztosítása érdekében nyújthat.

(56) A mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról szóló rendeletre (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) irányuló bizottsági javaslat megállapítja, hogy a természetes személyek hitelbírálati pontszámának vagy hitelképességének értékelésére használt MI-rendszereket nagy kockázatú MI-rendszereknek kell minősíteni, mivel ezek határozzák meg e személyek pénzügyi erőforrásokhoz vagy olyan alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférését, mint a lakhatás, a villamos energia és a távközlési szolgáltatások. Tekintettel az említett komoly tétekre, amennyiben a hitelképesség-vizsgálat automatizált adatkezelést foglal magában, a fogyasztó számára biztosítani kell a jogot arra, hogy a hitelező részéről emberi beavatkozást kérjen. Az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül, a fogyasztó számára biztosítani kell a jogot arra, hogy érdemi és érthető magyarázatot kapjon az elvégzett vizsgálatról és az alkalmazott automatizált adatkezelés működéséről, ideértve a fő változókat, a vonatkozó logikát és kockázatokat, továbbá a jogot arra, hogy kifejtse álláspontját, valamint kérje a hitelképesség-vizsgálat felülvizsgálatát és a hitel nyújtására vonatkozó döntés felülvizsgálatát. A fogyasztó számára biztosítani kell a jogot arra, hogy tájékoztatást kapjon az említett jogokról, miután megfelelő tájékoztatást kapott a követendő eljárásról. Az eredeti értékelés és a döntés felülvizsgálatának kérelmezésére vonatkozó lehetőségnek nem kell szükségszerűen a fogyasztó részére történő hitelnyújtáshoz vezetnie.

(57) A fogyasztó hitelképességének vizsgálatához a hitelezőnek hiteladatbázisokba is be kell tekintenie. A jogi és a ténybeli körülmények megkövetelhetik, hogy az ilyen betekintések esetenként eltérő mértékűek legyenek. A hitelezők közötti verseny bármely torzulásának megakadályozása érdekében azon hitelezőknek, akik felügyelet hatálya alatt állnak és teljes mértékben megfelelnek az (EU) 2016/679 rendeletnek, hozzá kell férniük a letelepedési helyüktől eltérő tagállam fogyasztóira vonatkozó, magán- vagy nyilvános hiteladatbázisokhoz, olyan feltételek mellett, amelyek az említett tagállamban letelepedett hitelezőkkel összehasonlítva nem eredményeznek hátrányos megkülönböztetést. A tagállamoknak az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban elő kell segíteniük a magán- vagy nyilvános adatbázisokhoz való határokon átnyúló hozzáférést. A kölcsönösség fokozása érdekében a hiteladatbázisoknak az uniós és a nemzeti joggal összhangban legalább a fogyasztóknak a hiteltörlesztést érintő késedelmeire, a hitel típusára és a hitelező kilétére vonatkozó információkat kell tartalmazniuk. A hitelezők és a hitelközvetítők nem kezelhetik az adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit, így például az egészségügyi adatokat, sem a közösségi hálózatokról szerzett információkat, mivel sem az említett

adatkategóriák, sem az ilyen információk nem használhatók fel a fogyasztói hitelképesség vizsgálatának céljára. A hiteladatbázis-szolgáltatóknak rendelkezniük kell az annak biztosítására szolgáló eljárásokkal, hogy az adatbázisaikban szereplő információk naprakészek és pontosak legyenek. Amennyiben a hitelkérelmet adatbázisban való keresés alapján utasítják vissza, a hitelezőknek indokolatlan késedelem nélkül és díjmentesen tájékoztatniuk kell a fogyasztókat az ilyen keresés eredményéről és a használt adatbázis jellemzőiről, valamint a figyelembe vett adatkategóriákról. Ezen túlmenően a fogyasztók tudatosságának biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztók bármely, a hiteltörlesztést érintő késedelem valamely adatbázisban történt nyilvántartásba vételéről időben és a nyilvántartásba vételtől számított 30 napon belül tájékoztatást kapjanak, például azáltal, hogy e-mailben figyelmeztetést küldenek a számukra, amelyben megkérik őket, hogy lépjenek be az adatbázisba és tekintsék meg a hiteltörlesztést érintő késedelmekre vonatkozó, őket érintő információkat.

(58) Ezen irányelv nem szabályozhatja a hitelmegállapodások érvényességével kapcsolatos szerződésjogi kérdéseket. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy e területen fenntartsanak vagy bevezessenek az uniós joggal összhangban lévő nemzeti rendelkezéseket. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározzák a hitelmegállapodás megkötésére irányuló ajánlatra irányadó jogi szabályozást, így különösen arra, hogy mikor kell megtenni az ajánlatot, és azon időszakra, amelynek során az ilyen ajánlatnak köteleznie kell a hitelezőt. Ha ilyen ajánlattételre az ezen irányelv által előírt, szerződéskötés előtti tájékoztatás nyújtásával egy időben kerül sor, az ajánlatot – hasonlóan bármely egyéb kiegészítő tájékoztatáshoz, amelyet a hitelező a fogyasztónak esetlegesen meg kíván adni –, külön dokumentumban kell biztosítani. Az említett külön dokumentum az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlaphoz csatolható.

(59) A hitelmegállapodásnak egyértelműen és tömören tartalmaznia kell minden szükséges információt oly módon, hogy a fogyasztó számára lehetővé tegye az említett megállapodás szerinti jogainak és kötelezettségeinek ismeretét.

(60) A 93/13/EGK irányelv, és az ezen irányelv szerinti, a szerződéskötést megelőző kötelezettségek sérelme nélkül, valamint a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a fogyasztó számára – kellő időben és a hitelmegállapodás feltételeinek bármely módosítása előtt – be kell mutatni a javasolt változtatások és adott esetben a fogyasztó hozzájárulása szükségességének leírását vagy a törvény erejénél fogva bevezetett változtatások magyarázatát; az említett módosítások végrehajtásának ütemezését; és a fogyasztó rendelkezésére álló panasztételi lehetőségeket, valamint a panasz benyújtására rendelkezésre álló határidőt, továbbá azon illetékes hatóság nevét és címét, ahol a panasz benyújtható. A hitelmegállapodás módosítása nem érinthet semmilyen fogyasztói jogot, ideértve az ezen irányelv szerinti tájékoztatással kapcsolatos jogokat is. Mindez nem sértheti a szerződésmódosítások elfogadhatóságára, feltételeire és érvényességére vonatkozó uniós jogot vagy nemzeti rendelkezéseket.

(61) A teljes átláthatóság biztosítása érdekében a fogyasztó részére tájékoztatást kell nyújtani a hitelkamatlábról, mind a szerződéskötést megelőző szakaszban, mind a hitelmegállapodás megkötésekor. A szerződéses jogviszony során a fogyasztót értesíteni kell továbbá a változó hitelkamatláb változásairól és a befizetéseknek az említett változások okozta változásairól. Ez nem sértheti a fogyasztók tájékoztatásához nem kapcsolódó nemzeti jogszabályok olyan rendelkezéseit, amelyek – a befizetésekre vonatkozó változtatások kivételével – a hitelkamatlábakat és a hitelre irányadó egyéb gazdasági feltételeket érintő változtatások feltételeit vagy azok következményeit állapítják meg, például olyan szabályokat, amelyek úgy rendelkeznek, hogy a hitelező csak akkor változtathatja meg a hitelkamatlábat, ha az ilyen változtatásra észszerű indoka van, vagy hogy a fogyasztó a hitelkamatláb vagy a hitelre vonatkozó, egyéb konkrét gazdasági feltételek megváltozása esetén felmondhatja a hitelmegállapodást.

(62) A fogyasztói hitelek egyre gyakoribb formája a folyószámlahitel és a túllépés. Ezért a fogyasztóvédelem szintjének növelése és a túlzott eladósodottság elkerülése érdekében ezeket a pénzügyi termékeket szabályozni kell. Fennáll a veszély, hogy a fogyasztók nem lesznek képesek fizetni, ha a hitelezők úgy döntenek, hogy azonnali visszafizetést írnak elő. Ezért ezen irányelvben meg kell állapítani a fogyasztók jogait a folyószámlahitelek és a túllépés tekintetében.

(63) Jelentős, egy hónapos időszakot meghaladó túllépés esetén a hitelezőnek késedelem nélkül tájékoztatnia kell a fogyasztót a túllépésről, többek között az érintett összegről, a hitelkamatlábról, valamint bármely alkalmazandó szankcióról, költségről vagy késedelmi kamatról. Rendszeres túllépés esetén a hitelezőnek – amennyiben rendelkezésre állnak – tanácsadási szolgáltatásokat kell kínálnia a fogyasztó számára annak érdekében, hogy segítse a fogyasztót kevésbé költséges alternatívák azonosításában, és a fogyasztót adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások felé kell irányítania.

(64) A fogyasztók számára biztosítani kell a szankció nélküli és indokolási kötelezettséggel nem járó elállás jogát. A jogbiztonság növelése érdekében azonban az elállási időszaknak minden esetben a hitelmegállapodás megkötését követő 12 hónap és 14 nap elteltével le kell járnia, ha a fogyasztó nem kapta meg az ezen irányelvnek megfelelő szerződési feltételeket és információkat. Az elállási időszak nem járhat le, ha a fogyasztót nem tájékoztatták az elállási jogáról.

(65) Amennyiben a fogyasztó olyan hitelmegállapodástól áll el, amellyel összefüggésben termékre tett szert – ideértve különösen a részletfizetésre történő vásárlást, valamint a vásárlási kötelezettséget előíró bérleti vagy lízingmegállapodást –, ezen irányelv nem sértheti a tagállamoknak a termék visszaadására, vagy bármely kapcsolódó kérdésre vonatkozó szabályozását.

(66) Bizonyos esetekben a nemzeti jog már úgy rendelkezik, hogy pénzeszközöket nem lehet a fogyasztók számára hozzáférhetővé tenni egy meghatározott határidő lejárta előtt. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a fogyasztók biztosítani kívánják, hogy korábban is hozzájussanak a vásárolt termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. Ezért a kapcsolt hitelmegállapodások esetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kivételesen előírják, hogy ha a fogyasztók kifejezetten korábban kívánják kézhez venni a megvásárolt termékeket vagy szolgáltatásokat, az elállási jog gyakorlására nyitva álló határidőt csökkenteni lehessen úgy, hogy az megegyezzen azon határidővel, amelynek lejárta előtt nem lehet pénzeszközöket hozzáférhetővé tenni.

(67) Kapcsolt hitelmegállapodások esetén kölcsönös függési viszony van a termékek vagy szolgáltatások megvásárlása és az e célból kötött hitelmegállapodás között. Ezért amennyiben a fogyasztó az adásvételi megállapodás kapcsán az uniós jog alapján gyakorolja az elállási jogot, őt a továbbiakban a kapcsolt hitelmegállapodás nem kötelezheti. Ez nem érintheti a nemzeti jog kapcsolt hitelmegállapodásokra vonatkozó rendelkezéseit azokban az esetekben, amikor az adásvételi megállapodás semmissé vált, vagy amikor a fogyasztó a nemzeti jog alapján gyakorolta az elállási jogát. Nem érintheti továbbá a fogyasztók nemzeti jog által biztosított azon jogait, amelyek szerint a fogyasztó és a termékértékesítő vagy a szolgáltató között nem kerülhet sor kötelezettségvállalásra, sem fizetésre az említett személyek között mindaddig, amíg a fogyasztó alá nem írta a termékek vagy szolgáltatások megvásárlásának finanszírozását célzó hitelmegállapodást.

(68) A szerződő felek számára jogot kell biztosítani a nyílt végű hitelmegállapodás rendes felmondására. Ezen túlmenően, amennyiben a hitelmegállapodás ezt tartalmazza, biztosítani kell a hitelező számára a jogot, hogy objektíven igazolt indokokkal felfüggeszthesse a fogyasztó azon jogát, hogy nyílt végű hitelmegállapodás alapján lehívást kezdeményezzen. Ilyen indok lehet a hitel nem engedélyezett vagy csalárd felhasználásának gyanúja, vagy annak jelentősen megnövekedett kockázata, hogy a fogyasztó nem képes eleget tenni a hitel-visszafizetési kötelezettségének. Ezen irányelv nem érintheti a szerződő felek azon jogát szabályozó nemzeti szerződési jogi jogszabályokat, hogy a hitelmegállapodást szerződésszegés miatt felmondják.

(69) Lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztó bizonyos feltételek mellett az adásvételi megállapodással összefüggő problémák esetén jogorvoslattal élhessen a hitelezővel szemben. A tagállamoknak ugyanakkor meg kell határozniuk, hogy a fogyasztó – még mielőtt a hitelezővel szemben gyakorolhatná a jogorvoslati jogát – milyen mértékben és milyen feltételek mellett élhet jogorvoslattal a termékértékesítővel vagy a szolgáltatóval szemben, különösen azáltal, hogy peres eljárást kezdeményez a termékértékesítő vagy a szolgáltató ellen. A fogyasztók nem foszthatók meg a termékértékesítő vagy a szolgáltató, valamint a hitelező egyetemleges felelősségét előíró nemzeti jogszabályok által biztosított jogaiktól.

(70) A fogyasztó számára jogot kell biztosítani arra, hogy kötelezettségeit a hitelmegállapodásban megállapított teljesítési időpontot megelőzően teljesítse. Az Európai Unió Bíróságának a Lexitor-ügyben hozott ítélet ([13]) szerinti értelmezése alapján a fogyasztó azon joga, hogy a hitel előtörlesztése esetén csökkenjen a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége, magában foglalja a fogyasztóra kiszabott valamennyi költséget. A hitel fogyasztó által viselt teljes költségének csökkentése arányos kell, hogy legyen a hitelmegállapodás fennmaradó időtartamával, és magában kell foglalnia azon költségeket is, amelyek nem függenek az említett hitelmegállapodás időtartamától, ideértve a hitelnyújtás időpontjában teljes mértékben kifizetett költségeket is. Azonban a valamely harmadik fél által alkalmazott és számára közvetlenül fizetett olyan adókat és díjakat, amelyek nem függenek a hitelmegállapodás időtartamától, nem kell figyelembe venni a csökkentés kiszámításakor, mivel az említett költségeket nem a hitelező

([13]) A Bíróság 2019. szeptember 11-i Lexitor ítélete, C-383/18, ECLI:EU:C:2019:702.

írja elő, és ezért azokat a hitelező egyoldalúan nem is változtathatja meg. Azonban a hitelező által harmadik fél javára felszámított díjakat figyelembe kell venni a csökkentés kiszámításakor. Előtörlesztés esetén a hitelezőnek jogosultnak kell lennie az előtörlesztéshez közvetlenül kapcsolódó esetleges költségek méltányos és objektíven indokolt megtérítésére, figyelembe véve a hitelező bármely megtakarítását is. Azonban – a költségtérítés kiszámítási módszerének meghatározása érdekében – fontos több elvnek is megfelelni. A hitelező számára biztosított költségtérítés kiszámításának átláthatónak és a fogyasztók által érthetőnek kell lennie már a szerződéskötést megelőző szakaszban is és a hitelmegállapodás teljesítése során minden esetben. Ezenfelül a számítási módszernek a hitelezők számára könnyen alkalmazhatónak kell lennie, továbbá elő kell segíteni a költségtérítés illetékes hatóságok általi felügyeleti ellenőrzését. Ezért, valamint amiatt, hogy a fogyasztói hitelt – időtartamából és volumenéből adódóan – nem hosszú távú finanszírozási mechanizmusokból finanszírozzák, a költségtérítés felső összeghatárát átalányösszegben kell rögzíteni. Ez a megközelítés tükrözi a fogyasztói hitelek sajátos jellegét, és nem érinti a hosszú távú finanszírozási mechanizmusokból, mint például a rögzített kamatlábú jelzáloghitelekből fedezett egyéb termékekkel kapcsolatos megközelítést.

(71) Biztosítani kell a tagállamok számára a jogot annak előírására, hogy előtörlesztés esetén a hitelező csak azzal a feltétellel kérhessen költségtérítést, hogy a tizenkét hónapos időtartamon belül visszafizetett összeg meghaladja a tagállam által meghatározott küszöböt. A küszöb meghatározásakor – amely a 10 000 EUR-t nem haladhatja meg – a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a piacaikon mekkora a fogyasztói hitelek átlagösszege.

(72) A belső piac létrehozásának és működésének előmozdítása, valamint az Unió egész területén a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében biztosítani kell, hogy a teljeshiteldíj-mutatóra vonatkozó információk az Unió egész területén összehasonlíthatók legyenek.

(73) A hitelkamatlábakra, a teljeshiteldíj-mutatókra, vagy a hitel fogyasztó által viselt teljes költségére vonatkozó felső határértékek rögzítése számos tagállamban bevett gyakorlatnak minősül. A felső határértékek ilyen rendszere előnyösnek bizonyult a fogyasztóknak a túlzottan magas hitelkamatlábaktól, teljeshiteldíj-mutatóktól vagy a fogyasztó által viselt túlzottan magas teljes hitelköltségtől való védelme szempontjából. E tekintetben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy fenntartsák jelenlegi jogi szabályozásukat. A fogyasztóvédelemnek a tagállamokra vonatkozó szükségtelen korlátozások nélkül történő erősítése érdekében megfelelő intézkedéseket – így például felső határértékeket vagy az uzsorának minősülő kamatláb meghatározását – kell bevezetni a visszaélések eredményes megelőzésére és annak biztosítására, hogy a fogyasztókat ne terheljék túlzottan magas hitelkamatlábak, teljeshiteldíj-mutatók vagy a fogyasztó által viselt túlzottan magas teljes hitelköltség.

(74) Az átláthatóság biztosítása érdekében a Bizottságnak a nyilvánosság számára tömör és egyértelmű formában elérhetővé kell tennie a tagállamok által bevezetett ilyen intézkedéseket.

(75) Jelentős különbségek vannak a különböző tagállamok jogszabályai között a hitelmegállapodások nyújtása során folytatott üzletvitel tekintetében. Elismerve, hogy a hitelközvetítésben részt vevő szereplőknek sokféle típusa létezik, alapvető szükség van bizonyos uniós szintű előírásokra a magas szakmai színvonal és a színvonalas szolgáltatás biztosítása érdekében.

(76) Az alkalmazandó uniós jogi keretnek bizalmat kell teremtenie a fogyasztókban az iránt, hogy a hitelezők és a hitelközvetítők figyelembe veszik a fogyasztók érdekeit – ideértve lehetséges sebezhetőségüket és a termék megértésével kapcsolatos nehézségeiket – a releváns időpontban a hitelező vagy a hitelközvetítő rendelkezésére álló információk, valamint a fogyasztónak a javasolt hitelmegállapodás futamideje alatti helyzetét érintő kockázatokkal kapcsolatos, észszerű feltevések alapján. E fogyasztói bizalom biztosításának egyik kulcseleme az ágazaton belüli magas fokú tisztesség, becsületesség és szakmai színvonal biztosításának követelménye, amely magában foglalja a fogyasztókra nézve negatív hatással járó gyakorlatok elkerülését célzó, felelős magatartást is, továbbá az összeférhetetlenségek megfelelő kezelését – ideértve a díjazásból fakadó összeférhetetlenségeket is –, valamint a fogyasztó érdekeit a legjobban szolgáló tanácsadás nyújtását.

(77) Helyénvaló biztosítani, hogy a hitelezők és a hitelközvetítők releváns személyzete megfelelő szintű ismeretekkel és szakértelemmel rendelkezzen a magas szakmai színvonal biztosítása érdekében. Ezért elő kell írni, hogy a hitelezőknek és a hitelközvetítőknek bizonyítaniuk kell a releváns ismeretek és szakértelem rendelkezésre állását vállalati szinten, az ismeretekre és szakértelemre vonatkozó minimumkövetelmények alapján. Az egyes természetes személyek tekintetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon dönthessenek arról, hogy bevezetnek vagy fenntartanak-e ilyen követelményeket, illetve hogy az ismeretekre és szakértelemre vonatkozó

minimumkövetelményeket a hitelezők és hitelközvetítők különböző típusaihoz igazítsák, különösen, ha azok e tevékenységeiket kiegészítő jelleggel végzik. Ezen irányelv alkalmazásában az ezen irányelv szerinti tevékenységekben közvetlenül részt vevő személyzetnek magában kell foglalnia az ügyfélszolgálati és a háttérirodai (front- and back-office) személyzetet, beleértve a hitelezők és a hitelközvetítők azon vezető tisztségviselőit és adott esetben igazgatósági tagjait, akik fontos szerepet töltenek be a hitelmegállapodásokra vonatkozó eljárásban. A hitelmegállapodásokra vonatkozó eljáráshoz nem kapcsolódó kisegítő funkciókat ellátó személyek – ideértve a humán erőforrások és az információs és kommunikációs technológiák területén alkalmazott személyzetet – ezen irányelv alkalmazásában nem tekintendők a személyzet körébe tartozónak. A tagállamoknak olyan intézkedéseket – így például tájékoztató kampányokat, felhasználói útmutatókat és munkavállalói képzési programokat – kell bevezetniük, amelyek támogatják az ezen irányelv követelményeivel kapcsolatos tájékozottság növelését az olyan kis- és középvállalkozások körében, amelyek hitelezők vagy hitelközvetítők, és megkönnyítik az azoknak való megfelelést.

(78) A tagállamoknak – a fogyasztók azon képességének megerősítése érdekében, hogy a felelős hitelfelvételre és adósságkezelésre vonatkozóan tájékoztatáson alapuló döntéseket hozhassanak – olyan intézkedéseket kell kidolgozniuk és előmozdítaniuk, amelyek támogatják a fogyasztók ismereteinek bővítését a felelős hitelfelvétellel és adósságkezeléssel kapcsolatban – különösen a fogyasztói hitelmegállapodásokhoz kapcsolódóan – és az általános költségvetés-kezeléssel kapcsolatban. Az ilyen kötelezettséget az Unió és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet által kidolgozott pénzügyi kompetenciakeret figyelembevételével lehetne teljesíteni. Különösen fontos iránymutatást nyújtani azoknak a fogyasztóknak, akik első alkalommal vesznek fel – különösen digitális eszközök útján – fogyasztói hitelt. E tekintetben a Bizottságnak azonosítania kell a legjobb gyakorlatok példáit, hogy elősegítse a fogyasztók pénzügyi tájékozottságának növelését szolgáló intézkedések továbbfejlesztését. A Bizottság közzéteheti a legjobb gyakorlatok ilyen példáit, az egyéb uniós jogalkotási aktusokkal kapcsolatban készített hasonló jelentésekkel összehangolva. A tagállamoknak az említett intézkedések kidolgozása és előmozdítása során konzultálniuk kell a releváns érdekelt felekkel, ideértve a fogyasztói szervezeteket is. Az ilyen kötelezettség nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy további pénzügyi ismeretterjesztésről rendelkezzenek.

(79) Tekintve a végrehajtási eljárások jelentős következményeit a hitelezők és a fogyasztók számára, valamint potenciálisan a pénzügyi stabilitásra nézve is, szükséges, hogy a hitelezők már korai stádiumban proaktívan kezeljék a felmerülő hitelkockázatot, és meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy adott esetben észszerű türelmi időt adjanak a végrehajtási eljárás megindítása előtt. Annak eldöntésekor, hogy helyénvaló-e átstrukturálási intézkedéseket alkalmazni, vagy indokolt-e azokat ismételten felajánlani, a hitelezőnek figyelembe kell vennie többek között a fogyasztó egyéni körülményeit, így például a fogyasztó érdekeit és jogait, a hitel visszafizetésére való képességét és a megélhetési költségek iránti észszerű igényeit, valamint a hitelezőnek korlátoznia kell a fogyasztó költségeit nemteljesítés esetén. Így különösen, amennyiben a fogyasztó észszerű időn belül nem válaszol a hitelező ajánlatára, a hitelezőt nem lehet kötelezni az átstrukturálási intézkedések ismételt felajánlására. A tagállamok nem akadályozhatják meg a hitelmegállapodásban részes feleket abban, hogy egymás között kifejezetten megállapodjanak arról, hogy a kapcsolt hitelmegállapodás tárgyát képező termékek vagy az ilyen termékek értékesítéséből befolyt összeg hitelező részére történő átadása elegendő a hitel visszafizetéséhez.

(80) Amennyiben helyénvalónak tekintik az átstrukturálási intézkedéseket, azoknak magukban kell foglalniuk az eredeti hitelmegállapodás feltételeinek módosítását, és magukban foglalhatják többek között a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozását. Az említett feltételek módosítása magában foglalhatja többek között a következőket: a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása; a hitelmegállapodás típusának módosítása; a törlesztőrészlet-fizetés egészének vagy egy részének bizonyos időre történő elhalasztása; a hitelkamatláb csökkentése; hiteltörlesztési moratórium felkínálása; részleges törlesztések; valutaátszámítás; továbbá részleges elengedés és adósságkonszolidáció. Amennyiben helyénvalónak tekintik az átstrukturálási intézkedéseket, a hitelezők nem kötelezhetők arra, hogy a hitelmegállapodás feltételeinek módosításakor hitelképesség-vizsgálatot végezzenek, kivéve, ha a fogyasztó által fizetendő teljes összeget az említett feltételek módosításakor jelentősen növelik. Jóllehet az átstrukturálási intézkedések alkalmazására vonatkozó kötelezettség nem sértheti a végrehajtási eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályok szerinti eljárásokat, a tagállamoknak biztosítaniuk kell az ezen irányelvben előírt átstrukturálási intézkedések megfelelő alkalmazását.

(81) A pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel szembesülő fogyasztóknak szakszerű segítséget kell kapniuk adósságaik kezeléséhez. A pénzügyi nehézségek körébe az esetek széles skálája tartozik, például – sok egyéb eset mellett – az adósság visszafizetésének 90 napot meghaladó késedelme. Az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások célja segítséget nyújtani a pénzügyi nehézségekkel szembesülő fogyasztóknak, és iránymutatást adni nekik fennálló adósságaik – tisztességes életszínvonal fenntartása és méltóságuk megőrzése melletti – lehető legnagyobb mértékű visszafizetéséhez. Az említett személyre szabott és független segítségnyújtás magában foglalhat jogi tanácsadást, pénz- és adósságkezelést, valamint szociális és pszichológiai segítségnyújtást is. A segítségnyújtást

olyan szakmai szereplőknek kell nyújtaniuk, amelyek nem hitelezők, hitelközvetítők, közösségi finanszírozási hitelszolgáltatók, hitelfelvásárlók vagy hitelgondozók, és azoktól függetlenek. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a független szakmai szereplők által nyújtott adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások közvetlenül vagy közvetve – és korlátozott díjak ellenében – a fogyasztók rendelkezésére álljanak. Az említett díjak elvben csak a működési költségeket fedezhetik, és nem róhatnak szükségtelen terhet a pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel küzdő – vagy esetleg küzdő – fogyasztókra. Amennyiben lehetséges, az adósságuk visszafizetése terén nehézségekkel szembesülő fogyasztókat a végrehajtási eljárás megindítása előtt az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások felé irányítják. Az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásoknak könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük a fogyasztók számára, figyelembe véve például a fogyasztók lakóhelyét és nyelvét is. A tagállamok továbbra is szabadon fenntarthatnak vagy bevezethetnek egyedi követelményeket az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásokra vonatkozóan. A hitelezőknek szerepet kell vállalniuk a túlzott eladósodottság megelőzésében a pénzügyi nehézségekkel küzdő fogyasztók korai felismerése és támogatása révén. Ennek okán a hitelezőknek eljárásokkal és politikákkal kell rendelkezniük az ilyen fogyasztók észlelésére vonatkozóan annak biztosítására, hogy eredményesen irányíthassák őket könnyen hozzáférhető adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások felé.

(82) A piaci átláthatóság és stabilitás érdekében, valamint a további harmonizálásig a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezők szabályozására vagy felügyeletére vonatkozó megfelelő intézkedések bevezetésére kerüljön sor.

(83) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezőkre és hitelközvetítőkre – köztük a hitelintézetnek nem minősülő hitelezőkre – megfelelő engedélyezési eljárás vonatkozzon, amely magában foglalja a hitelintézetnek nem minősülő hitelezők engedélyezési eljárását, illetve nyilvántartásba vételét és illetékes hatóság általi felügyeletét. A megfelelő engedélyezési eljárás és a nyilvántartásba vétel követelménye nem alkalmazandó az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([14]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott azon hitelintézetekre, amelyek már a 2013/36/EU irányelv szerinti engedélyezési eljárás hatálya alá tartoznak, sem az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([15]) 4. cikkének 4. pontjában meghatározott pénzforgalmi intézményekre az (EU) 2015/2366 irányelv I. mellékletének 4. pontjában említett szolgáltatások tekintetében, sem a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([16]) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre a 2009/110/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett hitelnyújtás tekintetében. Ez nem érintheti a pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára a fogyasztóknak történő hitelnyújtás céljából, valamint a hitelintézetek számára a hitelközvetítői tevékenységek nyújtása céljából az uniós joggal összhangban előírt nemzeti engedélyezési eljárásokat és nyilvántartási vagy felügyeleti szabályokat.

(84) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék az engedélyezési és nyilvántartásba vételi követelmények alól azon termékértékesítőket vagy szolgáltatókat, akik vagy amelyek a 2003/361/EK bizottsági ajánlásban ([17]) meghatározott mikro-, kis- vagy középvállalkozásnak minősülnek, és akik vagy amelyek kiegészítő jelleggel végeznek hitelközvetítést, vagy akik vagy amelyek az általuk kínált termékek vagy szolgáltatások megvásárlásához halasztott fizetés formájában nyújtanak hitelt anélkül, hogy valamely harmadik fél hitelt kínálna fel, ha a hitelt kamat- és díjmentesen nyújtják, kivéve a nemzeti joggal összhangban a késedelmes fizetés miatt felszámított, korlátozott mértékű díjakat. Az említett lehetséges mentességet nem vehetik igénybe nagyvállalkozások az ezen irányelvben meghatározott engedélyezési és nyilvántartásba vételi követelmények elkerülése céljából.

(85) Ezen irányelv a hitelközvetítőknek csak bizonyos, a fogyasztókkal kapcsolatos kötelezettségeit szabályozza. A tagállamok számára ezért továbbra is lehetővé kell tenni, hogy fenntarthassanak vagy bevezethessenek a hitelközvetítőkre vonatkozó további kötelezettségeket, ideértve azon feltételeket, amelyek mellett a hitelközvetítő díjazást kaphat azon fogyasztótól, aki igényelte az említett hitelközvetítő szolgáltatását.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

([17]) A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(86) A hitelező hitelmegállapodásból fakadó jogainak engedményezése nem járhat olyan hatással, hogy a fogyasztó hátrányosabb helyzetbe kerüljön. A fogyasztót megfelelő módon tájékoztatni kell arról is, ha a hitelmegállapodást harmadik személyre engedményezik. Amennyiben azonban az eredeti hitelező az engedményessel megállapodva továbbra is hitelezőként jár el a fogyasztóval szemben, a fogyasztónak nem fűződik lényeges érdeke ahhoz, hogy az engedményezésről tájékoztassák. Ezért egy olyan uniós szintű követelmény, hogy a fogyasztót az engedményezésről tájékoztatni kell, ilyen esetekben túlzott volna.

(87) A tagállamok továbbra is fenntarthatnak vagy bevezethetnek a tájékoztatás kollektív formáira vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amennyiben ez szükséges az összetett ügyletek – így például az értékpapírosítás vagy a bankok kötelező adminisztratív felszámolása során sorra kerülő vagyontárgy-értékesítés – hatékonyságával kapcsolatos célokból.

(88) A hitelmegállapodásokkal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket illető viták rendezésére a fogyasztók számára hozzáférést kell biztosítani megfelelő, azonnali és hatékony alternatív vitarendezési eljárásokhoz, adott esetben a meglévő szervezetek igénybevételével. Az ilyen hozzáférést a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([18]) a releváns szerződéses jogviták tekintetében már biztosítja. Azonban a fogyasztóknak hozzá kell férniük az alternatív vitarendezési eljárásokhoz az ezen irányelv által megállapított jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos – például a szerződéskötés előtti tájékoztatási követelményeket, a tanácsadási szolgáltatásokat és a hitelképesség-vizsgálatokat illető – szerződéskötés előtti jogviták, valamint a hitelezők által fizetett és ezért a fogyasztókkal közvetlen szerződéses kapcsolatban nem álló hitelközvetítők által nyújtott tájékoztatással kapcsolatos jogviták esetén is. Az ilyen alternatív vitarendezési eljárásoknak és az azokat kínáló szervezeteknek meg kell felelniük a 2013/11/EU irányelvben meghatározott minőségi követelményeknek.

(89) A tagállamoknak ki kell jelölniük az ezen irányelv végrehajtásának biztosítására felhatalmazott illetékes hatóságokat, és biztosítaniuk kell, hogy az említett illetékes hatóságok kapjanak olyan vizsgálati és végrehajtási hatásköröket, és rendelkezzenek olyan megfelelő erőforrásokkal, amelyek a feladataik teljesítéséhez szükségesek. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy termékszintű beavatkozási hatáskörrel ruházzák fel a nemzeti hatóságokat, amennyiben valamely hiteltermék kárt okoz a fogyasztóknak és azt vissza kell vonni. A tagállamoknak figyelembe kell venniük az ezen irányelv hatálya szempontjából releváns fogyasztóihitel-termékek különböző típusaira vonatkozó havi nemteljesítési rátákkal kapcsolatos adatokat. A különböző tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük egymással, ha az az ezen irányelv szerinti feladataik ellátása céljából szükséges.

(90) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meg kell tenniük, hogy biztosítsák a végrehajtásukat. Bár e szankciók megválasztása a tagállamok hatáskörében marad, az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamoknak e szabályokról és intézkedésekről értesíteniük kell a Bizottságot, és késedelem nélkül értesíteniük kell a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

(91) A szankciókra vonatkozó jelenlegi nemzeti szabályok jelentősen eltérnek Unió-szerte. Így különösen, nem minden tagállam biztosítja, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű pénzbírságok legyenek kiszabhatók a kiterjedt jogsértésekért vagy az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésekért felelős kereskedőkre. Bizonyos esetekben az említett kereskedők esetében előfordul. hogy egy vállalatcsoportról van szó. Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállami hatóságok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabhassanak ki az olyan kiterjedt jogsértésekért és uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésekért, amelyekre az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([19]) megfelelően összehangolt vizsgálati és végrehajtási intézkedések vonatkoznak, pénzbírságokat kell bevezetni az ilyen jogsértésekért kiszabható szankciók egyik elemeként.

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

(92) Az átláthatóság és a fogyasztói bizalom növelése érdekében az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy minden olyan közigazgatási szankciót nyilvánosságra hozzanak, amelyet az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedések megsértése esetén kiszabnak, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

(93) Szükséges felülvizsgálni ezen irányelv hatékony működését, a hitelmegállapodásokkal kapcsolatos magas szintű fogyasztóvédelemmel rendelkező belső piac létrehozásának előrehaladásával együtt. A Bizottságnak négyévenként el kell végeznie ezen irányelv értékelését az ezen irányelvben 100 000 EUR-ban megállapított felső küszöbérték és az előtörlesztés esetén fizetendő költségtérítés kiszámításához alkalmazott százalékok felmérése céljából, valamint annak értékelését, hogy ezen irányelv hatálya továbbra is megfelelő-e a nem lakhatási célú ingatlannal fedezett hitelmegállapodásokkal kapcsolatban. Az említett értékelésnek továbbá magában kell foglalnia a zöld átállást támogató fogyasztói hitelek piaca alakulásának elemzését és annak értékelését, hogy ezen hitelek igénybevételének fokozása érdekében szükség van-e további intézkedésekre, valamint az ezen irányelvvel összhangban kiszabott szankciók végrehajtásának – és különösen azok hatékonyságának és visszatartó hatásának – értékelését. A Bizottságnak ezen irányelv értékelése során elemeznie kell az Unión belüli gazdasági trendeket és az érintett piac helyzetét, így például a pénzügyi szolgáltatások új formáinak megjelenését, a digitális trendeket, valamint a határokon átnyúló hitelnyújtás nagyságrendjét és trendjeit. Meg kell vizsgálnia ezen irányelv hatékonyságát is, ideértve azt, hogy milyen költségekkel és előnyökkel jár a vállalkozások és a fogyasztók számára. Emellett, a fogyasztók számára – jellemzően a kis összegű kiadások vagy befektetések esetében – egyre inkább elérhető finanszírozási formát jelent a közösségi finanszírozás. Az (EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) kizárja a hatálya alól azon közösségi finanszírozási szolgáltatásokat – ideértve a hitelnyújtást elősegítő közösségi finanszírozási szolgáltatásokat is –, amelyeket a fogyasztóknak nyújtanak. A Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség van-e további intézkedésekre azon fogyasztók védelme érdekében, akik közösségi finanszírozási hitelszolgáltatón keresztül kívánnak hitelt felvenni vagy befektetni.

(94) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok fogyasztói hitelre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek egyes vonatkozásaira vonatkozó közös szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani – figyelembe véve a piaci fejleményeket a digitalizáció fényében, valamint a határokon átnyúló hitelnyújtás megkönnyítésére irányuló célt –, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(95) Ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a teljeshiteldíj-mutató kiszámításához szükséges további feltevések tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ([21]) megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(96) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ([22]) összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetekben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

(97) Figyelembe véve a fogyasztóihitel-szektor változásai miatt a 2008/48/EK irányelv szükségessé vált módosításainak számát, továbbá az uniós jogalkotás érthetősége érdekében az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni, és ezen irányelvnek kell a helyébe lépnie.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

([21]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

([22]) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(98) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([23]) 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2021. augusztus 26-án véleményt nyilvánított ([24]),

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv közös keretet hoz létre a fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések egyes vonatkozásainak harmonizációjára.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet a hitelmegállapodásokra kell alkalmazni.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

a) olyan hitelmegállapodások, amelyek fedezete ingatlanra bejegyzett jelzálog vagy valamely tagállamban általánosan alkalmazott más, hasonló ingatlanalapú biztosíték vagy valamely, ingatlanhoz kapcsolódó jog;

b) földterület vagy meglévő vagy tervezett épület – többek között önálló foglalkozásra vagy gazdasági tevékenységre használt helyiségek – tulajdonjogának megszerzését vagy fenntartását célzó hitelmegállapodások;

c) olyan hitelmegállapodások, amelyekben a teljes hitelösszeg meghaladja a 100 000 EUR-t;

d) olyan hitelmegállapodások, amelyek alapján a munkaadók másodlagos tevékenységként, kamatmentesen vagy a piacon szokásosnál alacsonyabb teljeshiteldíj-mutatókkal nyújtanak munkavállalóiknak hitelt, és amelyeket a nagyközönség számára nem kínálnak;

e) olyan hitelmegállapodások, amelyeket a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([25]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokkal vagy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetekkel kötnek abból a célból, hogy egy befektető a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt egy vagy több pénzügyi eszközhöz kapcsolódó valamely ügyletet végrehajthasson, amennyiben a hitelt nyújtó befektetési vállalkozás vagy hitelintézet érintett az említett ügyletben;

f) olyan hitelmegállapodások, amelyek valamely ügy bíróság vagy más hatóság előtti rendezésének következményei;

g) olyan bérleti vagy lízingmegállapodások, amelyek esetében sem magában a megállapodásban, sem más különálló megállapodásban nem állapítanak meg vételi kötelezettséget vagy opciót a megállapodás tárgya tekintetében;

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

([24]) HL C 403., 2021.10.6., 5. o.

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

h) olyan halasztott fizetések, amelyek esetében

i. a termékértékesítő vagy a szolgáltató – anélkül, hogy harmadik fél hitelt kínálna – időt biztosít a fogyasztónak az említett termékértékesítő vagy szolgáltató által értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatás kifizetésére;

ii. a vételárat kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül és a késedelmes fizetés miatt a nemzeti joggal összhangban kiszabott, a fogyasztó által fizetendő korlátozott mértékű díjakkal kell kifizetni; és

iii. a kifizetést teljes egészében a termékértékesítéstől vagy a szolgáltatásnyújtástól számított 50 napon belül kell teljesíteni.

A 2003/361/EK ajánlásban meghatározott mikro-, kis- vagy középvállalkozásnak nem minősülő termékértékesítők vagy szolgáltatók által kínált halasztott fizetések esetében – amennyiben az ilyen termékértékesítők vagy szolgáltatók az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([26]) 1. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett információs társadalmi szolgáltatásokat kínálják, amelyek fogyasztókkal termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás céljából a 2011/83/EU irányelv 2. cikke 7. pontjának értelmében vett, távollevők között kötött szerződések megkötéséből állnak – az ezen irányelv hatálya alóli kizárás csak akkor alkalmazandó, ha teljesülnek a következő feltételek:

i. harmadik fél nem kínál vagy vásárol hitelt;

ii. a kifizetést a termékértékesítéstől vagy a szolgáltatásnyújtástól számított 14 napon belül teljes egészében kell teljesíteni; és

iii. a vételárat kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül és a késedelmes fizetés miatt a nemzeti joggal összhangban kiszabott, a fogyasztó által fizetendő, csupán korlátozott mértékű díjakkal kell kifizetni;

i) olyan hitelmegállapodások, amelyek meglévő adósság díjmentes, halasztott megfizetésére vonatkoznak;

j) olyan hitelmegállapodások, amelyek esetében a fogyasztó köteles a hitelező általi megőrzésre biztosítékként letétbe helyezni egy tárgyat, és a fogyasztó felelőssége szigorúan az említett letétbe helyezett tárgyra korlátozódik;

k) olyan hitelmegállapodások, amelyek korlátozott ügyfélkörnek, jogszabályi rendelkezés alapján általános közérdekű céllal és a piacon szokásosnál alacsonyabb hitelkamatlábak mellett vagy kamatmentesen, vagy más, a piacon szokásos feltételekhez képest a fogyasztó számára kedvezőbb feltételek mellett nyújtott hitelekhez kapcsolódnak;

l) 2026. november 20-án fennálló hitelmegállapodások; azonban a 23. és a 24. cikk, a 25. cikk (1) bekezdésének második mondata, a 25. cikk (2) bekezdése, valamint a 28. és a 39. cikk alkalmazandó a 2026. november 20-án fennálló valamennyi nyílt végű hitelmegállapodásra.

(3) A (2) bekezdés c) pontjában foglaltak ellenére, ezen irányelv alkalmazandó az olyan hitelmegállapodásokra, amelyekben a teljes hitelösszeg meghaladja a 100 000 EUR-t, és amelyeket sem ingatlanra bejegyzett jelzáloggal, sem valamely tagállamban általánosan alkalmazott más, hasonló ingatlanalapú biztosítékkal, sem ingatlanhoz kapcsolódó joggal nem fedeznek, amennyiben az említett hitelmegállapodások célja egy lakóingatlan felújítása.

(4) Túllépés formájában létrejövő hitelmegállapodások esetében kizárólag a következő cikkek alkalmazandók:

a) az 1., a 2., a 3., a 17., a 19., a 25., a 31., a 35., a 36. és a 39–50. cikk; és

b) a 18. cikk, kivéve, ha a tagállamok másként határoznak.

(5) A tagállamok mentesíthetik ezen irányelv alkalmazása alól azon halasztott fizetésű betéti kártya formájában létrejött hitelmegállapodásokat:

a) amelyeket hitelintézet vagy pénzforgalmi intézmény nyújt;

b) amelyek feltételei alapján a hitelt 40 napon belül kell visszafizetni; és

c) amelyek kamatmentesek, és csak korlátozott mértékű, pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó díjjal járnak.

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

(6) A tagállamok meghatározhatják, hogy csak az 1., 2., 3., 7., 8., 11., 19. és 20. cikk, a 21. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–h) és l) pontja, a 21. cikk (3) bekezdése, valamint a 23., a 25. és a 28–50. cikk alkalmazandó az olyan szervezettel kötött hitelmegállapodásokra, amelynek tagsága olyan személyekre korlátozódik, akik egy meghatározott területen rendelkeznek lakóhellyel vagy munkahellyel, vagy egy meghatározott munkaadó munkavállalói és nyugdíjas munkavállalói, vagy olyan személyekre, akik megfelelnek a tagok közötti közös kötelék fennállásának alapjául szolgáló, a nemzeti jogban meghatározott egyéb minősítéseknek, és amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) tagjainak kölcsönös hasznára hozzák létre;

b) a tagjain kívül senki más számára nem termel nyereséget;

c) a nemzeti jog által előírt szociális célt szolgál;

d) csak tagjai számára gyűjt és kezel megtakarításokat, valamint nyújt hitelforrásokat;

e) olyan teljeshiteldíj-mutató alapján nyújt hitelt, amely a piacon szokásosnál alacsonyabb, vagy amelyre a nemzeti jog által meghatározott felső határ vonatkozik.

A tagállamok mentesíthetik ezen irányelv alkalmazása alól az első albekezdésben említett szervezet által kötött hitelmegállapodásokat, amennyiben az említett szervezet által kötött valamennyi meglévő hitelmegállapodás teljes értéke jelentéktelen az azon tagállamban meglévő valamennyi hitelmegállapodás teljes értékéhez viszonyítva, amelyben a szervezet székhelye található, és az említett tagállamban lévő valamennyi ilyen szervezet által kötött valamennyi meglévő hitelmegállapodás teljes értéke az említett tagállamban kötött valamennyi meglévő hitelmegállapodás teljes értékének 1 %-ánál kisebb.

A tagállamok minden évben felülvizsgálják, hogy bármely ilyen, a második albekezdésben említett mentesítés alkalmazására vonatkozó feltételek továbbra is teljesülnek-e, és intézkedést tesznek a mentesítés visszavonására, amennyiben úgy ítélik meg, hogy e feltételek már nem teljesülnek.

(7) A tagállamok meghatározhatják, hogy csak az 1., 2., 3., 7., 8., 11., 19. és 20. cikk, a 21. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–h), l) és r) pontja, a 21. cikk (3) bekezdése, valamint a 23., a 25., a 28–38. és a 40–50. cikk alkalmazandó a hitelező és a fogyasztó közötti hitelmegállapodásokra a halasztott fizetés vagy a visszafizetési módszerek tekintetében, amennyiben a fogyasztó az eredeti hitelmegállapodás teljesítésével már késedelemben van, vagy valószínűleg késedelembe kerül, és amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a megállapodással valószínűleg elkerülhető a fogyasztó késedelmére vonatkozó bírósági eljárás lehetősége;

b) a fogyasztóra – a megállapodás megkötése révén – nem vonatkoznának az eredeti hitelmegállapodásban megállapítottaknál kedvezőtlenebb feltételek.

(8) A tagállamok meghatározhatják, hogy a 8. cikk (3) bekezdésének d), e) és f) pontja, a 10. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, valamint a 21. cikk (3) bekezdése nem alkalmazandó a következő hitelmegállapodások közül egyre vagy többre:

a) olyan hitelmegállapodások, amelyekben a teljes hitelösszeg kevesebb, mint 200 EUR;

b) olyan hitelmegállapodások, ahol a hitelt kamatmentesen és bármely egyéb díj nélkül nyújtják;

c) olyan hitelmegállapodások, amelyek feltételei értelmében a hitelt három hónapon belül vissza kell fizetni, és csak jelentéktelen összegű díjakat kell fizetni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „fogyasztó”: az önálló foglalkozása vagy gazdasági tevékenysége körén kívül eső célból eljáró természetes személy;

2. „hitelező”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az önálló foglalkozása vagy gazdasági tevékenysége körében hitelt nyújt vagy hitel nyújtására ígéretet tesz;

3. „hitelmegállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján a hitelező a fogyasztónak hitelt nyújt, vagy annak nyújtására ígéretet tesz halasztott fizetés, kölcsön vagy egyéb hasonló pénzügyi megoldás formájában, kivéve a folyamatos szolgáltatásnyújtásra vagy azonos jellegű termékek ugyanolyan mennyiségben történő folyamatos értékesítésére vonatkozó olyan megállapodásokat, ahol a fogyasztó az ilyen szolgáltatásokért vagy termékekért azok rendelkezésre bocsátásának időtartama alatt részletekben fizet;

4. „kapcsolódó szolgáltatás”: a fogyasztónak a hitelmegállapodáshoz kapcsolódóan nyújtott szolgáltatás;

5. „a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége”: minden költség, ideértve a kamatot, a jutalékokat, az adókat és minden olyan egyéb díjat, amelyet a fogyasztónak a hitelmegállapodás vonatkozásában meg kell fizetnie, és amelyek a hitelező előtt ismertek, kivéve a közjegyzői költségeket; a hitel fogyasztó által viselt teljes költségébe bele kell számítani a hitelmegállapodással kapcsolatos kapcsolódó szolgáltatások költségeit – így különösen a biztosítási díjakat – is, amennyiben ezen felül a hitel megszerzéséhez vagy a meghirdetett feltételek melletti megszerzéséhez az ilyen kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szerződés megkötése kötelező;

6. „a fogyasztó által fizetendő teljes összeg”: a teljes hitelösszegnek és a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének összege;

7. „teljeshiteldíj-mutató” vagy „THM”: a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége a teljes hitelösszeg éves százalékában kifejezve, amelyet a 30. cikkben meghatározottak szerint kell kiszámítani;

8. „hitelkamatláb”: rögzített vagy változó százalékban kifejezett, a lehívott hitel összegére éves szinten alkalmazott kamatláb;

9. „rögzített hitelkamatláb”: az a hitelkamatláb, amelyről a hitelező és a fogyasztó a hitelmegállapodásban a hitelmegállapodás teljes időtartamára megállapodik, vagy azon hitelkamatlábak, amelyekről a hitelező és a fogyasztó a hitelmegállapodásban azon részidőszakokra vonatkozóan megállapodik, amelyek tekintetében a hitelkamatlábak kizárólag egy konkrét rögzített százalékaránnyal vannak meghatározva; ha a hitelmegállapodásban nem határozzák meg valamennyi hitelkamatlábat, a hitelkamatláb csak azon részidőszakokra vonatkozóan tekintendő rögzítettnek, amelyek tekintetében a hitelkamatlábak kizárólag a hitelmegállapodás megkötésekor elfogadott, konkrét rögzített százalékaránnyal vannak meghatározva;

10. „teljes hitelösszeg”: egy hitelmegállapodás értelmében rendelkezésre bocsátott felső összeghatár vagy teljes összeg;

11. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára a személyesen neki címzett információknak a jövőben is hozzáférhető módon, az információk céljának megfelelő ideig történő tárolását, és amely lehetővé teszi a tárolt információk változatlan formában történő megjelenítését;

12. „hitelközvetítő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem hitelezőként vagy közjegyzőként jár el, és nem csupán – közvetlenül vagy közvetetten – bemutat egy fogyasztót egy hitelezőnek, és aki vagy amely önálló foglalkozása vagy gazdasági tevékenysége körében díjazás ellenében, amely anyagi vagy egyéb, kölcsönösen elfogadott pénzügyi ellentételezés formáját öltheti:

    a) fogyasztóknak hitelmegállapodásokat mutat be vagy kínál;

    b) fogyasztóknak hitelmegállapodások tekintetében az a) pontban említettektől eltérő előkészítő munkával vagy a szerződéskötést megelőző, egyéb adminisztratív tevékenységgel segítséget nyújt; vagy

    c) a hitelező nevében fogyasztókkal hitelmegállapodásokat köt;

13. „szerződéskötés előtti tájékoztatás”: azon tájékoztatás, amelyet azt megelőzően nyújtanak, hogy a fogyasztót kötné a hitelmegállapodás vagy adott esetben egy kötelező erejű ajánlat benyújtása, és amelyre a fogyasztónak szüksége van ahhoz, hogy össze tudja hasonlítani a különböző hitelajánlatokat, és megalapozott döntést tudjon hozni arról, hogy megkösse-e a hitelmegállapodást;

14. „profilalkotás”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 4. pontjában meghatározott profilalkotás;

15. „árukapcsolás”: hitelmegállapodás ajánlása vagy értékesítése más különálló pénzügyi termékekkel vagy szolgáltatásokkal egy csomagban, amennyiben a hitelmegállapodást külön nem teszik elérhetővé a fogyasztó számára;

16. „csomagban történő értékesítés”: hitelmegállapodás ajánlása vagy értékesítése különálló pénzügyi termékekkel vagy szolgáltatásokkal egy csomagban, amennyiben a hitelmegállapodást külön is elérhetővé teszik a fogyasztó számára, de nem szükségszerűen ugyanazon feltételek mellett, mint amikor azokat az említett termékekkel vagy szolgáltatásokkal egy csomagban kínálják;

17. „tanácsadási szolgáltatások”: személyre szabott ajánlások nyújtása a fogyasztónak hitelmegállapodásokhoz kapcsolódó ügyletre vagy ügyletekre vonatkozóan, amely a hitelnyújtástól és a 12. pontban meghatározott hitelközvetítői tevékenységektől elkülönülő tevékenységnek minősül;

18. „folyószámlahitel”: olyan kifejezett hitelmegállapodás, amellyel a hitelező a fogyasztó folyószámlájának aktuális egyenlegét meghaladó összeget bocsát a fogyasztó rendelkezésére;

19. „hiteltúllépés”: olyan hallgatólagosan elfogadott folyószámlakeret-túllépés, amelynek során a hitelező a fogyasztó számára folyószámlájának aktuális egyenlegét vagy a megállapodás szerinti folyószámlahitelét meghaladó összeget tesz hozzáférhetővé;

20. „kapcsolt hitelmegállapodás”: olyan hitelmegállapodás, amelynek esetében:

    a) a szóban forgó hitel vagy szolgáltatások kizárólag meghatározott termékek értékesítésével vagy egy meghatározott szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos megállapodás finanszírozását szolgálják; és

    b) az említett két megállapodás objektív szempontból egyetlen kereskedelmi műveletet képez; egyetlen kereskedelmi műveletről van szó, ha a termékértékesítő vagy a szolgáltató maga finanszírozza a hitelt a fogyasztó részére, vagy ha ezt egy harmadik személy finanszírozza, amennyiben a hitelező a termékértékesítő vagy a szolgáltató szolgáltatásait a hitelmegállapodás forgalmazásával, megkötésével vagy előkészítésével kapcsolatban használja fel, vagy amennyiben a meghatározott termékeket vagy a meghatározott szolgáltatást kifejezetten rögzítették a hitelmegállapodásban;

21. „előtörlesztés”: a fogyasztó hitelmegállapodásból fakadó kötelezettségeinek a hitelmegállapodásban megállapított időpont előtti teljes vagy részleges teljesítése;

22. „adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások”: független szakmai szereplők – amelyek különösen nem az ezen irányelvben meghatározott hitelezők vagy hitelközvetítők, vagy az (EU) 2021/2167 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([27]) 3. cikkének 6., illetve 8. pontjában meghatározott hitelfelvásárlók, illetve hitelgondozók – által végzett, személyre szabott szakmai, jogi vagy pszichológiai jellegű segítségnyújtás olyan fogyasztók számára, akik a pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel küzdenek vagy küzdhetnek.

4. cikk

Az euróban kifejezett összegek átszámítása nemzeti pénznemre

(1) Ezen irányelv alkalmazásában azon tagállamok, amelyek az euróban kifejezett összegeket átszámítják nemzeti pénznemükre, az átszámítás tekintetében kezdetben a 2023. november 19-én érvényes átváltási árfolyamot alkalmazzák.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett átszámítás eredményeként kapott összegeket kerekíthetik, feltéve, hogy az ilyen kerekítés nem haladja meg a 10 EUR-t.

5. cikk

A fogyasztók díjmentes tájékoztatásának kötelezettsége

A tagállamok előírják, hogy amikor a fogyasztók ezen irányelvvel összhangban tájékoztatásban részesülnek, az ilyen tájékoztatást a fogyasztók részére díjmentesen kell nyújtani, a tájékoztatás nyújtásához használt adathordozótól függetlenül.

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2167 irányelve (2021. november 24.) a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításáról (HL L 438., 2021.12.8., 1. o.).

6. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok biztosítják, hogy a hitelnyújtáshoz teljesítendő feltételek ne jelentsenek megkülönböztetést az Unióban jogszerűen tartózkodó fogyasztókkal szemben állampolgárságuk vagy lakóhelyük alapján, vagy bármely, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkében említett alapon, amikor az említett fogyasztók hitelmegállapodást kérelmeznek, kötnek vagy tartanak fenn az Unióban.

Az első bekezdés nem érinti az eltérő hitelhez jutási feltételek ajánlásának lehetőségét, amennyiben az említett eltérő feltételeket objektív kritériumok megfelelően indokolják.

II. FEJEZET

A HITELMEGÁLLAPODÁS MEGKÖTÉSÉT MEGELŐZŐEN NYÚJTANDÓ TÁJÉKOZTATÁS

7. cikk

Hitelmegállapodások reklámozása és forgalmazása

A 2005/29/EK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy a hitelmegállapodásokra vonatkozó reklámok és marketingközlemények tisztességesek és egyértelműek legyenek, és ne legyenek megtévesztőek. Tilos az ilyen reklámokban és marketingközleményekben az olyan megfogalmazás, amely a hitel elérhetősége vagy költsége vagy a fogyasztó által fizetendő teljes összeg tekintetében téves várakozásokat kelthet a fogyasztóban.

8. cikk

A hitelmegállapodások reklámozásába foglalandó általános tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelmegállapodásra vonatkozó reklámnak egyértelmű és feltűnő figyelmeztetést kell tartalmaznia, amely felhívja a fogyasztók figyelmét arra, hogy a hitelfelvétel pénzbe kerül, a „Figyelem! A hitelfelvétel pénzbe kerül” vagy ezzel egyenértékű megfogalmazás alkalmazásával.

(2) A tagállamok előírják, hogy a hitelmegállapodásra vonatkozó olyan reklámnak, amely feltünteti a kamatlábat vagy a fogyasztó által viselt bármely hitelköltségre vonatkozó bármely számadatot, az e cikknek megfelelő általános tájékoztatást kell tartalmaznia.

Az első albekezdésben említett kötelezettség nem alkalmazandó, amennyiben a nemzeti jogszabályok előírják a teljeshiteldíj-mutató feltüntetését a hitelmegállapodásokra vonatkozó olyan reklámban, amely nem tünteti fel a kamatlábat vagy az első albekezdés értelmében vett, a fogyasztó által viselt hitelköltségre vonatkozó bármely számadatot.

(3) Az általános tájékoztatásnak könnyen olvashatónak vagy – adott esetben – tisztán hallhatónak kell lennie, és igazodnia kell a reklámozáshoz használt adathordozó műszaki korlátaihoz, valamint egyértelműen, tömören és feltűnő módon meg kell határoznia a következő elemek mindegyikét:

a) a hitelkamatláb, rögzített vagy változó vagy mindkettő, a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének részét képező bármely díjra vonatkozó részletes tájékoztatással együtt;

b) a teljes hitelösszeg;

c) a teljeshiteldíj-mutató;

d) adott esetben a hitelmegállapodás időtartama;

e) a meghatározott termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetében a készpénzár és az előleg összege;

f) adott esetben a fogyasztó által fizetendő teljes összeg és a törlesztések összege.

Különleges és indokolt esetekben, amennyiben az első albekezdésben említett általános tájékoztatáshoz használt adathordozó nem teszi lehetővé a tájékoztatás vizuális megjelenítését, az említett albekezdés e) és f) pontja nem alkalmazandó.

(4) A (3) bekezdés első albekezdésében említett általános információkat reprezentatív példával kell megadni.

(5) Amennyiben a hitelmegállapodással kapcsolatos valamely kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó szerződés megkötése a hitel megszerzéséhez vagy a hitelnek a meghirdetett feltételek melletti megszerzéséhez kötelező, és az említett szolgáltatás költségei előre nem határozhatók meg, a (3) bekezdés első albekezdésében említett általános tájékoztatásnak egyértelműen, tömören és feltűnő módon tartalmaznia kell az említett szerződés megkötésére vonatkozó kötelezettséget.

(6) A 2005/29/EK irányelv sérelme nélkül, különleges és indokolt esetekben, amennyiben az e cikk (3) bekezdésében említett általános tájékoztatáshoz használt elektronikus adathordozó nem teszi lehetővé a tájékoztatás feltűnő és egyértelmű módon történő vizuális megjelenítését, a fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy az említett bekezdés első albekezdésének e) és f) pontjában említett információkhoz kattintással, görgetéssel vagy lapozással hozzáférjen.

(7) A tagállamok megtiltják a hiteltermékekre vonatkozó olyan reklámozást, amely:

a) azt sugallva ösztönzi hitelfelvételre a fogyasztókat, hogy a hitel javítja az említett fogyasztók pénzügyi helyzetét;

b) azt állítja, hogy a fennálló hitelmegállapodások vagy az adatbázisokban nyilvántartott hitelek csak kis mértékben vagy egyáltalán nem befolyásolják a hitelkérelem elbírálását;

c) hamisan azt sugallja, hogy a hitel az anyagi források növekedéséhez vezet, a megtakarításokat helyettesíti, vagy emelheti a fogyasztók életszínvonalát.

(8) A tagállamok megtilthatják többek között a hiteltermékekre vonatkozó olyan reklámozást, amely:

a) kiemeli a hitelhez jutás egyszerűségét vagy gyorsaságát;

b) azt állítja, hogy az árengedmény feltétele a hitelfelvétel;

c) három hónapnál hosszabb „türelmi időt” kínál a hitel-törlesztőrészletek visszafizetésére.

9. cikk

Általános tájékoztatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők vagy adott esetben a hitelközvetítők a hitelmegállapodásokra vonatkozóan – papíron vagy a fogyasztó választása szerinti egyéb tartós adathordozón – egyértelmű és érthető általános tájékoztatást tegyenek mindenkor elérhetővé a fogyasztók számára.

A hitelmegállapodásokra vonatkozó általános tájékoztatást, amelyet a hitelezők vagy adott esetben a hitelközvetítők az üzleti célú helyiségükben elérhetővé tettek, legalább papíron elérhetővé kell tenni a fogyasztók számára.

(2) Az (1) bekezdésben említett általános tájékoztatásnak ki kell terjednie legalább a következőkre:

a) a tájékoztatás kibocsátójának kiléte, postai címe, telefonszáma és e-mail-címe;

b) azon célok, amelyekre a hitel felhasználható;

c) a hitelmegállapodás lehetséges időtartama;

d) a rendelkezésre álló hitelkamatláb-típusok, megjelölve, hogy rögzített, változó vagy a kettő kombinációja-e, a rögzített és a változó kamatozás jellemzőinek rövid ismertetésével, ideértve a kapcsolódó következményeket is a fogyasztóra nézve;

e) egy reprezentatív példa a teljes hitelösszeg, a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége, a fogyasztó által fizetendő teljes összeg és a teljeshiteldíj-mutató megadásával;

f) a hitel fogyasztó által viselt teljes költségébe bele nem számított, a hitelmegállapodással kapcsolatban fizetendő lehetséges további költségek megjelölése;

g) a hitel hitelezőnek való törlesztésére rendelkezésre álló különféle lehetőségek felsorolása, ideértve a rendszeres törlesztőrészletek számát, gyakoriságát és összegét is;

h) az előtörlesztéshez közvetlenül kapcsolódó feltételek ismertetése;

i) az elállási jog ismertetése;

j) azon kapcsolódó szolgáltatások megjelölése, amelyeket a fogyasztó köteles igénybe venni a hitel felvételéhez vagy a meghirdetett feltételek melletti felvételéhez, és adott esetben annak egyértelművé tétele, hogy a kapcsolódó szolgáltatásokat a hitelezőtől eltérő szolgáltatótól is meg lehet venni; és

k) általános figyelmeztetés a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalások nemteljesítésének lehetséges következményeire vonatkozóan.

10. cikk

Szerződéskötés előtti tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelezőnek és adott esetben a hitelközvetítőnek a különböző ajánlatok összehasonlításához szükséges, egyértelmű és érthető szerződéskötés előtti tájékoztatást kell a fogyasztó számára biztosítania annak érdekében, hogy a fogyasztó megalapozott döntést hozhasson arról, hogy a hitelező által kínált hitelfeltételek és adott esetben a fogyasztó által kifejezett preferenciák és nyújtott információk alapján megkösse-e a hitelmegállapodást. Az ilyen szerződéskötés előtti tájékoztatást kellő időben azt megelőzően kell biztosítani a fogyasztó részére, hogy a fogyasztót kötné bármely hitelmegállapodás vagy ajánlat, ideértve azt is, amikor a 2002/65/EK irányelv 2. cikkének e) pontjában meghatározott távközlő eszközöket alkalmaznak.

Abban az esetben, ha az e bekezdés első albekezdésében említett szerződéskötés előtti tájékoztatásra kevesebb mint egy nappal azt megelőzően kerül sor, hogy a fogyasztót kötné a hitelmegállapodás vagy az ajánlat, a tagállamok előírják, hogy a hitelezőnek és adott esetben a hitelközvetítőnek emlékeztetőt kell küldenie a fogyasztó számára a hitelmegállapodástól való elállás lehetőségéről és az elállás esetén a 26. cikkel összhangban követendő eljárásról. Az említett emlékeztetőt papíron vagy a fogyasztó választása szerinti és a hitelmegállapodásban meghatározott egyéb tartós adathordozón, a hitelmegállapodás megkötését vagy adott esetben a kötelező erejű hitelajánlatnak a fogyasztó általi benyújtását követő egy és hét nap között kell a fogyasztó számára biztosítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződéskötés előtti tájékoztatást papíron vagy a fogyasztó választása szerinti más tartós adathordozón, az I. mellékletben meghatározott „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlap segítségével kell nyújtani. Az űrlapon feltüntetett valamennyi információnak egyformán feltűnőnek kell lennie. Úgy kell tekinteni, hogy a hitelező teljesítette az e bekezdésben, valamint a 2002/65/EK irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási követelményeket, ha a hitelező átadta az említett űrlapot.

(3) Az (1) bekezdésben említett szerződéskötés előtti tájékoztatásnak az „Általános európai fogyasztóhitel-tájékoztató” című űrlap első részében, egy oldalon, feltűnő módon meg kell adnia a következő elemek mindegyikét:

a) a hitelező, valamint adott esetben az érintett hitelközvetítő kiléte;

b) a teljes hitelösszeg;

c) a hitelmegállapodás időtartama;

d) a hitelkamatláb, vagy ha eltérő körülmények között eltérő hitelkamatlábak alkalmazandók, valamennyi hitelkamatláb;

e) a teljeshiteldíj-mutató és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg;

f) a meghatározott termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetében, valamint a kapcsolt hitelmegállapodások esetében a meghatározott termékek vagy szolgáltatások és azok készpénzára;

g) a késedelmes fizetés esetén felmerülő költségek, azaz a késedelmes fizetés esetén alkalmazandó kamatláb és a kiigazítására vonatkozó rendelkezések, valamint adott esetben a nemteljesítés esetén fizetendő díjak;

h) a fogyasztó által teljesítendő befizetések összege, száma és gyakorisága, valamint adott esetben a sorrend, amelyben a befizetéseket a különböző hitelkamatlábú fennálló tartozásokra el fogják számolni;

i) a fizetés elmulasztásának vagy a késedelmes fizetésnek a következményeire vonatkozó figyelmeztetés;

j) az elállási jog megléte vagy hiánya, valamint adott esetben az elállási időszak;

k) az előtörlesztési jog megléte és adott esetben a hitelező költségtérítéshez való jogára vonatkozó információ;

l) a hitelező postai címe, telefonszáma és e-mail-címe, valamint adott esetben az érintett hitelközvetítő postai címe, telefonszáma és e-mail-címe.

(4) Abban az esetben, ha nem lehet a (3) bekezdésben említett valamennyi elemet feltűnő módon egy oldalon megjeleníteni, az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlap első részében, legfeljebb két oldalon kell azokat megjeleníteni. Ebben az esetben a szóban forgó bekezdés a)–g) pontjában említett információkat az űrlap első oldalán kell megjeleníteni.

(5) Az (1) bekezdésben említett szerződéskötést megelőző tájékoztatásnak meg kell adnia a következő elemek mindegyikét, amelyeket a (3) bekezdésben felsorolt elemek után, azoktól jól láthatóan elválasztva kell megjeleníteni:

a) a hitel típusa;

b) a lehívásra irányadó feltételek;

c) amennyiben eltérő körülmények között eltérő hitelkamatlábak alkalmazandók, az egyes hitelkamatlábak alkalmazására irányadó feltételek és adott esetben az egyes kezdeti hitelkamatlábakra alkalmazandó bármely index vagy referencia-kamatláb, valamint az egyes hitelkamatlábak változtatásával kapcsolatos időszakok, feltételek és eljárások;

d) amennyiben a hitelmegállapodás különböző módokat biztosít a lehívásra, amelyekhez különböző díjak vagy hitelkamatlábak kapcsolódnak, és a hitelező a III. melléklet II. részének b) pontjában meghatározott feltevést használja, annak feltüntetése, hogy a releváns típusú hitelmegállapodáshoz kapcsolódó más lehívási mechanizmusok magasabb teljeshiteldíj-mutatót eredményezhetnek;

e) adott esetben az egy vagy több kötelező, fizetési ügyleteket és lehívásokat egyaránt rögzítő számla számlavezetési díjai, a fizetési ügyletek és a lehívások céljára egyaránt szolgáló fizetési eszköz használati díjai, a hitelmegállapodásból eredő bármely egyéb díj, valamint azon feltételek, amelyek mellett az említett díjak bármelyike megváltoztatható;

f) a teljeshiteldíj-mutatót és a fogyasztó által fizetendő teljes összeget szemléltető reprezentatív példa, utalva az említett THM kiszámításához használt valamennyi feltevésre; amennyiben a fogyasztó tájékoztatta a hitelezőt az általa előnyben részesített hitel egy vagy több alkotóeleméről – így például a hitelmegállapodás időtartamáról és a teljes hitelösszegről –, a hitelezőnek az említett alkotóelemeket figyelembe kell vennie;

g) adott esetben a fogyasztó által a hitelmegállapodás megkötésekor a közjegyzőnek fizetendő költségek;

h) a hitelmegállapodással kapcsolatos kapcsolódó szolgáltatási szerződés megkötésének kötelezettsége, ha van ilyen, amennyiben az ilyen szerződés megkötése a hitel megszerzéséhez vagy a meghirdetett feltételek melletti megszerzéséhez kötelező;

i) adott esetben az előírt garanciák;

j) adott esetben tájékoztatás arról, hogy előtörlesztés esetén milyen módon fogják meghatározni a hitelezőt megillető költségtérítést;

k) a fogyasztót a 19. cikk (6) bekezdése alapján megillető jog a haladéktalan és díjmentes tájékoztatáshoz a hitelképességének vizsgálata céljából valamely adatbázisban végzett keresés eredményéről;

l) a fogyasztót az e cikk (8) bekezdésében meghatározottak szerint megillető jog arra, hogy kérésére papíron vagy más tartós adathordozón díjmentesen átadják számára a hitelmegállapodás-tervezet egy példányát, feltéve, hogy a hitelező a kérés időpontjában kész megkötni a hitelmegállapodást;

m) adott esetben annak feltüntetése, hogy az árat automatizált adatkezelés alapján – ideértve a profilalkotást is – személyre szabták;

n) adott esetben azon időtartam, ameddig a hitelezőt az e cikkel összhangban nyújtott, szerződéskötés előtti tájékoztatás köti;

o) a fogyasztó lehetősége peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárás igénybevételére, valamint az igénybevétel módjai;

p) az adott hitelmegállapodáshoz kapcsolódó egyéb kötelezettségek nemteljesítésének jogi és pénzügyi következményeire vonatkozó figyelmeztetés és felvilágosítás;

q) törlesztési ütemterv, amely tartalmazza a hitelmegállapodás teljes időtartama alatti valamennyi fizetést és törlesztést, ideértve a hitelmegállapodással kapcsolatos, egyidejűleg értékesített kapcsolódó szolgáltatásokért teljesítendő fizetéseket és törlesztéseket is, és amelyben a fizetések és a törlesztések – amennyiben eltérő körülmények között eltérő hitelkamatlábak alkalmazandók – a hitelkamatláb észszerű emelkedésén alapulnak.

Amennyiben a hitelmegállapodás egy, az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([28]) 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott referenciamutatóra hivatkozik, az említett referenciamutató nevét és kezelőjének nevét, valamint az említett referenciamutatónak a fogyasztóra vonatkozó esetleges következményeit egy külön dokumentumban kell rögzíteni, amelyet mellékelni lehet az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlaphoz.

(6) Az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlapon megjelenített információknak következetesnek kell lenniük. Azoknak jól olvashatónak kell lenniük, és figyelembe kell venniük azon adathordozó technikai korlátait, amelyen azokat megjelenítik. Az információkat megfelelő és alkalmas módon kell a különböző csatornákon megjeleníteni, figyelembe véve az interoperabilitást.

Minden olyan kiegészítő tájékoztatást, amelyet a hitelező a fogyasztónak esetlegesen nyújt, jól olvashatóan és külön dokumentumban kell megadni, amely mellékelhető az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlaphoz.

(7) E cikk (5) bekezdésétől eltérve, a 2002/65/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében említett, távbeszélőn keresztül történő kapcsolattartás esetében a pénzügyi szolgáltatás főbb jellemzőinek az említett irányelv 3. cikke (3) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése alapján biztosítandó leírásának tartalmaznia kell legalább az e cikk (3) bekezdésében említett elemeket. Ilyen esetben a hitelezőnek és adott esetben a hitelközvetítőnek – a hitelmegállapodás megkötése után haladéktalanul – tartós adathordozón át kell adnia a fogyasztónak az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlapot.

(8) A fogyasztó kérésére a hitelezőnek vagy adott esetben a hitelközvetítőnek – az „Általános európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlap mellett – díjmentesen a fogyasztó számára át kell adnia papíron vagy más tartós adathordozón a hitelmegállapodás-tervezet egy példányát, feltéve, hogy a hitelező a kérés időpontjában kész megkötni a fogyasztóval a hitelmegállapodást.

(9) Olyan hitelmegállapodás esetében, ahol a fogyasztó általi befizetések nem a teljes hitelösszeg azonnali, megfelelő törlesztésére szolgálnak, hanem azokat tőkeképzésre használják a hitelmegállapodásban vagy egy kapcsolódó szolgáltatásról szóló megállapodásban megállapított időszakokban és feltételek szerint, a hitelezőnek vagy adott esetben a hitelközvetítőnek egyértelmű és tömör nyilatkozatot kell az (1) bekezdésben említett szerződéskötés előtti tájékoztatásba foglalnia arra vonatkozóan, hogy az ilyen hitelmegállapodások nem írnak elő a hitelmegállapodás alapján lehívott teljes hitelösszegre visszafizetési garanciát, kivéve, ha ilyen garanciát kifejezetten nyújtanak.

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).

(10) E cikk nem alkalmazandó azon termékértékesítőkre vagy szolgáltatókra, akik kiegészítő jelleggel végeznek hitelközvetítést. Ez nem érinti a hitelező vagy adott esetben a hitelközvetítő annak biztosítására vonatkozó kötelezettségét, hogy a fogyasztó megkapja az e cikkben említett szerződéskötés előtti tájékoztatást.

11. cikk

A szerződéskötés előtti tájékoztatás a 2. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett hitelmegállapodások tekintetében

(1) A 2. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett hitelmegállapodások esetében a 10. cikk (1) bekezdésében említett szerződéskötés előtti tájékoztatást – a 10. cikk (2) bekezdésétől eltérve – papíron vagy a fogyasztó választása szerinti más tartós adathordozón, a II. mellékletben meghatározott „Európai fogyasztóihitel-tájékoztató" című űrlap segítségével kell nyújtani. Az említett tájékoztatásnak egyértelműnek és érthetőnek kell lennie. Az említett tájékoztató űrlapon nyújtott minden információnak egyformán feltűnőnek kell lennie. Úgy kell tekinteni, hogy a hitelező teljesítette az e bekezdésben, valamint a 2002/65/EK irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási követelményeket, ha az említett hitelező átadta az említett űrlapot.

(2) A 2. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett hitelmegállapodások esetében a 10. cikk (1) bekezdésében említett szerződéskötés előtti tájékoztatásnak – a 10. cikk (3) bekezdésétől eltérve – az „Európai fogyasztóhitel-tájékoztató" című űrlap első részében, egy oldalon, feltűnő módon meg kell adnia a következő elemek mindegyikét:

a) a hitelező, valamint adott esetben az érintett hitelközvetítő kiléte;

b) a teljes hitelösszeg;

c) a hitelmegállapodás időtartama;

d) a hitelkamatláb, vagy ha különböző körülmények között különböző hitelkamatlábak alkalmazandók, valamennyi hitelkamatláb;

e) a teljeshiteldíj-mutató és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg;

f) a meghatározott termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetében, valamint a kapcsolt hitelmegállapodások esetében a meghatározott termékek vagy szolgáltatások és azok készpénzára;

g) a késedelmes fizetés esetén felmerülő költségek, azaz a késedelmes fizetés esetén alkalmazandó kamatláb és a kiigazítására vonatkozó rendelkezések, valamint adott esetben a nemteljesítés esetén fizetendő díjak;

h) a fogyasztó által teljesítendő befizetések összege, száma és gyakorisága, valamint adott esetben a sorrend, amelyben a befizetéseket a különböző hitelkamatlábú fennálló tartozásokra el fogják számolni;

i) a fizetés elmulasztásának vagy a késedelmes fizetésnek a következményeire vonatkozó figyelmeztetés;

j) az elállási jog megléte vagy hiánya;

k) az előtörlesztési jog megléte és adott esetben a hitelező költségtérítéshez való jogára vonatkozó információ;

l) a hitelező postai címe, telefonszáma és e-mail-címe, valamint adott esetben az érintett hitelközvetítő postai címe, telefonszáma és e-mail-címe.

(3) Abban az esetben, ha nem lehet a (2) bekezdésben említett valamennyi elemet feltűnő módon egy oldalon megjeleníteni, az „Európai fogyasztóihitel-tájékoztató" című űrlap első részében, legfeljebb két oldalon kell azokat megjeleníteni. Ebben az esetben az említett bekezdés a)–g) pontjában említett információkat az űrlap első oldalán kell megjeleníteni.

(4) Az (1) bekezdésben említett szerződéskötés előtti tájékoztatásnak meg kell adnia a következő elemek mindegyikét, amelyeket a (2) bekezdésben felsorolt elemek után, azoktól jól láthatóan elválasztva kell megjeleníteni:

a) a hitel típusa;

b) amennyiben különböző körülmények között különböző hitelkamatlábak alkalmazandók, az egyes hitelkamatlábak alkalmazására irányadó feltételek, a kezdeti hitelkamatlábra alkalmazandó bármely index vagy referencia-kamatláb, a hitelmegállapodás megkötésének időpontjától alkalmazandó díjak, és adott esetben a díjak módosításának feltételei;

c) a teljeshiteldíj-mutatót és a fogyasztó által fizetendő teljes összeget szemléltető reprezentatív példa, utalva az említett THM kiszámításához használt valamennyi feltevésre;

d) a hitelmegállapodás felmondására vonatkozó feltételek és eljárás;

e) adott esetben tájékoztatás arról, hogy előtörlesztés esetén milyen módon fogják meghatározni a hitelezőt megillető költségtérítést;

f) adott esetben annak feltüntetése, hogy a fogyasztót bármikor felszólíthatják a teljes hitelösszeg visszafizetésére;

g) utalás a fogyasztót a 19. cikk (6) bekezdése alapján megillető jogra a haladéktalan és díjmentes tájékoztatáshoz a hitelképességének vizsgálata céljából valamely adatbázisban végzett keresés eredményéről;

h) adott esetben annak feltüntetése, hogy az árat automatizált adatkezelés alapján – ideértve a profilalkotást is – személyre szabták;

i) adott esetben azon időtartam, ameddig a hitelezőt az e cikkel összhangban nyújtott, szerződéskötés előtti tájékoztatás köti;

j) utalás a fogyasztó azon lehetőségére, hogy peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárást vegyen igénybe, valamint az igénybevétel módjai;

k) az adott hitelmegállapodáshoz kapcsolódó egyéb kötelezettségek nemteljesítésének jogi és pénzügyi következményeire vonatkozó figyelmeztetés és felvilágosítás;

l) törlesztési ütemterv, amely tartalmazza a hitelmegállapodás teljes időtartama alatti valamennyi fizetést és törlesztést, ideértve a hitelmegállapodással kapcsolatos, egyidejűleg értékesített kapcsolódó szolgáltatásokért teljesítendő fizetéseket és törlesztéseket is, és amelyben a fizetések és a törlesztések – amennyiben különböző körülmények között különböző hitelkamatlábak alkalmazandók – a hitelkamatláb észszerű emelkedésén alapulnak.

(5) Az „Európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlapon megjelenített információknak következetesnek kell lenniük. Az információknak jól olvashatónak kell lenniük, és figyelembe kell venniük azon adathordozó technikai korlátait, amelyen azokat megjelenítik. Az információkat megfelelő és alkalmas módon kell a különböző csatornákon megjeleníteni, figyelembe véve az interoperabilitást.

(6) E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a 2002/65/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében említett, távbeszélőn keresztül történő kapcsolattartás esetében a pénzügyi szolgáltatás főbb jellemzőinek az említett irányelv 3. cikke (3) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése alapján biztosítandó leírásának tartalmaznia kell legalább az e cikk (2) bekezdésében említett elemeket. Ilyen esetben a hitelezőnek és adott esetben a hitelközvetítőnek – a hitelmegállapodás megkötése után haladéktalanul – tartós adathordozón át kell adnia a fogyasztónak az „Európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlapot.

(7) A fogyasztó kérésére a hitelezőnek vagy adott esetben a hitelközvetítőnek – az „Európai fogyasztóihitel-tájékoztató” című űrlap mellett – díjmentesen a fogyasztó számára át kell adnia a hitelmegállapodás-tervezet egy példányát, feltéve, hogy a hitelező a kérés időpontjában kész megkötni a fogyasztóval a hitelmegállapodást.

(8) E cikk nem alkalmazandó azon termékértékesítőkre vagy szolgáltatókra, akik kiegészítő jelleggel végeznek hitelközvetítést. Ez nem érinti a hitelező vagy adott esetben a hitelközvetítő annak biztosítására vonatkozó kötelezettségét, hogy a fogyasztó megkapja az e cikkben említett szerződéskötés előtti tájékoztatást.

12. cikk

Megfelelő magyarázat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők és adott esetben a hitelközvetítők olyan megfelelő magyarázatot nyújtsanak a fogyasztónak a javasolt hitelmegállapodásokról és bármely kapcsolódó szolgáltatásról, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára annak megítélését, hogy a javasolt hitelmegállapodások és kapcsolódó szolgáltatások igazodnak-e a fogyasztó igényeihez és pénzügyi helyzetéhez. Az ilyen magyarázatot díjmentesen, a hitelmegállapodás megkötése előtt kell megadni. A magyarázatnak a következő elemeket kell tartalmaznia:

a) a 10., 11. és 38. cikkben említett tájékoztatás;

b) a javasolt hitelmegállapodás vagy kapcsolódó szolgáltatások alapvető jellemzői;

c) azon konkrét hatások, ideértve a fogyasztó nemfizetésének vagy késedelmes fizetésének következményeit is, amelyekkel a javasolt hitelmegállapodás vagy kapcsolódó szolgáltatások járhatnak a fogyasztóra nézve;

d) amennyiben a hitelmegállapodással egy csomagban kapcsolódó szolgáltatások is szerepelnek, az, hogy a csomag egyes elemei külön-külön is felmondhatók-e, és az ilyen felmondás következményei a fogyasztóra nézve.

(2) A tagállamok indokolt esetekben a következőkhöz igazíthatják az (1) bekezdésben említett követelményt a tekintetben, hogy a magyarázatot milyen módon kell megadni, és azt milyen terjedelemben kell megadni:

a) a hitelajánlat nyújtásának körülményei;

b) a hitelajánlat címzettje;

c) az ajánlott hitel típusa.

13. cikk

Automatizált adatkezelés alapján személyre szabott ajánlatok

A tagállamok – az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül – előírják, hogy a hitelezőknek és a hitelközvetítőknek világos és érthető módon tájékoztatniuk kell a fogyasztókat, amikor automatizált személyesadat-kezelésen alapuló, személyre szabott ajánlatot adnak nekik.

III. FEJEZET

ÁRUKAPCSOLÁS ÉS CSOMAGBAN TÖRTÉNŐ ÉRTÉKESÍTÉS, VÉLELMEZETT EGYETÉRTÉS, TANÁCSADÁSI SZOLGÁLTATÁSOK ÉS KÉRETLEN HITELNYÚJTÁS

14. cikk

Árukapcsolás és csomagban történő értékesítés

(1) A tagállamok lehetővé teszik a csomagban történő értékesítést, de az árukapcsolást megtiltják.

(2) A tagállamok – az (1) bekezdéstől eltérve, és a versenyjogi szabályok alkalmazásának sérelme nélkül – lehetővé tehetik a hitelezőknek, hogy a fogyasztótól fizetési vagy megtakarítási számla nyitását vagy fenntartását kérjék, amennyiben az ilyen számla kizárólagos célja a következők egyike:

a) a hitel visszafizetését fedező tőke gyűjtése;

b) hitelgondozás;

c) a hitelfelvételhez szükséges források elhelyezése;

d) a hitelező számára nemteljesítés esetére további biztosíték nyújtása.

(3) A tagállamok lehetővé tehetik a hitelezők számára, hogy a fogyasztótól megköveteljék, hogy a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó, releváns biztosítási kötvénnyel rendelkezzen, figyelembe véve az arányossági megfontolásokat. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező a fogyasztónak ajánlott hitel feltételeinek módosítása nélkül köteles legyen elfogadni az általa előnyben részesített szolgáltatótól eltérő szolgáltató biztosítási kötvényét, amennyiben az ilyen biztosítási kötvény a hitelező által javasoltéval egyenértékű garanciaszinttel rendelkezik.

(4) A tagállamok előírják, hogy a fogyasztók onkológiai betegségeinek diagnózisával összefüggő személyes adatokat a tagállamok által meghatározott – a fogyasztók gyógykezelésének végétől számított 15 évet meg nem haladó – időszak elteltével ne használják fel valamely hitelmegállapodáshoz kapcsolódó biztosítási kötvény céljából.

(5) Annak érdekében, hogy a fogyasztóknak további idő álljon rendelkezésére a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó biztosítási ajánlatok összehasonlítására a (3) bekezdésben említett valamely biztosítási kötvény megvásárlása előtt, a tagállamok előírják, hogy a fogyasztóknak legalább három napot kell adni a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó biztosítási ajánlatok összehasonlítására, anélkül, hogy az ilyen ajánlatokat megváltoztatnák, és a fogyasztókat erről tájékoztatni kell. A fogyasztók e háromnapos időszak letelte előtt is köthetnek biztosítási kötvényt, ha azt kifejezetten kérik.

15. cikk

Vélelmezett egyetértés a hitelmegállapodás megkötésével vagy a kapcsolódó szolgáltatások megvásárlásával

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők és a hitelközvetítők alapértelmezett beállítás alapján ne vélelmezzék a fogyasztó egyetértését valamely hitelmegállapodás megkötésével vagy a kapcsolódó szolgáltatások megvásárlásával. Az alapértelmezett opciók magukban foglalják az előre kipipált jelölőnégyzeteket is.

(2) A fogyasztó egyetértését a hitelmegállapodás megkötésével vagy a jelölőnégyzetekkel bemutatott kapcsolódó szolgáltatások megvásárlásával olyan, egyértelmű és a megerősítést félreérthetetlenül kifejező cselekményen keresztül kell megadni, amely önkéntes, konkrét, megfelelő tájékoztatáson alapuló és egyértelmű kinyilvánítása annak, hogy a fogyasztó jóváhagyja a jelölőnégyzetek tartalmát és lényegét.

16. cikk

Tanácsadási szolgáltatások

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelező és adott esetben a hitelközvetítő egy adott ügylettel összefüggésben kifejezetten tájékoztassa a fogyasztót arról, hogy tanácsadási szolgáltatásokat nyújtanak-e, vagy azok nyújthatók-e a fogyasztó számára.

(2) A tagállamok előírják, hogy a hitelező és adott esetben a hitelközvetítő a tanácsadási szolgáltatások nyújtása vagy az ilyen szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződés megkötése előtt papíron vagy a fogyasztó választása szerinti bármely egyéb tartós adathordozón biztosítsa a fogyasztó számára a következő információkat:

a) annak megjelölése, hogy az ajánlat csak a saját termékkínálatukon vagy a piacon jelen levő termékek széles skáláján alapul-e, a (3) bekezdés c) pontjával összhangban;

b) adott esetben a fogyasztó által a tanácsadási szolgáltatásokért fizetendő díj megjelölése vagy – amennyiben az ilyen díj összege a tájékoztatás nyújtásának idején nem határozható meg – a díj kiszámítására alkalmazott módszer.

Az e bekezdés első albekezdésében említett információk a szerződéskötés előtti kiegészítő tájékoztatás keretében is biztosíthatók a fogyasztó számára, a 10. cikk (6) bekezdésének második albekezdésével összhangban.

(3) Amennyiben sor kerül tanácsadási szolgáltatások nyújtására a fogyasztók számára, a tagállamok előírják, hogy a hitelezők vagy adott esetben a hitelközvetítők kötelesek:

a) bekérni a fogyasztó pénzügyi helyzetére, valamint a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó preferenciáira és célkitűzéseire vonatkozó szükséges információkat annak érdekében, hogy a hitelező vagy a hitelközvetítő a fogyasztó számára megfelelő hitelmegállapodásokat ajánlhasson;

b) értékelni a fogyasztó pénzügyi helyzetét és igényeit az a) pontban említett információk alapján, amelyeknek az értékelés időpontjában naprakészeknek kell lenniük, figyelembe véve a fogyasztó pénzügyi helyzetét érintő kockázatokra vonatkozó észszerű feltevéseket az ajánlott hitelmegállapodás futamideje alatt;

c) a termékkínálatukból kellően nagy számú hitelmegállapodást figyelembe venni, és ennek alapján az említett termékkínálatból a fogyasztó igényeinek, pénzügyi helyzetének és személyes körülményeinek megfelelő egy vagy több hitelmegállapodást ajánlani;

d) a fogyasztó érdekeinek leginkább megfelelő módon eljárni; és

e) az adott ajánlatot papíron vagy a fogyasztó választása szerinti és a tanácsadási szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződésben meghatározott, bármely egyéb tartós adathordozón rögzítve a fogyasztó rendelkezésére bocsátani.

(4) A tagállamok megtilthatják a „tanácsadás”, a „tanácsadó” és más hasonló kifejezések használatát, ha a tanácsadási szolgáltatásokat hitelezők vagy adott esetben hitelközvetítők értékesítik és nyújtják a fogyasztóknak.

Amennyiben a tagállamok nem tiltják meg a „tanácsadás”, a „tanácsadó” vagy hasonló kifejezések használatát, előírják, hogy a „független tanácsadás” vagy a „független tanácsadó” kifejezést a tanácsadási szolgáltatásokat nyújtó hitelezők és hitelközvetítők a következő feltételekkel használhatják:

a) a hitelezők és adott esetben a hitelközvetítők kötelesek a piacon elérhető, kellően nagy számú hitelmegállapodást figyelembe venni; és

b) a hitelközvetítők a tanácsadási szolgáltatásokért nem részesülhetnek díjazásban sem egy, sem több hitelezőtől.

A második albekezdés b) pontja csak akkor alkalmazandó, ha a figyelembe vett hitelezők száma kevesebb, mint a piac többsége.

A tagállamok szigorúbb követelményeket is előírhatnak a „független tanácsadás” vagy a „független tanácsadó” kifejezésnek a hitelezők és adott esetben a hitelközvetítők általi használatára vonatkozóan.

(5) A tagállamok előírják, hogy a hitelezők és adott esetben a hitelközvetítők figyelmeztessék a fogyasztót, ha a hitelmegállapodás – a fogyasztó pénzügyi helyzetére tekintettel – konkrét kockázatot jelenthet a fogyasztóra nézve.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy tanácsadási szolgáltatásokat csak hitelezők és adott esetben hitelközvetítők nyújthassanak.

Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok az első albekezdésben említetteken kívül más személyek számára is engedélyezhetik, hogy tanácsadási szolgáltatásokat nyújtsanak, amennyiben a következő feltételek egyike teljesül:

a) a tanácsadási szolgáltatásokat eseti jelleggel olyan szakmai tevékenység körében nyújtják, amelyet jogszabályok vagy hatósági rendelkezések vagy etikai kódex szabályoznak, és azok nem zárják ki az említett szolgáltatások nyújtását;

b) a tanácsadási szolgáltatásokat a meglévő adósságok kezelésével összefüggésben fizetésképtelenségi szakértők nyújtják, és amennyiben az említett adósságkezelési tevékenységet jogszabályok vagy hatósági rendelkezések szabályozzák;

c) a tanácsadási szolgáltatásokat a meglévő adósságok kezelésével összefüggésben olyan állami vagy önkéntes adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásokat nyújtó személyek nyújtják a 36. cikkben említettek szerint, akik tevékenységüket nem üzleti alapon végzik;

d) a tanácsadási szolgáltatásokat az illetékes hatóságok által engedélyezett és felügyelt személyek nyújtják.

17. cikk

A kéretlen hitelnyújtás tilalma

A tagállamok megtiltják a fogyasztók számára történő hitelnyújtást azok előzetes kérése és kifejezett egyetértése nélkül.

IV. FEJEZET

HITELKÉPESSÉG-VIZSGÁLAT ÉS AZ ADATBÁZISOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

18. cikk

A fogyasztó hitelképességének vizsgálatára vonatkozó kötelezettség

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelezőnek a hitelmegállapodás megkötése előtt el kell végeznie a fogyasztó hitelképességének alapos vizsgálatát. Az említett vizsgálatot a fogyasztó érdekében, a felelőtlen hitelezési gyakorlatok és a túlzott eladósodottság megelőzése céljából kell elvégezni, és annak során megfelelően figyelembe kell venni az annak ellenőrzéséhez releváns tényezőket, hogy a fogyasztó képes-e teljesíteni a hitelmegállapodás szerinti kötelezettségeit.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelközvetítők a fogyasztótól megszerzett szükséges információkat pontosan továbbítsák a releváns hitelezőnek az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban, hogy el lehessen végezni a hitelképesség-vizsgálatot.

(3) A hitelképesség-vizsgálatot olyan, a fogyasztó jövedelmére és kiadásaira, valamint az egyéb pénzügyi és gazdasági körülményeire vonatkozó releváns és pontos információk alapján kell elvégezni, amelyek a hitel jellegéhez, időtartamához, értékéhez és a fogyasztót érintő kockázatokhoz képest szükségesek és arányosak. Az említett információk magukban foglalhatnak a jövedelemre vagy a törlesztésre fordítható egyéb forrásokra vonatkozó bizonyítékokat, pénzügyi eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó információkat vagy egyéb pénzügyi kötelezettségvállalásokra vonatkozó információkat. Az említett információk nem foglalhatják magukban a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit. Az információkat releváns belső és külső forrásokból – ideértve a fogyasztót is – és szükség esetén az ezen irányelv 19. cikkében említett adatbázisban végzett keresés alapján kell beszerezni. A közösségi hálózatok ezen irányelv alkalmazásában nem tekintendők külső forrásnak.

Az e bekezdéssel összhangban szerzett információkat – szükség esetén független módon ellenőrizhető dokumentáció segítségével – megfelelően ellenőrizni kell.

(4) A tagállamok előírják, hogy a hitelező hozzon létre az (1) bekezdésben említett vizsgálatra vonatkozó eljárásokat, valamint dokumentálja és tartsa fenn az ilyen eljárásokat.

A tagállamok azt is előírják, hogy a hitelező dokumentálja és őrizze meg a (3) bekezdésben említett információkat.

(5) Ha a hitelkérelmet egynél több fogyasztó közösen nyújtja be, a hitelezőnek a hitelképesség-vizsgálatot a fogyasztók együttes törlesztési képessége alapján kell elvégeznie.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelező csak akkor bocsáthassa a hitelt a fogyasztó rendelkezésére, amennyiben a hitelképesség-vizsgálat eredménye azt jelzi, hogy – az (1) bekezdésben említett releváns tényezőket figyelembe véve – a hitelmegállapodásból eredő kötelezettségeket valószínűleg teljesítik az említett megállapodásban előírt módon.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelező hitelmegállapodást köt a fogyasztóval, a hitelező a hitelmegállapodást ezt követően ne mondhassa fel vagy módosíthassa a fogyasztó számára hátrányos módon azzal az indokkal, hogy a hitelképesség-vizsgálatot nem megfelelően végezték el. Ez a bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben bebizonyosodik, hogy a fogyasztó szándékosan visszatartotta vagy meghamisította a hitelezőnek nyújtott, a (3) bekezdésben említett információkat.

(8) Amennyiben a hitelképesség-vizsgálat a személyes adatok automatizált kezelésének alkalmazásával jár, a tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztónak joga legyen a hitelezőtől emberi beavatkozást kérni és kapni, ami a következőkhöz való jogot jelenti:

a) a hitelezőtől egyértelmű és érthető magyarázatot kérni a hitelképesség-vizsgálatról – többek között a személyes adatok automatizált kezelésének logikájáról és kockázatairól –, valamint annak jelentőségéről és a döntésre gyakorolt hatásáról;

b) kifejezni saját álláspontját a hitelező felé; és

c) a hitelképesség-vizsgálat és a hitelező általi hitelnyújtásra vonatkozó döntés felülvizsgálatát kérni.

A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó tájékoztatást kapjon az első albekezdésben említett jogáról.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelkérelem elutasítása esetén a hitelező köteles legyen késedelem nélkül tájékoztatni a fogyasztót az elutasításról, és adott esetben a fogyasztót könnyen elérhető adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások felé irányítani. Adott esetben a hitelező számára elő kell írni, hogy tájékoztassa a fogyasztót arról, hogy a hitelképesség-vizsgálat automatizált adatkezelésen alapul, valamint a fogyasztónak az ember által végzett vizsgálathoz való jogáról és a döntés vitatására szolgáló eljárásról.

(10) Amennyiben a felek a hitelmegállapodás megkötését követően megállapodnak a teljes hitelösszeg megváltoztatásában, a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező – a teljes hitelösszeg bármely jelentős mértékű növelését megelőzően – a naprakész információk alapján köteles legyen újból megvizsgálni a fogyasztó hitelképességét.

(11) A tagállamok előírhatják a hitelezők számára, hogy a releváns adatbázisban végzett keresés alapján vizsgálják meg a fogyasztók hitelképességét. A hitelképesség-vizsgálat azonban nem alapulhat kizárólag a fogyasztó hiteltörténetén.

19. cikk

Adatbázisok

(1) A határokon átnyúló hitelek esetében a fogyasztók hitelképességének vizsgálata céljából minden egyes tagállam biztosítja a más tagállamokból származó hitelezők számára az említett tagállamban használt adatbázisokhoz való hozzáférést. Az ilyen adatbázisokhoz való hozzáférés feltételei nem lehetnek megkülönböztető jellegűek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy csak azon hitelezők férhessenek hozzá a fogyasztók hitelképességének vizsgálatához használt adatbázisokhoz, amelyek az illetékes nemzeti hatóság felügyelete alatt állnak, és amelyek maradéktalanul megfelelnek az (EU) 2016/679 rendeletnek.

(3) Az (1) bekezdés a nyilvános és a magán adatbázisokra egyaránt alkalmazandó.

(4) Az (1) bekezdésben említett olyan adatbázisoknak, amelyek a fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozó információkat tartalmaznak, tartalmazniuk kell legalább a fogyasztóknak a hiteltörlesztést érintő késedelmeire, a hitel típusára és a hitelező kilétére vonatkozó információkat.

(5) A hitelezők és a hitelközvetítők nem kezelhetik a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit és a közösségi hálózatokból szerzett azon feldolgozott adatokat, amelyeket az e cikk (1) bekezdésében említett adatbázisok tartalmazhatnak.

(6) Amennyiben a hitelkérelmet az (1) bekezdésben említett adatbázisban való keresés alapján utasítják vissza, a tagállamok előírják, hogy a hitelező a fogyasztót indokolatlan késedelem nélkül és díjmentesen tájékoztassa az ilyen keresés eredményéről és a használt adatbázis jellemzőiről, valamint a figyelembe vett adatkategóriákról.

(7) A hitelmegállapodások céljából az adatbázis-szolgáltatóknak annak biztosítására szolgáló folyamatokkal kell rendelkezniük, hogy az adatbázisukban szereplő információk naprakészek és pontosak legyenek. A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók tájékoztatást kapjanak:

a) 30 napon belül a hiteltörlesztést érintő bármely késedelem nyilvántartásba vételéről valamely adatbázisban; és

b) az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelő jogaikról.

(8) A hitelmegállapodások céljából a tagállamok biztosítják, hogy panasztételi eljárások álljanak rendelkezésre annak érdekében, hogy megkönnyítsék a fogyasztók számára, hogy vitassák az adatbázisok tartalmát, ideértve a harmadik felek által az említett adatbázisokon keresztül beszerezhető információkat.

V. FEJEZET

A HITELMEGÁLLAPODÁSOK FORMÁJA ÉS TARTALMA

20. cikk

A hitelmegállapodás formája

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelmegállapodásokat és az ilyen megállapodások bármely módosítását papíron vagy más tartós adathordozón kell elkészíteni, és hogy valamennyi szerződő félnek meg kell kapnia a hitelmegállapodás egy példányát.

(2) A tagállamok a hitelmegállapodások megkötésének érvényessége tekintetében bevezethetnek vagy fenntarthatnak az uniós joggal összhangban álló nemzeti szabályokat.

21. cikk

A hitelmegállapodásba foglalandó információk

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelmegállapodás egyértelműen és tömören meghatározza a következő elemek mindegyikét:

a) a hitel típusa;

b) a szerződő felek kiléte, postai címe, telefonszáma és e-mail-címe, valamint adott esetben az érintett hitelközvetítő kiléte és postai címe;

c) a teljes hitelösszeg és a hitel lehívására irányadó feltételek;

d) a hitelmegállapodás időtartama;

e) a meghatározott termékre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtott hitel esetében, valamint a kapcsolt hitelmegállapodások esetében a meghatározott termékek vagy szolgáltatások és azok készpénzára;

f) a hitelkamatláb vagy – ha eltérő körülmények között eltérő hitelkamatlábak alkalmazandók – valamennyi hitelkamatláb, az egyes hitelkamatlábak alkalmazására irányadó feltételek és adott esetben az egyes kezdeti hitelkamatlábakra alkalmazandó bármely index- vagy referencia-kamatláb, valamint az egyes hitelkamatlábak változtatásával kapcsolatos időszakok, feltételek és eljárások;

g) a hitelmegállapodás megkötésekor kiszámított teljeshiteldíj-mutató és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg, valamint az említett számítás során használt valamennyi feltevés megjelölése;

h) a fogyasztó által teljesítendő befizetések összege, száma és gyakorisága, valamint adott esetben a sorrend, amelyben a befizetéseket a különböző hitelkamatlábú fennálló tartozásokra el fogják számolni;

i) amennyiben egy hitelmegállapodás esetében meghatározott időtartamú tőketörlesztésről van szó, utalás arra, hogy a fogyasztónak joga van ahhoz, hogy kérésre díjmentesen, a hitelmegállapodás teljes időtartama alatt számlakivonatot kapjon törlesztési táblázat formájában;

j) amennyiben a díjakat és a kamatot tőketörlesztés nélkül kell megfizetni, kimutatás a hitelkamat fizetésének időszakairól és feltételeiről, valamint bármely kapcsolódó, rendszeres és nem rendszeres díjról;

k) adott esetben az egy vagy több kötelező, fizetési ügyleteket és lehívásokat egyaránt rögzítő számla számlavezetési díjai, a fizetési ügyletek és a lehívások céljára egyaránt szolgáló fizetési eszköz használati díjai, a hitelmegállapodásból eredő bármely egyéb díj, valamint azon feltételek, amelyek mellett az említett díjak megváltoztathatók;

l) a késedelmes fizetések esetén alkalmazandó, a hitelmegállapodás megkötésének időpontjában alkalmazandó kamatláb és a kiigazítására vonatkozó rendelkezések, valamint adott esetben a fizetendő késedelmi díjak;

m) a fizetés elmulasztásának vagy a késedelmes fizetésnek a következményeire vonatkozó figyelmeztetés;

n) adott esetben annak közlése, hogy közjegyzői díjak fizetendők;

o) adott esetben az előírt garanciák és biztosítás;

p) az elállási jog megléte vagy hiánya, adott esetben az elállási időszak, valamint az elállási jog gyakorlására irányadó egyéb feltételek, ideértve a 26. cikk (5) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett értesítéshez használandó tartós adathordozót, a fogyasztónak a 26. cikk (5) bekezdése első albekezdésének b) pontjában meghatározott azon kötelezettségére vonatkozó tájékoztatást, hogy a lehívott tőkeösszeget és a kamatot megfizesse, és a napi kamatösszeget;

q) a tartós adathordozók azon típusa, amelyen a fogyasztó meg kívánja kapni a következőket:

   i. adott esetben a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett emlékeztető;

   ii. a 22. cikkben említett információk;

   iii. a hitelkamatlábnak a 23. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett változására vonatkozó információk;

   iv. adott esetben a 24. cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk; és

   v. adott esetben a nyílt végű hitelmegállapodás megszüntetésére vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 28. cikk (2) bekezdésében említett információk;

r) adott esetben a 27. cikkben meghatározott jogokra és az említett jogok gyakorlásának feltételeire vonatkozó tájékoztatás;

s) utalás a 29. cikkben meghatározott előtörlesztési jogra, az előtörlesztésre vonatkozó eljárásra, valamint adott esetben tájékoztatás a hitelező költségtérítéshez való jogáról, továbbá annak átlátható és érthető magyarázata, hogy miként kell kiszámítani a fogyasztó által a hitelezőnek fizetendő költségtérítést;

t) a hitelmegállapodás felmondására vonatkozó jog gyakorlása esetén alkalmazandó eljárás;

u) a fogyasztó számára a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárás igénybevételének lehetősége, valamint az igénybevétel módjai;

v) adott esetben egyéb szerződési feltételek;

w) az illetékes felügyeleti hatóság neve és címe;

x) az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásnyújtók releváns elérhetőségei, valamint a fogyasztó számára szóló ajánlás arra vonatkozóan, hogy törlesztési nehézségek esetén vegye fel a kapcsolatot az ilyen szolgáltatásnyújtókkal.

Az első albekezdésben említett információknak jól olvashatónak kell lenniük, és figyelembe kell venniük azon adathordozó műszaki korlátait, amelyen azokat megjelenítik. Az információkat megfelelő és alkalmas módon kell a különböző csatornákon megjeleníteni.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésének i) pontja alkalmazandó, a hitelezőnek a fogyasztó részére a hitelmegállapodás teljes időtartama alatt díjmentes számlakivonatot kell rendelkezésre bocsátania törlesztési táblázat formájában.

Az első albekezdésben említett törlesztési táblázatban fel kell tüntetni a hátralevő befizetéseket, valamint az ilyen összegek megfizetésére vonatkozó időtartamokat és feltételeket.

A törlesztési táblázatnak tartalmaznia kell továbbá az egyes törlesztések bontását, megjelölve a tőketörlesztést, a hitelkamatláb alapján számított kamatot és adott esetben a járulékos költségeket.

Amennyiben a hitelkamatláb nem rögzített, vagy a járulékos költségek a hitelmegállapodás alapján változhatnak, a törlesztési táblázatban világosan és tömören jelezni kell, hogy a táblázatban foglalt adatok kizárólag addig érvényesek, amíg a hitelkamatlábat vagy az említett költségeket a hitelmegállapodással összhangban meg nem változtatják.

(3) Olyan hitelmegállapodás esetében, ahol a fogyasztó általi fizetések nem a teljes hitelösszeg azonnali, megfelelő törlesztésére szolgálnak, hanem azokat tőkeképzésre használják a hitelmegállapodásban vagy egy kapcsolódó szolgáltatásról szóló megállapodásban megállapított időszakokban és feltételek szerint, a hitelmegállapodásnak – az (1) bekezdésben említett információk mellett – egyértelmű és tömör nyilatkozatot kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy az ilyen hitelmegállapodások nem írnak elő a hitelmegállapodás alapján lehívott teljes hitelösszegre visszafizetési garanciát, kivéve, ha ilyen garanciát kifejezetten nyújtanak.

VI. FEJEZET

A HITELMEGÁLLAPODÁS MÓDOSÍTÁSAI ÉS A HITELKAMATLÁB VÁLTOZÁSAI

22. cikk

Tájékoztatás a hitelmegállapodás módosításáról

A tagállamok – az ezen irányelvben előírt egyéb kötelezettségek sérelme nélkül – biztosítják, hogy a hitelező – a hitelmegállapodás feltételeinek módosítását megelőzően – papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón közölje a fogyasztóval a következő információkat:

a) a javasolt módosítások és adott esetben a fogyasztó részéről történő hozzájárulás szükségességének egyértelmű leírása, vagy a jogszabály erejénél fogva bevezetett módosítások magyarázata;

b) az a) pontban említett módosítások végrehajtásának ütemezése;

c) az a) pontban említett módosításokkal kapcsolatban a fogyasztó rendelkezésére álló panasztételi lehetőségek;

d) az ilyen panasz benyújtására rendelkezésre álló időtartam;

e) azon illetékes hatóság neve és címe, amelyhez az említett panasz benyújtható.

23. cikk

A hitelkamatláb változásai

(1) Amennyiben a hitelezők jogosultak megváltoztatni hatályos hitelmegállapodások hitelkamatlábát, a tagállamok előírják, hogy a hitelező – a változás hatálybalépése előtt kellő időben – papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón tájékoztassa a fogyasztót a hitelkamatláb bármely változásáról.

Az első albekezdésben említett tájékoztatásnak tartalmaznia kell az új hitelkamatláb hatálybalépését követően befizetendő összegeket és – amennyiben a befizetések számában vagy gyakoriságában változás történik – az erre vonatkozó részleteket is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az e bekezdés szerinti tájékoztatás a fogyasztó részére rendszeres időközönként is megadható, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a felek ilyen rendszeres időközönkénti tájékoztatásról állapodtak meg a hitelmegállapodásban;

b) a hitelkamatláb változását a referencia-kamatláb változása okozza;

c) az új referencia-kamatlábat kellő időben és megfelelő módon nyilvánosságra hozzák;

d) az új referencia-kamatlábra vonatkozó tájékoztatás a következők szerint is hozzáférhető:

   i. a hitelező üzleti célú helyiségében;

ii. amennyiben a hitelező honlappal rendelkezik, az említett honlapon; és

iii. amennyiben a hitelező mobilalkalmazással rendelkezik, az említett mobilalkalmazáson keresztül.

VII. FEJEZET

FOLYÓSZÁMLAHITEL ÉS TÚLLÉPÉS

24. cikk

Folyószámlahitel

(1) Amennyiben a hitelt folyószámlahitel formájában nyújtották, a tagállamok előírják, hogy a hitelező a hitelmegállapodás teljes időtartama alatt rendszeresen, de legalább havonta egyszer tájékoztassa a fogyasztót olyan, papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón rendelkezésre bocsátott számlakivonatok formájában, amelyek a következő elemeket tartalmazzák:

a) a pontos időszak, amelyre a számlakivonat vonatkozik;

b) a lehívások összegei és időpontjai;

c) az előző számlakivonat egyenlege és időpontja;

d) az új egyenleg;

e) a fogyasztó által teljesített befizetések időpontja és összege;

f) az alkalmazott hitelkamatláb;

g) minden alkalmazott díj;

h) adott esetben a fogyasztó által fizetendő minimális összeg.

(2) Amennyiben a hitelt folyószámlahitel formájában nyújtották, a tagállamok előírják, hogy a hitelező – a szóban forgó változás hatálybalépése előtt kellő időben – papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón tájékoztassa a fogyasztót a hitelkamatláb vagy a fizetendő díjak emeléséről.

Az első albekezdéstől eltérve, az említett albekezdésben foglalt tájékoztatás az (1) bekezdésben meghatározott módon megadható rendszeres időközönként, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a felek ilyen, rendszeres időközönkénti tájékoztatásról állapodtak meg a hitelmegállapodásban;

b) a hitelkamatláb változását a referencia-kamatláb változása okozza;

c) az új referencia-kamatlábat megfelelő módon nyilvánosságra hozzák;

d) az új referencia-kamatlábra vonatkozó tájékoztatás a következők szerint is hozzáférhető:

i. a hitelező üzleti célú helyiségében;

ii. amennyiben a hitelező honlappal rendelkezik, az említett honlapon; és

iii. amennyiben a hitelező mobilalkalmazással rendelkezik, az említett mobilalkalmazáson keresztül.

(3) A tagállamok előírják, hogy a hitelező a folyószámlahitel minden egyes csökkenéséről vagy megszűnéséről a megállapodás szerinti módon, legalább 30 nappal a folyószámlahitel tényleges csökkenésének vagy megszűnésének hatálybalépését megelőzően értesítse a fogyasztót.

(4) Amennyiben a folyószámlahitel csökken vagy megszűnik, a tagállamok előírják, hogy a hitelező a végrehajtási eljárás megindítása előtt – további költségek nélkül – ajánlja fel a fogyasztónak azt a lehetőséget, hogy a ténylegesen lehívott összeget – az említett csökkenés vagy megszűnés mértékéig – törlessze. Az ilyen törlesztést 12 egyenlő havi részletben kell teljesíteni, kivéve, ha a fogyasztó úgy dönt, hogy – a folyószámlahitelre alkalmazandó hitelkamatlábon – korábban törleszt.

(5) A tagállamok a folyószámlahitellel rendelkező fogyasztók védelmével kapcsolatos, az e cikkben említettektől eltérő kérdésekben szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak vagy elfogadhatnak az uniós joggal összhangban.

25. cikk

Túllépés

(1) Folyószámla nyitására vonatkozó megállapodás esetén, amennyiben lehetőség van arra, hogy a fogyasztó számára engedélyezzék a túllépést, a tagállamok előírják, hogy a hitelezőnek bele kell foglalnia az említett megállapodásba az említett lehetőségről szóló tájékoztatást, valamint a hitelkamatlábról, az említett hitelkamatláb alkalmazására irányadó feltételekről, a kezdeti hitelkamatlábra alkalmazandó bármely indexről vagy referencia-kamatlábról, a hitelmegállapodás megkötésének időpontjától alkalmazandó díjakról, és adott esetben azon feltételekről, amelyek mellett az említett díjak módosíthatók. A hitelezőnek az említett tájékoztatást minden esetben papíron, vagy – a fogyasztó választása szerinti és a folyószámla nyitására vonatkozó megállapodásban meghatározott – más tartós adathordozón, rendszeresen biztosítania kell a fogyasztó számára.

(2) Jelentős, egyhónapos időszakot meghaladó túllépés esetén a tagállamok előírják, hogy a hitelezőnek papíron vagy – a fogyasztó választása szerinti és a folyószámla nyitására vonatkozó megállapodásban meghatározott – más tartós adathordozón késedelem nélkül tájékoztatnia kell a fogyasztót a következők mindegyikéről:

a) a túllépés ténye;

b) az érintett összeg;

c) a hitelkamatláb;

d) bármely alkalmazandó szankció, díj vagy késedelmi kamat;

e) a visszafizetés határideje.

Ezenfelül, rendszeres túllépés esetén a hitelezőnek – amennyiben rendelkezésre áll – tanácsadási szolgáltatásokat kell kínálnia a fogyasztó számára, és a fogyasztókat költségmentesen adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások felé kell irányítania.

(3) Ez a cikk nem érinti a nemzeti jog bármely olyan szabályát, amely előírja a hitelező számára, hogy ajánljon fel másfajta hiteltermékét, amennyiben a túllépés időtartama jelentős.

(4) A tagállamok előírják, hogy a hitelező a megállapodás szerinti módon értesítse a fogyasztót arról, hogy a túllépést többé nem engedélyezik, vagy a túllépési korlátot csökkentették, legalább 30 nappal azon napot megelőzően, amelyen a túllépés tényleges megszűnése vagy csökkenése hatályba lép.

(5) Amennyiben a túllépés csökken vagy megszűnik, a tagállamok előírják, hogy a hitelező a végrehajtási eljárás megindítása előtt – további költségek nélkül – ajánlja fel a fogyasztónak azt a lehetőséget, hogy a ténylegesen lehívott összeget – az említett csökkenés vagy megszűnés mértékéig – törlessze. Az ilyen törlesztést 12 egyenlő havi részletben kell teljesíteni, kivéve, ha a fogyasztó úgy dönt, hogy – a túllépésre alkalmazandó hitelkamatlábon – korábban törleszt.

(6) A tagállamok a túllépéssel rendelkező fogyasztók védelmével kapcsolatos, az e cikkben említettektől eltérő kérdésekben szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak vagy elfogadhatnak az uniós joggal összhangban.

VIII. FEJEZET

ELÁLLÁS, FELMONDÁS ÉS ELŐTÖRLESZTÉS

26. cikk

Az elállási jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó 14 naptári napon belül indokolás nélkül elállhasson a hitelmegállapodástól.

Az első albekezdésben említett elállási időszak a következő naptól kezdődik:

a) a hitelmegállapodás megkötésének napjától; vagy

b) azon naptól, amelyen a fogyasztó a 20. és a 21. cikkel összhangban megkapja a szerződési feltételeket és a tájékoztatást, ha ez az időpont későbbi, mint az ezen albekezdés a) pontjában említett nap.

Az első albekezdésben említett határidő akkor tekintendő teljesítettnek, ha a fogyasztó az (5) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett értesítést e határidő lejárta előtt megküldi a hitelezőnek.

(2) Ha a fogyasztó nem kapta meg a 20. és 21. cikk alapján a szerződési feltételeket és a tájékoztatást, az elállási időszak a hitelmegállapodás megkötését követő 12 hónap és 14 nap elteltével minden esetben lejár. Ez nem alkalmazandó, ha a fogyasztót nem tájékoztatták elállási jogáról a 21. cikk (1) bekezdése első albekezdése p) pontjának megfelelően.

(3) Az olyan termék megvásárlására vonatkozó kapcsolt hitelmegállapodás esetén, amelyre 14 naptári napot meghaladó meghatározott időtartamra teljes visszatérítést biztosító visszavételi politika vonatkozik, az elállási jog az ilyen visszatérítési politika időtartamának megfelelően meghosszabbodik.

(4) Amennyiben a kapcsolt hitelmegállapodás esetén a 2023. november 19-én alkalmazandó nemzeti jogszabály már úgy rendelkezik, hogy az összeget egy meghatározott időszak lejárta előtt nem lehet a fogyasztó számára hozzáférhetővé tenni, a tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve rendelkezhetnek úgy, hogy az említett bekezdésben említett időszak – a fogyasztó kifejezett kérésére – az említett meghatározott időszakkal azonos időtartamra csökkenthető.

(5) Ha a fogyasztó él az elállási jogával, a következő intézkedéseket kell megtennie:

a) a hitelező által a 21. cikk (1) bekezdése első albekezdésének p) pontja alapján nyújtott tájékoztatásnak megfelelően, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül papíron vagy a fogyasztó választása szerinti és a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón értesíti a hitelezőt;

b) a hitelező számára indokolatlan késedelem nélkül és minden esetben az a) pontban említett értesítés megküldését követően legkésőbb 30 naptári nappal megfizeti a tőkét, valamint a tőke után a hitellehívás időpontjától a tőke visszafizetésének időpontjáig felgyülemlett kamatot.

Az első albekezdés b) pontjában említett kamatot a megállapodás szerinti hitelkamatláb alapján kell kiszámítani. Elállás esetén a hitelező a fogyasztó részéről semmilyen más költségtérítésre nem lehet jogosult, kivéve a hitelező által a közigazgatási szerveknek kifizetett, vissza nem térítendő díjakért járó költségtérítést.

(6) Amennyiben a hitelező vagy valamely harmadik fél – – az említett harmadik fél és a hitelező között létrejött megállapodás alapján – a hitelmegállapodással kapcsolatos kapcsolódó szolgáltatást nyújt, a fogyasztót a továbbiakban nem köti a kapcsolódó szolgáltatási szerződés, ha a fogyasztó e cikknek megfelelően gyakorolja a hitelmegállapodástól való elállás jogát.

(7) Ha a fogyasztó e cikk (1), (5) és (6) bekezdése alapján elállási joggal rendelkezik, a 2002/65/EK irányelv 6. és 7. cikke nem alkalmazandó.

(8) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy e cikk (1)–(6) bekezdése nem alkalmazandó azon hitelmegállapodásokra, amelyek megkötéséhez a nemzeti jog közjegyző közreműködését írja elő, feltéve, hogy a közjegyző megerősíti, hogy a fogyasztó számára garantálták a 10., a 11., a 20. és a 21. cikk alapján előírt jogokat.

(9) E cikk nem érinti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek olyan időtartamot írnak elő, amelynek során a szerződés teljesítése nem kezdődhet meg.

27. cikk

Kapcsolt hitelmegállapodások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon fogyasztót, aki egy termékértesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződés tekintetében az uniós jog alapján az elállás jogát gyakorolta, a továbbiakban ne kösse a kapcsolt hitelmegállapodás.

(2) Amennyiben a kapcsolt hitelmegállapodás tárgyát képező termékek vagy szolgáltatások értékesítésére vagy nyújtására nem vagy csak részben kerül sor, vagy azok nem felelnek meg a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződésben foglaltaknak, a fogyasztónak joga van jogorvoslattal élni a hitelezővel szemben, ha a fogyasztó a termékértékesítővel vagy a szolgáltatóval szemben jogorvoslattal élt, de az említett termékek értékesítésére vagy az említett szolgáltatások nyújtására vonatkozó jog vagy szerződés szerinti igényeit nem tudta érvényesíteni. A tagállamok meghatározzák, hogy az említett jogorvoslat milyen mértékben és milyen feltételek mellett gyakorolható.

(3) E cikk nem érinti azon nemzeti jogszabályokat, amelyek szerint a hitelező egyetemlegesen felelős minden olyan követelésért, amellyel a fogyasztó a termékértékesítővel vagy a szolgáltatóval szemben élhet, amennyiben a termékeknek vagy szolgáltatásoknak a termékértékesítőtől vagy a szolgáltatótól történő megvásárlását hitelmegállapodással finanszírozzák.

28. cikk

Nyílt végű hitelmegállapodások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó bármikor díjmentesen kezdeményezhesse a nyílt végű hitelmegállapodás rendes felmondását, kivéve, ha a felek felmondási időről állapodtak meg. Az ilyen felmondási idő nem haladhatja meg az egy hónapot.

A tagállamok biztosítják, hogy a hitelező – amennyiben a hitelmegállapodásban erről megállapodnak – a fogyasztóval papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón közölt legalább kéthónapos felmondási idővel kezdeményezhesse a nyílt végű hitelmegállapodás rendes felmondását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelező – amennyiben a hitelmegállapodásban erről megállapodnak – objektíven igazolt indokokkal megszüntethesse a fogyasztó azon jogát, hogy nyílt végű hitelmegállapodás alapján lehívást kezdeményezzen. A hitelezőnek papíron vagy a hitelmegállapodásban meghatározott más tartós adathordozón, lehetőség szerint a megszüntetést megelőzően, de legkésőbb haladéktalanul azt követően tájékoztatnia kell a fogyasztót a megszüntetésről és annak okairól, kivéve, ha ilyen tájékoztatás nyújtását az uniós vagy a nemzeti jog tiltja, vagy az ellentétes a közrend vagy a közbiztonság céljaival.

29. cikk

Előtörlesztés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó bármikor jogosult legyen előtörlesztésre. Ilyen esetekben a fogyasztó jogosult a hitel fogyasztó által viselt teljes költségének csökkentésére a szerződés fennmaradó időtartamára. Az említett csökkentés kiszámításakor a hitelező által a fogyasztóra rótt valamennyi költséget figyelembe kell venni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy előtörlesztés esetén a hitelező jogosult legyen az előtörlesztéshez közvetlenül kapcsolódó esetleges költségek méltányos és objektíven indokolt megtérítésére, feltéve, hogy az előtörlesztés olyan időszakra esik, amelyre vonatkozóan a hitelkamatláb rögzített.

Az első albekezdésben említett költségtérítés nem haladhatja meg az előtörlesztéssel érintett hitelösszeg 1 %-át, amennyiben az előtörlesztés és a hitelmegállapodás megállapodás szerinti megszüntetési időpontja közötti időszak az egy évet meghaladja. Amennyiben az említett időszak az egy évet nem haladja meg, a költségtérítés nem haladhatja meg az előtörlesztéssel érintett hitelösszeg 0,5 %-át.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelező ne legyen jogosult a (2) bekezdésben említett költségtérítésre, amennyiben a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) a törlesztést hitel-visszafizetési garancia gyanánt kötött biztosítási szerződés alapján teljesítették;

b) a hitelt folyószámlahitel formájában nyújtják;

c) az előtörlesztés olyan időszakra esik, amelyre nem rögzített hitelkamatláb vonatkozik.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy:

a) a hitelező csak azzal a feltétellel jogosult a (2) bekezdésben említett költségtérítésre, ha az előtörlesztett összeg túllépi a nemzeti jogban meghatározott küszöböt, amely egy 12 hónapos időszakon belül nem haladhatja meg a 10 000 EUR-t;

b) a hitelező kivételesen követelhet nagyobb költségtérítést, ha bizonyítani tudja, hogy az előtörlesztés miatti vesztesége meghaladja a (2) bekezdéssel összhangban meghatározott összeget.

Amennyiben a hitelező által kért költségtérítés meghaladja az előtörlesztés miatti tényleges veszteséget, a fogyasztó megfelelő csökkentésre jogosult.

Ebben az esetben a veszteség az eredetileg megállapodott hitelkamatláb és azon kamatláb különbsége, amelyen a hitelező az előtörlesztéssel érintett összeget kölcsön tudja adni a piacon az említett előtörlesztés időpontjában, figyelembe véve az előtörlesztésnek az adminisztratív költségekre gyakorolt hatását.

(5) A (2) bekezdésben és a (4) bekezdés b) pontjában említett költségtérítés semmiképpen nem haladhatja meg azt a kamatösszeget, amelyet a fogyasztó az előtörlesztés és a hitelmegállapodás megállapodás szerinti megszüntetési időpontja közötti időszakban fizetett volna.

IX. FEJEZET

A TELJESHITELDÍJ-MUTATÓ, VALAMINT A KAMATLÁBAKAT ÉS A KÖLTSÉGEKET KORLÁTOZÓ INTÉZKEDÉSEK

30. cikk

A teljeshiteldíj-mutató kiszámítása

(1) A teljeshiteldíj-mutatót a III. melléklet I. részében meghatározott matematikai képletnek megfelelően kell kiszámítani. Éves alapon meg kell egyeznie a hitelező és a fogyasztó közötti megállapodás szerinti valamennyi jövőbeli és meglévő kötelezettségvállalás (lehívások, törlesztések és díjak) jelenértékével.

(2) A teljeshiteldíj-mutató kiszámítása céljából meg kell határozni a hitel fogyasztó által viselt teljes költségét azon díjak kivételével, amelyeket a fogyasztónak abban az esetben kell megfizetnie, ha a hitelmegállapodásban meghatározott kötelezettségeit nem teljesíti, és a vételártól eltérő azon díjak kivételével, amelyeket termékek vagy szolgáltatások beszerzéséért köteles fizetni, függetlenül attól, hogy készpénzben fizeti vagy hitelből fedezi-e az ügyletet.

A fizetési ügyleteket és lehívásokat egyaránt rögzítő számla számlavezetési költségeit, a fizetési ügyletek és a lehívások céljára egyaránt szolgáló fizetési eszköz használatának költségeit, és a fizetési ügyletekkel kapcsolatos egyéb költségeket bele kell számítani a hitel fogyasztó által viselt teljes költségébe, kivéve, ha a számlanyitás opcionális, és a számlával kapcsolatos költségeket a hitelmegállapodásban vagy a fogyasztóval kötött egyéb megállapodásban egyértelműen és külön megjelölték.

(3) A teljeshiteldíj-mutató kiszámítását azon feltevésre kell alapozni, hogy a hitelmegállapodás a megállapodás szerinti időszakban érvényes marad, továbbá hogy a hitelező és a fogyasztó a hitelmegállapodásban meghatározott feltételek mellett és időpontokig teljesíteni fogja a kötelezettségeit.

(4) Olyan hitelmegállapodások esetében, amelyek a teljeshiteldíj-mutatóban foglalt hitelkamatláb olyan változását vagy bizonyos más díjak olyan változását lehetővé tévő záradékokat tartalmaznak, amelyek a számítás idején nem számszerűsíthetők, a teljeshiteldíj-mutatót azon feltevés alapján kell kiszámítani, hogy a hitelkamatláb és más díjak az eredeti szinthez képest rögzítettek maradnak, és a hitelmegállapodás időtartamának végéig alkalmazandók maradnak.

(5) Szükség esetén a III. melléklet II. részében meghatározott további feltevéseket kell használni a teljeshiteldíj-mutató kiszámításakor.

Amennyiben az e cikkben és a III. melléklet II. részében meghatározott feltevések nem elegendők a teljeshiteldíj-mutató egységes módon történő kiszámításához, vagy már nem igazodnak a piaci kereskedelmi helyzethez, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikknek megfelelően e cikk és a III. melléklet II. részének módosítása érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy azokat kiegészítse a teljeshiteldíj-mutató kiszámításához szükséges további feltevésekkel, vagy a meglévő feltevéseket módosítsa.

31. cikk

A hitelkamatlábak, a teljeshiteldíj-mutatók és a hitel fogyasztó által viselt teljes költsége korlátozására vonatkozó intézkedések

(1) A tagállamok intézkedéseket – így például felső határértékeket – vezetnek be a visszaélések eredményes megelőzésére, és annak biztosítására, hogy a fogyasztókat ne terheljék túlzottan magas hitelkamatlábak, teljeshiteldíj-mutatók vagy a hitel fogyasztó által viselt túlzottan magas teljes költsége.

(2) A tagállamok tilalmakat vagy korlátozásokat fogadhatnak el a hitelezők által a területükön alkalmazott konkrét költségek vagy díjak vonatkozásában.

(3) A Bizottság 2027. november 20-ig nyilvánosan elérhetővé teszi a tagállamok által az (1) bekezdéssel összhangban bevezetett intézkedéseket. A tagállamok 2026. november 20-ig beszámolnak a Bizottságnak az említett intézkedésekről.

(4) Az Európai Bankhatóság 2029. november 20-ig jelentést tesz közzé az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtásáról. Az említett jelentésnek tartalmaznia kell a tagállamokban bevezetett intézkedések – ideértve az adott esetben felső határértékek megállapítására szolgáló módszereket is – értékelését, valamint annak értékelését, hogy azok mennyire hatékonyak a túlzottan magas hitelkamatlábaknak, teljeshiteldíj-mutatóknak vagy a hitel fogyasztó által viselt túlzottan magas teljes költségének korlátozása szempontjából, továbbá tartalmaznia kell az ilyen intézkedések megállapításának legjobb gyakorlatait.

X. FEJEZET

AZ ÜZLETVITELI KÖTELEZETTSÉGEK ÉS A SZEMÉLYZETRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

32. cikk

Üzletviteli kötelezettségek a fogyasztóknak történő hitelnyújtás során

(1) A tagállamok előírják, hogy a hitelező és a hitelközvetítő becsületesen, tisztességesen, átláthatóan és szakszerűen járjon el, valamint vegye figyelembe a fogyasztók jogait és érdekeit, amikor a következő tevékenységek bármelyikét végzi:

a) hiteltermékek kidolgozása;

b) hiteltermékek reklámozása a 7. és a 8. cikkel összhangban;

c) hitelnyújtás, -közvetítés vagy a hitelnyújtás megkönnyítése;

d) tanácsadási szolgáltatások nyújtása;

e) kapcsolódó szolgáltatások fogyasztók számára történő nyújtása;

f) hitelmegállapodás teljesítése.

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett tevékenységeknek a fogyasztó körülményeire vonatkozó információkon és a fogyasztó által közölt bármely konkrét követelményen, valamint a fogyasztó helyzetét a hitelmegállapodás teljes időtartama alatt érintő kockázatokra vonatkozó észszerű feltevéseken kell alapulniuk.

Az első albekezdés d) pontjában említett tevékenységeknek a 16. cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírt információkon is kell alapulniuk.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az a mód, ahogyan a hitelezők díjazzák személyzetüket és hitelközvetítőiket, és az a mód, ahogyan a hitelközvetítők díjazzák személyzetüket, ne gátolja az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségnek való megfelelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelképesség vizsgálatáért felelős személyzetre vonatkozó díjazási politikájuk meghatározásakor és alkalmazásakor a hitelezők a méretüknek, belső szervezeti felépítésüknek és tevékenységeik jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő módon és mértékben megfeleljenek a következő elveknek:

a) a díjazási politika összhangban áll a megfelelő és hatékony kockázatkezeléssel, és előmozdítja azt, továbbá nem ösztönöz a hitelező kockázattűrő képességét meghaladó kockázatvállalásra;

b) a díjazási politika összhangban áll a hitelező üzleti stratégiájával, céljaival, értékeivel és hosszú távú érdekeivel, és az összeférhetetlenség elkerülését célzó intézkedéseket is tartalmaz, különösen annak előírásával, hogy a díjazás mértéke nem az elfogadott hitelkérelmek számától vagy arányától függ.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelezők vagy a hitelközvetítők tanácsadási szolgáltatásokat nyújtanak, az érintett személyzet díjazásának szerkezete ne befolyásolja azon képességüket, hogy a fogyasztó érdekének leginkább megfelelő módon járjanak el, és az ne függjön az eladási célkitűzésektől. A tagállamok az említett cél elérése érdekében megtilthatják továbbá a hitelező által a hitelközvetítőnek fizetett jutalékot.

(5) A tagállamok megtilthatják vagy korlátozhatják a fogyasztó által a hitelmegállapodás megkötése előtt a hitelezőnek vagy a hitelközvetítőnek teljesített kifizetéseket.

33. cikk

A személyzet ismereteire és szakértelmére vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők és a hitelközvetítők megköveteljék személyzetüktől, hogy megfelelő szintű, naprakész ismeretekkel és szakértelemmel rendelkezzenek a hitelmegállapodások kidolgozásával, kínálásával vagy nyújtásával, a hitelközvetítői tevékenység ellátásával és a tanácsadási szolgáltatások nyújtásával, valamint a tevékenységük terén fennálló fogyasztói jogokkal kapcsolatban. Amennyiben a hitelmegállapodás megkötése kapcsolódó szolgáltatásokat is magában foglal, meg kell követelni az említett kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó megfelelő ismereteket és szakértelmet.

(2) A tagállamok minimális ismeretekre és szakértelemre vonatkozó követelményeket állapítanak meg a hitelezők és a hitelközvetítők személyzete számára.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést az illetékes hatóságok felügyeljék, valamint hogy az illetékes hatóságoknak hatásköre legyen felszólítani a hitelezőket és a hitelközvetítőket az ilyen felügyelet ellátásához az illetékes hatóság által szükségesnek ítélt bizonyítékok benyújtására.

XI. FEJEZET

PÉNZÜGYI ISMERETTERJESZTÉS ÉS A PÉNZÜGYI NEHÉZSÉGEKKEL KÜZDŐ FOGYASZTÓK TÁMOGATÁSA

34. cikk

Pénzügyi ismeretterjesztés

(1) A tagállamok támogatják az olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a fogyasztók felelősségteljes hitelfelvétellel és adósságkezeléssel kapcsolatos pénzügyi ismereteinek bővítését, különösen a hitelmegállapodásokkal kapcsolatban. A fogyasztók számára – különösen azok számára, akik első alkalommal vesznek fel, különösen digitális eszközök útján, fogyasztói hitelt – a hitelnyújtás folyamatára vonatkozóan egyértelmű és általános tájékoztatást kell nyújtani. A tagállamok az említett intézkedések kidolgozása és előmozdítása során konzultálnak a releváns érdekelt felekkel, többek között a fogyasztói szervezetekkel.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a fogyasztói szervezetek és a nemzeti hatóságok által a fogyasztók számára nyújtható iránymutatással kapcsolatos információk megosztásra kerüljenek.

(2) A Bizottság felméri az egyes tagállamokban a fogyasztók rendelkezésére álló pénzügyi ismeretterjesztést, és jelentést készít arról, valamint azonosítja a legjobb gyakorlatok azon példáit, amelyek továbbfejleszthetők a fogyasztók pénzügyi tájékozottságának növelése érdekében.

35. cikk

Fizetési késedelem és átstrukturálási intézkedések

(1) A tagállamok előírják a hitelezők számára, hogy adott esetben észszerű átstrukturálást hajtsanak végre, mielőtt végrehajtási eljárást indítanának. Az ilyen átstrukturálási intézkedéseknek többek között figyelembe kell venniük a fogyasztó egyéni körülményeit. A hitelezők – az indokolt esetek kivételével – nem kötelezhetők az átstrukturálási intézkedések fogyasztóknak való ismételt felajánlására.

A hitelezők nem kötelezhetők arra, hogy a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek az e bekezdés harmadik albekezdése b) pontjának megfelelő módosításakor a 18. cikkel összhangban hitelképesség-vizsgálatot végezzenek, feltéve, hogy a fogyasztó által fizetendő teljes összeget nem növelik jelentős mértékben a hitelmegállapodás módosítása esetén.

Az első albekezdésben említett átstrukturálási intézkedések:

a) egyéb lehetőségek között magukban foglalhatják a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozását is;

b) magukban foglalják a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek módosítását, amely egyéb lehetőségek között a következőket foglalhatja magában:

   i. a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása;

   ii. a hitelmegállapodás típusának módosítása;

   iii. a törlesztőrészlet-fizetés egészének vagy egy részének bizonyos időre történő elhalasztása;

   iv. a hitelkamatláb csökkentése;

   v. halasztott törlesztés felajánlása;

   vi. részleges törlesztések;

   vii. valutaátszámítások;

   viii. részleges elengedés és adósságkonszolidáció.

(2) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésének b) pontjában foglalt lehetséges intézkedések listája nem sérti a nemzeti jogot, és nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy a nemzeti jogban rendelkezzenek valamennyi említett intézkedésről.

(3) Amennyiben a tagállamok lehetővé teszik a hitelezők számára, hogy a nemteljesítés miatt díjakat állapítsanak meg és számítsanak fel a fogyasztónak, az említett tagállamok előírhatják, hogy az említett díjak ne legyenek magasabbak annál, mint ami a hitelezőnek a nemteljesítés miatt felmerült költségei megtérítéséhez szükséges.

(4) Amennyiben a tagállamok lehetővé teszik, hogy a hitelezők nemteljesítés esetén további díjakat számítsanak fel a fogyasztónak, az említett tagállamok felső korlátot állapítanak meg az említett díjak tekintetében.

(5) A tagállamok nem tilthatják meg a hitelmegállapodásban részes feleknek, hogy egymás között kifejezetten megállapodjanak arról, hogy a kapcsolt hitelmegállapodás tárgyát képező termékek hitelező részére történő visszaadása vagy átadása vagy az azok értékesítéséből befolyt összeg elegendő a hitel visszafizetéséhez.

36. cikk

Adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy független adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások álljanak – az ilyen szolgáltatásokért fizetendő, csak korlátozott díj mellett – azon fogyasztók rendelkezésére, akik pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel küzdenek vagy küzdhetnek.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségek teljesítése céljából a hitelezőknek rendelkezniük kell a pénzügyi nehézségekkel küzdő fogyasztók korai azonosítására szolgáló eljárásokkal és politikákkal.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők azon fogyasztókat, akik pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel küzdenek, a fogyasztó számára könnyen elérhető adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásokhoz irányítsák.

(4) A Bizottság 2028. november 20-ig jelentést nyújt be, amelyben áttekintést nyújt az adósságkezelési tanácsadási szolgáltatások elérhetőségéről a tagállamokban, és azonosítja az ilyen szolgáltatások továbbfejlesztése céljából követendő legjobb gyakorlatokat. A tagállamok 2026. november 20-ig, majd azt követően évenként beszámolnak a Bizottságnak a rendelkezésre álló adósságkezelési tanácsadási szolgáltatásokról.

XII. FEJEZET

HITELEZŐK ÉS HITELKÖZVETÍTŐK

37. cikk

A hitelintézetnek nem minősülő, illetve pénzforgalmi intézménynek nem minősülő hitelezők és hitelközvetítők engedélyezése, nyilvántartásba vétele és felügyelete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezőkre és hitelközvetítőkre egy független illetékes hatóság által létrehozott megfelelő engedélyezési eljárás, nyilvántartásba vétel és felügyeleti szabályozás vonatkozzon.

(2) A megfelelő engedélyezési eljárásra és a nyilvántartásba vételre vonatkozó követelmény nem alkalmazandó azon hitelezőkre, amelyek:

a) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek;

b) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 4. pontjában meghatározott pénzforgalmi intézmények, az említett irányelv I. mellékletének 4. pontjában említett szolgáltatások tekintetében; vagy

c) a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, az említett irányelv 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett hitelnyújtás tekintetében.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdésben említett engedélyezési és nyilvántartásba vételi követelményeket azon termékértékesítőkre vagy szolgáltatókra, akik vagy amelyek a 2003/361/EK ajánlásban meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozásnak minősülnek, és akik vagy amelyek:

a) kiegészítő jelleggel járnak el hitelközvetítőként; vagy

b) kiegészítő jelleggel járnak el hitelezőként, az általuk kínált termékek vagy szolgáltatások megvásárlásához halasztott fizetés formájában nyújtva hitelt, ha a hitelt kamatmentesen nyújtják, és késedelmes fizetésért is csak a nemzeti joggal összhangban előírt, korlátozott összegű díjat számítanak fel.

38. cikk

A hitelközvetítők sajátos kötelezettségei

A tagállamok előírják, hogy a hitelközvetítők:

a) a fogyasztóknak szánt reklámokban és dokumentumokban tüntessék fel jogosultságaik terjedelmét és azt, hogy kizárólag egy vagy több hitelező javára vagy független közvetítőként járnak-e el;

b) tájékoztassák a fogyasztót a nyújtandó szolgáltatásokért a fogyasztó által a hitelközvetítőnek fizetendő díjakról;

c) a hitelmegállapodás megkötése előtt – papíron vagy más tartós adathordozón – állapodjanak meg a fogyasztóval a b) pontban említett díjakról;

d) a teljeshiteldíj-mutató kiszámítása céljából tájékoztassák a hitelezőt a b) pontban említett díjakról.

XIII. FEJEZET

JOGOK ENGEDMÉNYEZÉSE ÉS VITARENDEZÉS

39. cikk

Jogok engedményezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelmegállapodás szerinti hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak harmadik személyre történő engedményezése esetén a fogyasztó minden olyan kifogást jogosult legyen érvényesíteni az engedményessel szemben, amely az eredeti hitelezővel szemben rendelkezésére állt, ideértve a beszámítást is, amennyiben az ilyen kifogásemelés az érintett tagállamban megengedett.

(2) A tagállamok előírják, hogy az eredeti hitelező tájékoztassa a fogyasztót az (1) bekezdésben említett engedményezésről, kivéve, ha az eredeti hitelező az engedményessel megállapodva továbbra is hitelezőként jár el a fogyasztó felé.

40. cikk

Peren kívüli vitarendezés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók számára megfelelő, gyors és hatékony peren kívüli vitarendezési eljárások álljanak rendelkezésre a fogyasztók és hitelezők vagy hitelközvetítők közötti, a hitelmegállapodásokhoz fűződő, ezen irányelv szerint megállapított jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos viták rendezésére, adott esetben meglévő, peren kívüli vitarendezést végző szervezeteket igénybe véve. Az ilyen peren kívüli vitarendezési eljárásoknak és az azokat kínáló szervezeteknek meg kell felelniük a 2013/11/EU irányelvben meghatározott minőségi követelményeknek.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett peren kívüli vitarendezést végző szervezeteket együttműködésre ösztönzik a hitelmegállapodásokkal kapcsolatos, határokon átnyúló viták rendezése érdekében.

XIV. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

41. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelv alkalmazásának és végrehajtásának biztosítására felhatalmazott illetékes nemzeti hatóságokat, és biztosítják, hogy azok rendelkezzenek a feladataik hatékony és eredményes teljesítéséhez szükséges vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel és megfelelő erőforrásokkal.

Az illetékes hatóságok vagy közjogi hatóságok, vagy a nemzeti jog által elismert szervezetek vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott közjogi hatóságok által elismert szervezetek lehetnek. Nem lehetnek hitelezők vagy hitelközvetítők.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságokra, a jelenleg vagy a múltban az illetékes hatóságoknak dolgozó valamennyi személyre, valamint az illetékes hatóságok által megbízott könyvvizsgálókra és szakértőkre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon. Az említettek – a büntetőjog és az ezen irányelv hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül – a feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információkat nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az összefoglalt vagy összesített formában történő közlés kivételével. Ez azonban nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy bizalmas információkat cseréljenek vagy egymásnak átadjanak az uniós és a nemzeti joggal összhangban.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a következők valamelyikének minősüljenek:

a) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([29]) 4. cikkének 2. pontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok; vagy

b) az a) pontban említett illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok, feltéve, hogy a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések előírják e hatóságok számára, hogy működjenek együtt az a) pontban említett illetékes hatóságokkal, valahányszor szükséges az ezen irányelv szerinti feladataik ellátása érdekében.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok teljesítsék az (EU) 2017/2394 rendelet 5. cikkében meghatározott kritériumokat.

(5) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok kijelöléséről és az abban bekövetkező bármely változásról, és – amennyiben a területükön több illetékes hatóság is van – megjelölik az egyes feladatoknak a különböző illetékes hatóságok közötti esetleges megosztását. Az első ilyen értesítést a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2025. november 20-ig kell megtenni.

(6) Az illetékes hatóságoknak jogköreiket a nemzeti joggal összhangban, a következőképpen kell gyakorolniuk:

a) közvetlenül saját hatáskörükben eljárva vagy az igazságügyi hatóságok felügyelete alatt; vagy

b) a szükséges határozat meghozatalára jogosult bíróságokhoz benyújtott kereset, illetve adott esetben – a szükséges határozat meghozatalára irányuló kereset elutasítása esetén – fellebbezés útján.

(7) Amennyiben a tagállam területén több illetékes hatóság is van, a tagállam biztosítja, hogy az egyes hatóságok feladatai egyértelműen meg legyenek határozva, és hogy a hatóságok szorosan együttműködjenek annak érdekében, hogy mindegyikük hatékonyan tudja végrehajtani saját feladatait.

(8) A Bizottság évente legalább egyszer közzéteszi az illetékes hatóságok jegyzékét az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az említett jegyzéket saját honlapján folyamatosan frissíti.

([29]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(9) A tagállamok nemzeti jogszabályokat alkalmazhatnak annak érdekében, hogy az illetékes nemzeti hatóságok számára biztosítsák a termékszintű beavatkozás hatáskörét hiteltermékek indokolt esetekben történő visszavonása céljából.

XV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

A harmonizáció szintje

(1) Amennyiben ezen irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nemzeti jogukban nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket, kivéve, ha ezen irányelv másként rendelkezik.

(2) A további harmonizációig, amennyiben valamely tagállam él a 2. cikk (5)–(8) bekezdésében, a 8. cikk (8) bekezdésében, a 14. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 16. cikk (4) és (6) bekezdésében, a 18. cikk (11) bekezdésében, a 24. cikk (5) bekezdésében, a 25. cikk (6) bekezdésében, a 26. cikk (4) és (8) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében, a 32. cikk (4) és (5) bekezdésében, a 35. cikk (3) és (4) bekezdésében, a 37. cikk (3) bekezdésében és a 41. cikk (9) bekezdésében foglalt szabályozási lehetőségekkel, az említett tagállam arról, valamint minden későbbi módosításról késedelem nélkül értesíti a Bizottságot. A Bizottság egy honlapon vagy valamely más, könnyen hozzáférhető módon közzéteszi az említett információt. A tagállamok meghozzák továbbá a megfelelő intézkedéseket az említett információnak a nemzeti hitelezőkhöz, hitelközvetítőkhöz és fogyasztókhoz történő eljuttatása érdekében.

43. cikk

Ezen irányelv kötelező jellege

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók ne mondhassanak le az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedésekben rájuk ruházott jogokról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv átültetése érdekében elfogadott rendelkezéseket a megállapodások megfogalmazásának módjának eredményeként ne lehessen kijátszani.

44. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről 2026. november 20-ig tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (EU) 2017/2394 rendelet 21. cikkének megfelelően szankciók kiszabására kerül sor, azok magukban foglalják a pénzbírságok közigazgatási eljárások révén történő kiszabásának vagy a pénzbírság kiszabására irányuló bírósági eljárás megindításának lehetőségét, vagy mindkettőt.

(3) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedések megsértéséért kiszabott minden közigazgatási szankciót nyilvánosságra hozhatnak, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

45. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 30. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2023. november 19-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 30. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 30. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

46. cikk

Felülvizsgálat és nyomon követés

(1) A Bizottság 2029. november 20-ig, majd azt követően négyévente elvégzi ezen irányelv értékelését. Az értékelésnek ki kell terjednie a következőkre:

a) annak értékelése, hogy az irányelv hatálya továbbra is megfelelő-e a nem lakhatási célú ingatlannal fedezett hitelmegállapodások vonatkozásában;

b) a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjában és a III. melléklet II. részében megállapított felső határértékek, valamint a 29. cikk (2) bekezdésében említett, előtörlesztés esetén fizetendő költségtérítés kiszámításához alkalmazandó százalékok értékelése, az unióbeli gazdasági tendenciák és az érintett piac helyzetének fényében;

c) a zöld átállást támogató fogyasztói hitelek piaca alakulásának elemzése és annak értékelése, hogy szükség van-e az ilyen hitelekhez kapcsolódó, további intézkedésekre; és

d) a 44. cikk (1) és (2) bekezdése végrehajtásának, és különösen az említett cikk alapján kiszabott szankciók hatékonyságának és visszatartó hatásának az értékelése.

(2) A Bizottság 2025. november 20-ig megvizsgálja, hogy szükség van-e azon fogyasztók védelmére, akik valamely, az (EU) 2020/1503 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott közösségi finanszírozási platformon keresztül vesznek fel hitelt vagy eszközölnek befektetést, amennyiben az említett platformok nem hitelezőként vagy hitelközvetítőként járnak el, hanem a fogyasztók egymás közötti hitelnyújtását segítik elő.

(3) A Bizottság különösen nyomon követi a 42. cikkben említett szabályozási lehetőségek meglétének a belső piac működésére és a fogyasztókra gyakorolt hatását.

(4) A Bizottság – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1), (2) és (3) bekezdésben említett értékelés és vizsgálat eredményeiről.

47. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

A 2008/48/EK irányelv 2026. november 20-án hatályát veszti.

Az első bekezdéstől eltérve, a 2008/48/EK irányelv továbbra is alkalmazandó a 2026. november 20-án meglévő hitelmegállapodásokra azok megszüntetéséig.

Azonban ezen irányelv 23. és 24. cikke, 25. cikke (1) bekezdésének második mondata, 25. cikkének (2) bekezdése, valamint 28. és 39. cikke alkalmazandó a 2026. november 20-án meglévő valamennyi nyílt végű hitelmegállapodásra.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a IV. mellékletben meghatározott megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

48. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2025. november 20-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket 2026. november 20-tól kezdődően kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

49. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

50. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2023. október 18-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	J. M. ALBARES BUENO

I. MELLÉKLET

ÁLTALÁNOS EURÓPAI FOGYASZTÓIHITEL-TÁJÉKOZTATÓ ([1])

Kulcsfontosságú információk

I. rész [Mindig az űrlap első oldalán]:

Hitelező Adott esetben Hitelközvetítő	[Azonosítás] [Azonosítás]
Teljes hitelösszeg *Ez a hitelmegállapodás alapján rendelkezésre bocsátott felső összeghatár vagy teljes összeg.*	
A hitelmegállapodás időtartama	
A hitelkamatláb vagy adott esetben a hitelmegállapodásra alkalmazandó különböző hitelkamatlábak	[% – rögzített vagy – változó, – időtartamok]
Teljeshiteldíj-mutató (THM) *Ez a teljes költség a teljes hitelösszeg éves százalékában kifejezve.* *A THM a különböző ajánlatok összehasonlítását segíti.*	
Az Ön által fizetendő teljes összeg *Ez a felvett tőke plussz a kamat és az Ön hiteléhez kapcsolódó esetleges költségek összege.*	[A teljes hitelösszeg és a fogyasztó által viselt teljes hitelköltség összege]
Adott esetben A hitelt meghatározott termékekre vagy meghatározott szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtják, vagy a hitel meghatározott termékek értékesítéséhez vagy meghatározott szolgáltatások nyújtásához kapcsolódik Termék/szolgáltatás megnevezése Készpénzár	
Késedelmes fizetés esetén felmerülő költségek	Késedelmes fizetés esetén Önnek a következő fizetési kötelezettsége keletkezik: […. (az alkalmazandó kamatláb és a kiigazítására vonatkozó rendelkezések, valamint adott esetben a késedelmi díjak)].

([1]) Ahol „adott esetben” van feltüntetve, a hitelezőnek ki kell töltenie a mezőt, ha az adat releváns a hiteltípus esetében, vagy törölnie kell az adatot vagy az egész sort, ha az adat nem releváns az érintett hiteltípus esetében.
A dőlt betűvel szedett magyarázatnak segítenie kell a fogyasztót a számadatok jobb megértésében.
A szögletes zárójelben feltüntetettek magyarázatot nyújtanak a hitelezőnek vagy a hitelközvetítőnek, és annak helyébe a megfelelő adatokat kell beírni.

II. rész [Ha a következő elemeket nem lehet feltűnő módon egy oldalon megjeleníteni, az űrlap első részében, a második oldalon kell azokat megjeleníteni]:

A törlesztőrészletek és adott esetben a törlesztőrészletek elszámolásának sorrendje	Önnek a következő fizetéseket kell teljesítenie: [A fogyasztó által teljesítendő fizetések összege, száma és gyakorisága] Kamat és/vagy díjak fizetésének módja:
A fizetés elmulasztásának vagy a késedelmes fizetésnek a következményeire vonatkozó figyelmeztetés *A fizetés elmulasztása vagy a késedelmes fizetés komoly következményekkel járhat Önre nézve (pl. kényszerértékesítés), és megnehezítheti Ön számára a jövőbeli hitelfelvételt.*	
Elállási jog *Önnek 14 naptári napon belül joga van elállni a hitelmegállapodástól.*	Igen/nem
Előtörlesztés *Ön bármikor jogosult a hitel részleges vagy teljes előtörlesztésére.* Adott esetben Előtörlesztés esetén a hitelező jogosult költségtérítésre	Igen
Hitelező Postai cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	
Adott esetben Hitelközvetítő Postai cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	

(*) Az adat megadása nem kötelező.

A hitelmegállapodással kapcsolatos kiegészítő tájékoztatás

1. **A hiteltermék fő jellemzőinek leírása**

A hitel típusa	
A lehívásra irányadó feltételek *Ez azt jelenti, hogyan és mikor fogja Ön megkapni a pénzt.* Adott esetben A releváns típusú hitelmegállapodásra vonatkozó más lehívási mechanizmusok magasabb teljeshiteldíj-mutatót eredményezhetnek	[Amennyiben a hitelmegállapodás különböző lehívási módokat biztosít, amelyekhez különböző díjak és hitelkamatlábak kapcsolódnak, és a hitelező a III. melléklet II. részének b) pontjában meghatározott feltevést használja, jeleznie kell, hogy a releváns típusú hitelmegállapodáshoz kapcsolódó más lehívási mechanizmusok magasabb teljeshiteldíj-mutatót eredményezhetnek]
Adott esetben A szükséges biztosítékok *Ez a hitelmegállapodáshoz kapcsolódóan Ön által nyújtandó biztosíték leírása.*	[A biztosítékok típusa]
Adott esetben A törlesztések nem eredményeznek azonnali tőketörlesztést.	
Adott esetben Az ár automatizált döntéshozatal alapján személyre szabott volt.	

2. **A hitel költségei**

Adott esetben A hitelmegállapodásra alkalmazandó különböző hitelkamatlábak	[% – rögzített vagy – változó (a kezdeti hitelkamatlábra alkalmazandó indexszel vagy referencia-kamatlábbal), – időtartamok, – az egyes hitelkamatlábak alkalmazására irányadó feltételek, – az egyes hitelkamatlábak módosítására vonatkozó időszakok, feltételek és eljárások]
A teljeshiteldíj-mutatót (THM) szemléltető reprezentatív példa és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg	[% Az itt meghatározandó teljeshiteldíj-mutató kiszámításához használt valamennyi feltevést megemlítő reprezentatív példa]
A hitel megszerzéséhez vagy a hitelnek a meghirdetett feltételek melletti megszerzéséhez kötelező-e kötni: – a hitelt biztosító biztosítási kötvényt, vagy – egy másik kapcsolódó szolgáltatási szerződést? *Ha a hitelező e szolgáltatások költségeit nem ismeri, azok nem szerepelnek a THM-ben.*	Igen/nem [ha igen, adja meg a biztosítás típusát] Igen/nem [ha igen, adja meg a kapcsolódó szolgáltatás típusát]

Kapcsolódó költségek	
Adott esetben Egy vagy több olyan számla számlavezetési díjai, amelyek szükségesek mind a fizetési műveletetek, mind a lehívások rögzítéséhez	
Adott esetben Egy konkrét fizetési eszköz (pl. hitelkártya) használatához kapcsolódó költségek összege	
Adott esetben A hitelmegállapodásból eredő bármely egyéb költség	
Adott esetben A hitelmegállapodáshoz kapcsolódó fenti költségek módosításának feltételei	
Adott esetben Közjegyzői díjak fizetésére vonatkozó kötelezettség	

3. **Egyéb fontos jogi vonatkozások**

Adott esetben Előtörlesztés esetén a hitelező jogosult költségtérítésre	[A költségtérítés meghatározása (számítási módszer) az (EU) 2023/2225 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 29. cikkét végrehajtó rendelkezéseknek megfelelően.]
Adatbázisok lekérdezése *A hitelezőnek haladéktalanul és díjmentesen tájékoztatnia kell Önt az adatbázisokban végzett lekérdezések eredményéről, ha a hitelkérelmet egy ilyen lekérdezés alapján utasítják vissza.*	
A hitelmegállapodás tervezetéhez való jog *Önnek joga van ahhoz, hogy kérésre díjmentesen megkapja a hitelmegállapodás-tervezet egy példányát. E rendelkezést kell alkalmazni, ha a hitelező az Ön kérésének időpontjában kész megkötni Önnel a hitelmegállapodást.*	
Adott esetben Azon időtartam, ameddig a hitelezőt a szerződéskötést megelőző tájékoztatás köti.	Az ezen űrlapon szereplő tájékoztatás […]-tól/-től […]-ig érvényes.
A jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatás *Önnek joga van peren kívüli vitarendezési és jogorvoslati eljárás igénybevételére.*	[A fogyasztó számára rendelkezésre álló peren kívüli vitarendezési és jogorvoslati eljárás, és az igénybevétel módja]

A nemteljesítés jogi és pénzügyi következményeire vonatkozó figyelmeztetés *A hitelmegállapodáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalások nemteljesítése – leszámítva a késedelmes fizetést vagy a fizetés elmulasztását – súlyos következményekkel járhat Önre nézve.*	
Törlesztési ütemterv	[A fogyasztó által a hitelmegállapodás időtartama alatt teljesítendő valamennyi fizetést és törlesztést tartalmazó törlesztési ütemterv, ideértve a kapcsolódó szolgáltatásokért teljesítendő fizetéseket is]

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2225 irányelve (2023. október 18.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 2023/2225, 2023.10.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj).

Adott esetben

4. **A pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazása esetén nyújtandó kiegészítő tájékoztatás**

a) A hitelezőre vonatkozó tájékoztatás	
Adott esetben A hitelező képviselője az Ön lakóhelye szerinti tagállamban Cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	[Azonosítás] [A fogyasztó által használandó postai cím]
Adott esetben Nyilvántartásba vétel	[A cégjegyzék, amelybe a hitelezőt bejegyezték, valamint a cégjegyzékszáma vagy a nyilvántartásban az azonosítására szolgáló egyenértékű azonosítási mód]
Adott esetben A felügyeleti hatóság	
b) A hitelmegállapodásra vonatkozó tájékoztatás	
Adott esetben Az elállási jog gyakorlása	[Az elállási jog gyakorlására vonatkozó gyakorlati utasítások, feltüntetve többek között az e jog gyakorlására nyitva álló időtartamot, azt a címet, amelyre az elállási jog gyakorlásáról szóló értesítést el kell küldeni, és az elállási jog nem gyakorlásának következményeit]
Adott esetben A hitelmegállapodás megkötését megelőzően az Önnel való kapcsolatfelvételhez a hitelező által alapul vett jog	
Adott esetben A hitelmegállapodásra alkalmazandó jogot és/vagy az illetékes bíróságot rögzítő záradék	[A releváns záradék meghatározása]
Adott esetben Nyelvhasználat	A tájékoztatás és a szerződési feltételek [meghatározott nyelven] kerülnek megadásra. A hitelmegállapodás időtartama alatt az Ön hozzájárulásával [meghatározott nyelven/nyelveken] kívánunk Önnel kapcsolatot tartani.

(*) Az adat megadása nem kötelező a hitelező számára.

II. MELLÉKLET

EURÓPAI FOGYASZTÓIHITEL-TÁJÉKOZTATÓ ([1])

Egyes hitelszervezetek által ajánlott fogyasztói hitel (az (EU) 2023/2225 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) **2. cikkének (6) bekezdése)**

Adósságátütemezés (az (EU) 2023/2225 irányelv 2. cikkének (7) bekezdése)

Kulcsfontosságú információk

I. rész [Mindig az űrlap első oldalán]:

Hitelező Adott esetben Hitelközvetítő	[Azonosítás] [Azonosítás]
A teljes hitelösszeg *Ez a hitelmegállapodás alapján rendelkezésre bocsátott felső összeghatár vagy teljes összeg.*	
A hitelmegállapodás időtartama	
A hitelkamatláb vagy adott esetben a hitelmegállapodásra alkalmazandó különböző hitelkamatlábak	[% – rögzített vagy – változó, – időtartamok]
Teljeshiteldíj-mutató (THM) *Ez a teljes költség a teljes hitelösszeg éves százalékában kifejezve. A THM a különböző ajánlatok összehasonlítását segíti.*	
Az Ön által fizetendő teljes összeg *Ez a felvett tőke plussz a kamat és az Ön hiteléhez kapcsolódó esetleges költségek összege.*	[A teljes hitelösszeg és a fogyasztó által viselt teljes hitelköltség összege]
Adott esetben A hitelt meghatározott termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozóan, halasztott fizetés formájában nyújtják, vagy a hitel meghatározott termékek értékesítéséhez vagy meghatározott szolgáltatások nyújtásához kapcsolódik Termék/szolgáltatás megnevezése Készpénzár	

([1]) Ahol „adott esetben” van feltüntetve, a hitelezőnek ki kell töltenie a mezőt, ha az adat releváns a hiteltípus esetében, vagy törölnie kell az adatot vagy az egész sort, ha az adat nem releváns az érintett hiteltípus esetében.
A dőlt betűvel szedett magyarázatnak segítenie kell a fogyasztót a számadatok jobb megértésében.
A szögletes zárójelben feltüntetettek magyarázatot nyújtanak a hitelezőnek vagy a hitelközvetítőnek, és annak helyébe a megfelelő adatokat kell beírni.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2225 irányelve (2023. október 18.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2225, 2023.10.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj).

Késedelmes fizetés esetén felmerülő költségek	Késedelmes fizetés esetén Önnek a következő fizetési kötelezettsége keletkezik: [… (az alkalmazandó kamatláb és a kiigazítására vonatkozó rendelkezések, valamint adott esetben a késedelmi díjak)].

II. rész [Ha a következő elemeket nem lehet feltűnő módon egy oldalon megjeleníteni, az űrlap első részében, a második oldalon kell azokat megjeleníteni]:

A törlesztőrészletek és adott esetben a törlesztőrészletek elszámolásának sorrendje	Önnek a következő fizetéseket kell teljesítenie: [A fogyasztó által teljesítendő fizetések összege, száma és gyakorisága] Kamat és/vagy díjak fizetésének módja:
A fizetés elmulasztásának vagy a késedelmes fizetésnek a következményeire vonatkozó figyelmeztetés *A fizetés elmulasztása vagy a késedelmes fizetés komoly következményekkel járhat Önre nézve (pl. kényszerértékesítés), és megnehezítheti Ön számára a jövőbeli hitelfelvételt.*	
Elállási jog	Igen/nem
Előtörlesztés *Ön bármikor jogosult a hitel részleges vagy teljes előtörlesztésére.* Adott esetben Előtörlesztés esetén a hitelező jogosult költségtérítésre.	
Hitelező Postai cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	
Adott esetben Hitelközvetítő Postai cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	

(*) Az adat megadása nem kötelező.

A hitelmegállapodással kapcsolatos kiegészítő tájékoztatás

1. **A hiteltermék fő jellemzőinek leírása**

A hitel típusa	
Adott esetben Annak feltüntetése, hogy a fogyasztót bármikor felszólíthatják a teljes hitelösszeg visszafizetésére	
Adott esetben Az ár automatizált döntéshozatal alapján személyre szabott volt.	

2. **A hitel költségei**

Adott esetben A hitelmegállapodásra alkalmazandó különböző hitelkamatlábak	[% – rögzített, vagy – változó (a kezdeti hitelkamatlábra alkalmazandó indexszel vagy referencia-kamatlábbal), – időtartamok, – az egyes hitelkamatlábak alkalmazására irányadó feltételek]
A teljeshiteldíj-mutatót (THM) szemléltető reprezentatív példa és a fogyasztó által fizetendő teljes összeg	[% Az itt meghatározandó teljeshiteldíj-mutató kiszámításához használt valamennyi feltevést megemlítő reprezentatív példa]
Adott esetben Költségek Adott esetben Az említett költségek módosításának feltételei	[A hitelmegállapodás megkötésének időpontjától érvényes költségek.]

3. **Egyéb fontos jogi vonatkozások**

A hitelmegállapodás felmondása	[A hitelmegállapodás felmondására vonatkozó feltételek és eljárás]
Adott esetben Előtörlesztés esetén a hitelező jogosult költségtérítésre	[A költségtérítés meghatározása (számítási módszer) az (EU) 2023/2225 irányelv 29. cikkét végrehajtó rendelkezéseknek megfelelően]
Adatbázisok lekérdezése *A hitelezőnek haladéktalanul és díjmentesen tájékoztatnia kell Önt az adatbázisokban végzett lekérdezések eredményéről, ha a hitelkérelmet egy ilyen lekérdezés alapján utasítják vissza.*	
Adott esetben Azon időtartam, ameddig a hitelezőt a szerződéskötést megelőző tájékoztatás köti.	Az ezen űrlapon szereplő tájékoztatás […]-tól/-től […]-ig érvényes.

A jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatás *Önnek joga van peren kívüli vitarendezési és jogorvoslati eljárás igénybevételére.*	[A fogyasztó számára rendelkezésre álló peren kívüli vitarendezési és jogorvoslati eljárás, és az igénybevétel módja]
A nemteljesítés jogi és pénzügyi következményeire vonatkozó figyelmeztetés *A hitelmegállapodáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalások nemteljesítése – leszámítva a késedelmes fizetést vagy a fizetés elmulasztását – súlyos következményekkel járhat Önre nézve.*	
Törlesztési ütemterv	[A fogyasztó által a szerződés időtartama alatt teljesítendő valamennyi fizetést és törlesztést tartalmazó törlesztési ütemterv, ideértve a kapcsolódó szolgáltatásokért teljesítendő fizetéseket is]

Adott esetben

4. **A pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazása esetén nyújtandó kiegészítő tájékoztatás**

a) A hitelezőre vonatkozó tájékoztatás	
Adott esetben A hitelező képviselője az Ön lakóhelye szerinti tagállamban Cím Telefonszám E-mail-cím Internetcím (*)	[Azonosítás] [A fogyasztó által használandó postai cím]
Adott esetben Nyilvántartásba vétel	[A cégjegyzék, amelybe a hitelezőt bejegyezték, valamint a cégjegyzékszáma vagy a nyilvántartásban az azonosítására szolgáló egyenértékű azonosítási mód]
Adott esetben A felügyeleti hatóság	
b) A hitelmegállapodásra vonatkozó tájékoztatás	
Adott esetben Az elállási jog gyakorlása	[Az elállási jog gyakorlására vonatkozó gyakorlati utasítások, feltüntetve többek között az elállási időszakot, azt a címet, amelyre az elállási jog gyakorlásáról szóló értesítést el kell küldeni, és az elállási jog nem gyakorlásának következményeit]
Adott esetben A hitelmegállapodás megkötését megelőzően az Önnel való kapcsolatfelvételhez a hitelező által alapul vett jog	

Adott esetben A hitelmegállapodásra alkalmazandó jogot és/vagy az illetékes bíróságot rögzítő záradék	[A releváns záradék meghatározása]
Adott esetben Nyelvhasználat	A tájékoztatás és a szerződési feltételek [meghatározott nyelven] kerülnek megadásra. A hitelmegállapodás időtartama alatt az Ön hozzájárulásával [meghatározott nyelven/nyelveken] kívánunk Önnel kapcsolatot tartani.

(*) Az adat megadása nem kötelező a hitelező számára.

III. MELLÉKLET

I. Az egyrészről a lehívott összegek, másrészről a törlesztések és díjak egyenlőségét kifejező alapegyenlet.

A teljeshiteldíj-mutatót (THM) megállapító alapegyenlet egyenlőséget fejez ki – éves alapon – egyrészről a lehívott összegek teljes jelenértéke, másrészről a törlesztések és a díjfizetések teljes jelenértéke között, azaz:

$$\sum_{k=1}^{m} C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-S_l}$$

ahol:

– X	a THM,
– m	az utolsó lehívás száma,
– k	a lehívás sorszáma, ezért $1 \leq k \leq m$,
– C_k	a k sorszámú lehívás összege,
– t_k	az első lehívás időpontja és az egyes ezt követő lehívások időpontja közötti időköz, években és töredékévekben kifejezve, ezért $t_1 = 0$,
– m’	az utolsó törlesztés vagy díjfizetés száma,
– l	a törlesztés vagy díjfizetés száma,
– D_l	a törlesztés vagy díjfizetés összege,
– s_l	az első lehívás időpontja és az egyes törlesztések vagy díjfizetések időpontja közötti időköz, években és töredékévekben kifejezve.

Megjegyzések

a) A mindkét fél által különböző időpontokban fizetett összegek nem szükségszerűen azonosak, és azokat nem szükségszerűen kell azonos időközönként megfizetni.

b) A kiindulási időpont az első lehívás időpontja.

c) Az időpontok közötti, a számításokban használt időközöket években vagy töredékévekben kell kifejezni. Egy évet 365 napból (vagy szökőév esetén 366 napból), 52 hétből vagy 12 egyenlő hosszúságú hónapból állónak kell tekinteni. Egy hónapot 30,41666 napból (azaz 365/12 napból) állónak kell tekinteni függetlenül attól, hogy szökőévről van-e szó.

Amennyiben az időpontok közötti, a számításokban használt időközök nem fejezhetők ki egész számú hétben, hónapban, illetve évben, az időközöket az egyik említett időtartam egész számú többszörösének és megfelelő számú napnak a kombinációjaként kell kifejezni. Napok használata esetén:

i. minden napot számolni kell, ideértve a hétvégéket és az ünnepnapokat is;

ii. az azonos időtartamokat, majd napokat visszafelé kell számolni az első lehívás időpontjáig;

iii. a napokban kifejezett időszak hossza úgy kapható meg, hogy az első napot nem kell figyelembe venni, az utolsó napot azonban igen, és azt úgy kell kifejezni években, hogy a napok számát el kell osztani a teljes év napjainak számával (365-tel vagy 366-tal), az utolsó naptól visszafelé számolva az előző év ugyanezen napjáig.

d) A számítás eredményét legalább egy tizedesnyi pontossággal kell kifejezni. Ha a következő tizedeshelyen álló számjegy 5-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, az említett tizedeshelyen álló számjegyet eggyel növelni kell.

e) Az egyenlet átírható egy egységes összeg és a pénzáramlás fogalmának felhasználásával (Ak), amely lehet pozitív vagy negatív, más szóval megfizetett vagy megkapott az 1 és n közötti, években kifejezett időtartamok során, azaz:

$$S = \sum_{k=1}^{n} A_k (1 + X)^{-t_k}$$

,

ahol S a pénzáramlások jelenlegi egyenlege. Ha a cél a pénzáramlások egyenlőségének fenntartása, az S értéke nulla.

II. A további feltevések a THM kiszámításához a következők:

a) Amennyiben a hitelmegállapodás értelmében a fogyasztó szabadon hívhatja le a hitelt, a teljes hitelösszeget azonnal és teljes egészében lehívottnak kell tekinteni.

b) Amennyiben a hitelmegállapodás értelmében a fogyasztó általánosságban szabadon hívhatja le a hitelt, de a megállapodás a lehívás különböző módjai tekintetében a hitelösszegre és az időtartamra vonatkozó korlátokat határoz meg, a hitelösszeget a hitelmegállapodásban rögzített legkorábbi időpontban és a lehívási korlátok szerint kell lehívottnak tekinteni.

c) Amennyiben a hitelmegállapodás különböző módokat biztosít a lehívásra, amelyekhez eltérő díjak és hitelkamatlábak kapcsolódnak, a teljes hitelösszeget az adott hitelmegállapodás-típusnál leggyakoribb lehívási módra alkalmazandó legmagasabb díjjal és hitelkamatlábbal lehívottnak kell tekinteni.

d) Folyószámlahitel esetében a teljes hitelösszeget teljes egészében, a hitelmegállapodás teljes időtartamára vonatkozóan lehívottnak kell tekinteni. Ha a folyószámlahitel időtartama nem ismert, a THM-et azzal a feltevéssel kell kiszámítani, hogy a hitel időtartama három hónap.

e) Olyan nyílt végű hitelmegállapodás esetében, amely nem folyószámlahitel, a következőket kell feltételezni:

i. a hitelt az eredeti lehívás időpontjától számított egyéves időszakra nyújtják, és az utolsó részlet fogyasztó általi teljesítése rendezi a tőke-, kamat- és egyéb díjtartozásokat, ha vannak ilyenek;

ii. a fogyasztó az eredeti lehívás után egy hónappal kezdi el törleszteni a tőkét egyenlő havi részletekben. Azokban az esetekben viszont, amikor a tőkét az egyes törlesztési időszakokon belül teljes egészében egyetlen részletben kell visszafizetni, azt kell feltételezni, hogy a teljes tőke egymást követő lehívásai és törlesztései egy egyéves időszakon belül történnek. A kamatokat és egyéb díjakat az említett tőkelehívásokkal és -törlesztésekkel összhangban, valamint a hitelmegállapodásban foglaltak szerint kell alkalmazni.

E pont alkalmazásában a nyílt végű hitelmegállapodás olyan, nem meghatározott időtartamú hitelmegállapodás, amelynek esetében a hiteleket egy adott időszakon belül vagy egy adott időszakot követően teljes egészében törleszteni kell, de a hitelek törlesztés után újra lehívhatóvá válnak.

f) A d) és e) pontban meghatározott feltevésekben említett folyószámlahiteltől, valamint nyílt végű hitelmegállapodástól eltérő hitelmegállapodások esetén:

i. amennyiben a fogyasztó általi tőketörlesztés időpontja vagy összege nem állapítható meg, azt kell feltételezni, hogy a törlesztés a hitelmegállapodásban foglalt legkorábbi időpontban és az ott meghatározott legalacsonyabb összegben történik;

ii. amennyiben az eredeti lehívás időpontja és a fogyasztó általi első törlesztés időpontja közötti időköz nem állapítható meg, a legrövidebb időközt kell feltételezni.

g) Amennyiben a fogyasztó általi törlesztés időpontja vagy összege a hitelmegállapodás vagy a d), e) vagy f) pontban meghatározott feltevések alapján nem állapítható meg, azt kell feltételezni, hogy a törlesztés a hitelező által meghatározott időpontoknak és feltételeknek megfelelően történik, és – amennyiben az említett időpontok és feltételek nem ismertek –:

   i. a kamatdíjakat a tőketörlesztésekkel együtt kell megfizetni;

   ii. az egy összegben kifejezett, nem kamatjellegű díjakat a hitelmegállapodás megkötésének időpontjában kell megfizetni;

   iii. a több részletből álló nem kamatjellegű díjakat rendszeres időközönként kell megfizetni, ami az első tőketörlesztéskor veszi kezdetét, és amennyiben az ilyen fizetések összege nem ismert, azokat egyenlő összegeknek kell feltételezni;

   iv. az utolsó fizetéskor rendezni kell a tőke-, kamat- és egyéb díjtartozásokat, ha vannak ilyenek.

h) Amennyiben a hitel felső összeghatáráról még nem született megállapodás, azt 1 500 EUR-nak kell feltételezni.

i) Amennyiben a hitelező egy korlátozott időszakra vagy összegre eltérő hitelkamatlábakat és díjakat kínál, a hitelkamatlábat és díjakat a legmagasabb hitelkamatlábbal kell figyelembe venni a hitelmegállapodás teljes időtartamára vonatkozóan.

j) Azon fogyasztói hitelmegállapodások esetében, amelyeknél egy rögzített hitelkamatlábról állapodnak meg a kezdeti időszakra vonatkozóan, amelynek végén egy új hitelkamatlábat határoznak meg, és azt ezt követően rendszeres időközönként kiigazítják egy megállapodás szerinti mutató szerint, a THM kiszámítása azon feltevésen alapul, hogy a rögzített hitelkamat-időszak végén a hitelkamatláb megegyezik a THM kiszámításakori hitelkamatlábbal, mely számítás a megállapodás szerinti mutató akkori értékén alapul.

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2008/48/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
–	
2. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	2. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont
2. cikk, (2) bekezdés, d) pont	2. cikk, (2) bekezdés, g) pont
2. cikk, (2) bekezdés, e) és f) pont	–
2. cikk, (2) bekezdés, g), h), i), j), k) és l) pont	2. cikk, (2) bekezdés, d), e), f), i), j) és k) pont
2. cikk, (2a) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	–
2. cikk, (4), (5) és (6) bekezdés	2. cikk, (4), (6) és (7) bekezdés
3. cikk, a), b) és c) pont	3. cikk, 1., 2. és 3. pont
–	3. cikk, 4. pont
3. cikk, d) és e) pont	3. cikk, 18. és 19. pont
3. cikk, f) pont	3. cikk, 12. pont
3. cikk, g), h), i), j), k) l) és m) pont	3. cikk, 5., 6., 7., 8., 9., 10. és 11. pont
3. cikk, n) pont	3. cikk, 20. pont
–	3. cikk, 13., 14., 15., 16., 17., 18., 21. és 22. pont
–	5. cikk
–	6. cikk
–	7. cikk
4. cikk	8. cikk
–	9. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1), (3), (5) és (6) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (9) bekezdés
5. cikk, (6) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont és 12. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (1) és (3) bekezdés	11. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	–
6. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	–
6. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (7) bekezdés
6. cikk, (7) bekezdés	–
7. cikk	10. cikk, (10) bekezdés és 11. cikk, (8) bekezdés
–	13. cikk

8. cikk	18. cikk
–	14. cikk
–	15. cikk
–	16. cikk
–	17. cikk
9. cikk	19. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	20. cikk
10. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	21. cikk
10. cikk, (5) bekezdés	–
11a. cikk	22. cikk
11. cikk	23. cikk
12. cikk	24. cikk
13. cikk	28. cikk
14. cikk	26. cikk
15. cikk	27. cikk
16. cikk	29. cikk
17. cikk	39. cikk
18. cikk	25. cikk
19. cikk	30. cikk
–	31. cikk
–	32. cikk
–	33. cikk
–	34. cikk
16a. cikk	35. cikk
–	36. cikk
20. cikk	37. cikk
21. cikk	38. cikk
–	41. cikk
22. cikk	42. és 43. cikk
23. cikk	44. cikk
24. cikk	40. cikk
24a. cikk	45. cikk
26. cikk	42. cikk, (2) bekezdés
27. cikk, (1) bekezdés	48. cikk
27. cikk, (2) bekezdés	46. cikk
28. cikk	4. cikk
29. cikk	47. cikk
30. cikk	47. cikk
31. cikk	49. cikk

32. cikk	50. cikk
I. melléklet	III. melléklet
II. melléklet	I. melléklet
III. melléklet	II. melléklet
–	IV. melléklet